

5285
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २८ ग-१

E 236

Title काव्यप्रकाशः - "हंकेत" टीकोपेतः
(१) (२)

Author प्रकाशः । तन्त्रमः
(१) (२)

Extent १९८ पत्र Age

Subject कालदासस्य

नं. २२ ग. १९
मोक्ष प्रदीपः
॥ श्री गुरु नारायण की कोशितः
कालिका प्रदीपः

नं. २२

मोक्ष प्रदीपः
कालिका प्रदीपः
मोक्ष प्रदीपः
कालिका प्रदीपः

नं. ५२३ य.

मोक्ष प्रदीपः

का. प्र. ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीवा
 सं. १ गदेवतायै नमः नियतिहृत्तानियमरहितां ह्रीं देक
 मयी मनन्य परतन्त्रां नवस्सरुचिरां निर्मितिमाद
 धनी भारती कवर्जयति १ अपरतन्त्रामित्युक्ते
 यथा परमा एवादिपारतन्त्रानिरासः कविपारतन्त्र
 निरासोऽपि भारत्याः सादिन्यनन्यशब्दोपादानं
 कवेरन्यस्य परमा एवादेर्यीनानभवन्ति कवेर
 यीनैवैत्यर्थः एकप्राचुर्येणाप्रस्तुतं यस्यासा
 एकमयी ह्रीं देकमयी ह्रीं देकमयीति विग्रहः
 ह्रीं देकमयीति विग्रहे पूर्वकाले कसर्वजर
 त्पुराणानवकेवलाः सामानाधिकरणेनेति एक

九
・
七
五
三
一

का. प्र. आयतो यस्य काव्यस्य तत्त्वेनेत्यर्थः सहृदयेस्य
 सं २ नि सरसस्य तत्रेति काव्य शक्तीति शक्तोशा
 द्वाद्योर्मनस्संधीयेते व्युत्पत्त्यातयोः सारासार
 विवेकः क्रियते अभ्यासेन तयोरुत्कर्षो जिन्यते
 लोकशब्दस्यात्र लोकवृत्तेवर्णनं वर्णनीयस्या
 नंत्याख्यायनार्थं तदुद्भवे काव्योद्भवे हसनीयमि
 त्यला साभावात् चंद्रशति च्छंदोनुवृत्त्यादनिवेद्य
 करणं वप्या कः कृष्णसर्पसुर्पसर्पनिक इत्यत्र
 मिथ्यानेति लिङ्गानुशासनं कलाशिल्पिग्रंथैः चतु
 र्वर्गो धर्मदिः करणोऽनियुक्तकतपतयामिष्या
 दनं करणं प्रबधरूपतया संचुटनं योजनं व्यंग्यं

र्थद्योतकं कवित्वमुल्लासः तदिति काव्यं मुख्यं
 र्थापकं र्थोद्देशः अंगिभूत रसोत्कर्षो गुणाः
 काव्यशोभावहे धर्मलंकारः रससमवायिनो
 गुणाः रससंयोगवृत्तयोऽलंकाराः अनलं क
 नीत्यत्र न जीवदर्पे तद्देश्यो शब्दार्थाविति
 अनेनोल्लासदशकस्य संक्षेपेण सूत्रं कृतं त
 था च तदिति सप्रयोजनं सहेतुकं सप्रभेदं
 च काव्यस्वरूपं प्रथमोल्लासे निर्दिष्टमिति सूत्रि
 ने शब्दार्थाविति धर्मिभूतयोः शब्दार्थयोः द्वि
 तीयतृतीयो ल्लासनिर्णीतयोः सूत्रेण अनन्तरं
 तदित्यनेनैव सप्रभेदस्वरूपमुद्दिष्टं तस्य तयो मे

3

का. प्र. द्वाः सप्रभेदमुल्लासत्रयेण प्रतिपादिताः अक्षेयाः
 सं ३ वित्यनेन दोषाणां परिहार्यत्वेन सूत्रितानां सप्त
 मोल्लासे निरर्था यः सगुणो वित्यनेन सूत्रितानां
 मष्टमे प्रपञ्चनं अनलंकृती कृत्वा पीतिविशेषप्रति
 षेधे शेषाभ्यनुज्ञानमिति न्यायेनोदकितानां
 द्वयेषां वाच्यार्थलंकाराणां क्रमेणानवमदश
 मयोरुल्लासयोगनिरर्था यः एवं पदपञ्चकेनोल्लास
 दशकानिरर्था यः सूत्रितः यः कोमरिति यत्र न
 त्रस्थितानां नग्रेष्वेकद्वयोर्द्वान्तबसंतउ
 द्वित्रानां कुराणां ये अनिलास्ते वासंतिकाः
 मालतीपरिमलोल्लासिनश्चिद्व्याख्येयं एवं च नि

रसोदीपनहेतुर्वर्णिता येन क्रतुभेदमित्यं वर्यायंति यथाचैत्रतया ३ तिवसंतस्य
 मास्यतीदिनावेगिदाचप्रावृषयोश्च निर्देशः न तैरसोदीपनहेतुर्मिहिता सामग्री ५ पं-
 त्या

कुरंवीभूता सामग्री व्याख्याता स्यात् अत्रपक्षेक
 दवानिलानां कथंमालतीपरिमलोद्भासकत्वम् मि
 त्तर्तुभवत्वात् नाधिकदंवरूपाः समूहरूपा अनि
 ला इति शोभना व्याख्यातस्मादस्मद्वा व्यानमे
 वसाधः अत्रस्फुटशति अत्रवहनां वाक्याप्यन्तां
 तल्यकदात्वेन निर्देशात् तल्ययोगिता औपम्यस्य च
 प्रतीतिरस्फुटेति केचित् तदसन् कस्यचिज्जरा
 स्यवाक्यक्रियाया वासाधारण्येनाप्रतीतिरुक्तल्य
 योगिता लक्षणास्यैवाभावात् औपम्यचतुल्य
 योगितायाः प्राणभूतं तदभावेह्येवनास्तीति क
 स्याः स्पुटत्वं एतेन दीपकमपि प्रत्युक्तं समुच्च
 स्ती=

का. प्र. यस्तु वैचित्र्या निशया भावान्नमहद्भिरुद्भूतप्रभृति
 सं. ४ भिरंगीकृत इति सन चिंत्यते तेनयः कौमारहर
 इत्यवहरेति चित्रमस्फुटमलंकराणां येव्यारव्या
 तंतदपिनसाधु तस्य मुख्यालंकराणां त्वाभावा
 त् न तद्यमत्कारकारिन्नाश्रयमात्रं लुक्करोतीति
 नेतावन्ना मुख्यालंकारत्वं तस्याचोद्भूतप्रभृति ट=
 भिर्नतत्स्वीकृतं तेनयः कौमारहर इत्यादीनि द्युनुत्कं
 ठाकाराणां नितेषु सत्त्वं यि साधोत्तान्नातद्विरु त्व=
 द्वाया उत्कंचाया अपादान् अतश्च विशेषोक्ति
 रियं सा च कार्यस्य साक्षात्निषिद्धमानत्वेनाप्रतीतिरस्फु
 टा विरुद्धोपलब्धिद्वारेणो ह्यत्र कार्यनिषेधः प्रती

यते तेन साक्षादिति अस्फुटा विशेषोक्तिः यद्वा
 उत्पन्नाया उत्कंचायाः कोरानि न विद्यन्ते नानि
 हि कोमारहरादीनामसन्निधानादीनितद्विरु
 द्धानां च सन्निधानादीनामत्र भावान्नदभावः तेने
 यं विभावना साचास्फुटा कारानां विरुद्धोपल
 धिघोरेरानि व्येध्यमानत्वात् एवं च विशेषोक्ति
 विभावनावात्राऽस्फुटा व्याख्यायाः प्रोटास्त्युच्य
 काः कदंबशब्दोत्र कदंबविशेषधूलीकदंबारव्यवर्त
 ते यो वसन्ते पुष्यति इह कार्यानुत्पत्ति कोटेरप्रति
 पादनादस्फुटा विशेषोक्तिः रेवादी घसिवा ररासाम
 ग्रीवर्सानास्फुटत्वं विभावनायाः तद्भेदान्काव्यभेद

का. प्र. त् धर्मार्थकाममोक्षेषु वैलक्षण्यं कलासु च करो
 सं. ५ तिकीर्तिमत्त्वं च साधुकाव्यनिबन्धनम् स्फुटति
 विकसत्यस्मादर्थ्य इति स्फोटौः तद्रूपो व्यंग्यार्थ
 व्यञ्जकः न्यागन्मावित्वाच्यंतिरस्कृतवाच्यं यद्वा
 त गम्यव्यञ्जने समर्थः निश्शेषेणेति हन्तो मरीर
 मोदित्वधर्मत्वं अधमपदसहायानां च्युतादी
 नां व्यञ्जकत्वं अत्र वाच्याङ्गो यस्य च माकारः
 अत्राधमशब्देन तत्र स एव ब्रह्म इति द्योत्यते गु
 णानां सधर्मत्वं व्युपचागेच्छब्दोऽर्थधर्मत्वं अ
 त्रस्नातुंगतासीत्यनेन विधिनानेस्नातुंगतासी
 ति निषेधः प्रतीतेः न पुनरिति निषेधेन न दंति

कमेवरंतंगतासीतिविधिप्रतीतेरधमपदेनशब्द
 शान्तिमूलोवस्तुध्वनिः इतीत्यरागीन्सस्वस्वसंखी
 दधितसंगमविप्रलोभनाच्चत्वमप्यधमात्वमिव
 ३ सोप्यधमौतिद्वयोः पर्यायिरागोपमानोपमेयभा
 वेसन्त्युपमेयोपमालंकारोव्यंग्यः तस्यानाम्
 ५- यिकाविमलंभमृगाशोपिव्यंग्यः इतित्रिविधो
 पिवस्तुलंकारसरूपो ध्वनिरत्रोक्तः एतच्चोदाहरणं
 वेदगद्येनयुगपन्निषेधेविधौवाच्येविधिनिषेधः
 धयोव्यंग्ययोर्दत्तं ध्वनिकृताह विधौवाच्ये
 निषेधः एष्यक निषेधेवाच्येविधिः एष्यगुदाह
 तः विधिनिषेधद्वारेणादाहरणंवाच्यव्यंग्ययो

का. प्र. रत्न्यंतवेलक्षरायख्यापनार्थं चित्रमिति गुराग उक्ता. ३
 सं. ६ अलंकाराश्च शब्दार्थधर्माः तद्योगा इत्यप्रती
 न्यतात्यर्थेना चित्रमालेख्यप्रख्यंनेनाप्रय
 कारि गुरागप्रयद्यपि रसधर्मावदयन्ते तप्या
 पुपचाराच्छब्दार्थधर्मा उक्ताः तप्या चवदयति
 गुरागदृत्यापुनस्तेषां वृत्तिः शब्दार्थयोर्मतेति
 अव्यंग्यमिति नतसर्वस्यानिर्व्यंग्यं एतेनेव
 दर्थेन जिति सूचितम् यथेति शब्दचित्रोदाहर
 रं येतददुर्गिरिविशेषव्याचक्षतेतेः कवेर्दिविशेषा
 नभिज्ञत्वं प्रकाशितं स्यात् यतः सर्वसमद्रुगामिन्मः
 मंदाकिन्याः दक्षिरागाप्यस्येनदुर्गिरिरागासंबंधो

© Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

का. प्र. कित्तात्पर्यं प्रतिपत्तुर्जिज्ञासा आकांक्षा आकांक्षि उत्सास
 सं. ७ तानां योग्यानामेकवृद्धयारूढत्वं सन्निधिः बाधावि २
 रहो योग्यता उद्वेगेनासंचेतत्त्वदहनेनेति योग्यता
 परस्परमासन्नासन्निधिः न तु कामिनीपर्वतोयं वद्वि
 मान्मनोहरा इत्यादि आकांक्षेति तथा चोक्तमन्य
 त्र आकांक्षासन्निधानं च योग्यता चेति न त्रयम् ।
 संबंधकारणात्वेन कृतं नानं न रश्मिः तथा च
 यस्य येनाभि संबंधो ह्यस्य स्यापिते न सः अर्थ
 तो ह्यसमानानां मानं नात्यर्थकारणम् अपि यश्य
 सिधावंतं ह्येयांतं न सति त्वां ब्रवीमि विप्राला
 दिनापि नदिजम्बवम् विशेषेति क्रियाकरका

नः प्राभाकराः पदैरभिहिता नामेवाप्यानामन्वयसंबंधविशेषं
वदन्ति अत्रिन्ताभिधानवादिः पं. ५

दिसंबंधमयो विशेषः स एव वपुर्यस्येति गामान
यम्भेत्तादेवदत्तदंडेनेति वाक्यार्थः पदानि स्वार्थः
मभिधायान्वितानि भवन्तीति वदन्ति तेभिहिता न्व
यवादिनोभावाः पदानि अन्वितानि मूत्वापौष्ठा
विशिष्टमर्थकथयन्तीति अन्विताभिधानवादिः
३ तन्ति एकवचनेन दीर्घल्यसूचनम् मापचरोव इति
व्यञ्जयते इति वक्तुं वैशिष्ट्यादिति चाः साहिंती ३ भा
ति अत्र वाच्यस्यापकारिरामः वक्तुं अपकार एव ता
त्पर्यालोचनाद्वाधितमुख्यार्थः शब्दो विपरीत
लक्षणायाकोटिलयनिःस्नेहत्वादिलक्षयति सच
लक्षितोर्थोप्यतिरम् प्रकाशयन्तीति लक्ष्यस्य व्यञ्ज

४
 का. प्र. कत्वं ननु वक्त्रादिपर्यालोचनाच्चदिमुख्यार्थवाधस्त उल्लास
 सं. ८ हिमूर्धाभिषक्तेषु भूमधमिग्र इत्यादिषु चान्यदाह २
 रसोऽयं मुख्यार्थवाधादिपरीतलक्षणाप्रवेशप्रसंगः
 निक नैतत् ३ हवाच्योर्थः कयाचिद्गमया समर्थयितुं शा
 वपते तत्र तस्य समूलत्वा न्नवक्त्रादिविशेषवशाद्वा
 धः केवलं वक्त्रादिविशेषादर्थान्तरमेवाग्रयति
 सत्त्वाग्ररित्तो विरोधान्मुख्योऽर्थयच्च सत्यतया वागम म
 यतितत्तस्यासत्त्वं क्वापयुज्यते तस्य हि युक्तिव
 शात्प्राक् ८ प्रतीतिर्वाधः प्रतीतिश्चाभिधानेवेति
 कुतो मुख्यार्थवाधः कुतो बालक्षणा हि वाचस्य क
 यापि गमनिकया समर्थयितुं मशवचस्य वक्त्रादिव

यत्र

८

शास्त्राध्यतयाप्रतीतिः तत्र मुख्यार्थवाधालक्षणा
 भ्रमधम्मिग्रस्त्यादौ च वाचस्य समर्पयितुमशक्यं
 वगात्तदुभयत्रैवान्वयोवाधितइत्यस्ति मुख्यार्थवा
 दः संबंधश्चात्र विरोधाभिधेयवरीत्यमिति न किं
 विदसंगतम् तस्याचोक्तम् क्वचिद्वाध्यतयारव्या
 तिः क्वचित्त्व्याप्तस्य वाधनम् सर्वत्र लक्षणात्त
 स्मादुत्तरत्राभिधेयवत् इति उवनिर्मलमरकतेत्यनेन
 न केवलं वर्णमात्रसाम्यं प्रतिपाद्येत् अपित्वचेत
 नवस्तु न श्वकावृणीभावोपि संकेतितमिति चत
 दृष्यीशाब्दानां प्रवृत्तिस्मात्पर्यायोपिकेषु विदि
 त्यादिप्रक्रियाभ्यं येषां पदवाक्यविद्यानुगुणाय न सं

9

का. प्र. बंध इति वाचो युक्तेर्युक्तत्वात्सौ गतप्रक्रिया श्रये उल्ला-
 सं. ८ रावास्तव शब्दा र्थाभिप्रायेण योग्यात्संकेतितमि २
 निवचनव्यक्तिरपि भाष्यमभिप्राया संकेतितपदं
 लक्षणा र्थानि रासा र्थं साक्षात्पदं चेष्टाव्यवहि
 तार्थस्वनि रासा र्थं वाच्यवाचकभावलक्षसंके
 तः गोशब्दे स्पेदं सास्त्रादिमत्त्ववाच्यम् अस्य
 सास्त्रादिमत्त्वस्य गोशब्दो वाचक इत्येवं रूपः संके
 तसंग्रहः अनन्तरं गौ व्यक्तिसु प्रातिपिंडमोचरे
 रागपिसंकेतः कर्तुं नयार्यते वालगोपिंडकृतः सं
 केतस्तस्मिन् रागोपिंडकृते वृद्धगोपिंडे इह इति लोक
 व्यवहारे संकेतसहाय इति गोजानिमान्पिंडः अ

८

नत्वादि धर्मयोगात्कांतिसंवृत्तौ लक्षणे संकर इति
 दीर्घनीरव्यायेन इति चतुर्थ उद्घासः ४ व्यंग्यं
 वस्त्वलंकारसं रूपतया त्रिविधं तत्र वस्तुमात्रव्यंग्य
 स्थाप्यांतरसंक्रमितवाच्यैः भटः शब्देभ्यो वाच्यरू
 पवाक्याप्याचलक्ष्यागुराणि भावे सती गुराणि भूतव्यंग्य
 ता यस्या यस्याः सृष्ट इति अत्र जीवन्निति स्वार्थ
 स्यानुपयोगात् जीवत्कार्याकरणे लक्षणे नरसं
 क्रामितवाच्यस्तस्य च व्यंग्यमस्फुटत्वेनाप्रधानं वा
 च्यस्यैव च मत्कारिकारित्यात् ऋगिति पुराक्रमर
 हितत्वं प्रतीयते जीवन्नसंप्रति भवानीत्येते मकथं
 जीवतत्वं लक्ष्यते मरणा मेव श्रेय इति व्यंग्यं तस्यां

१०
 का. प्र. स्वरूपमेवनासादयति नगोरिति संकेनाभावान् उल्ला-
 सं. १. नागोरिति अश्वादिबैलदराणां विशेषाधानहे २
 नुः सिद्ध उपाधिः अंत्येति अंत्यया स्मर्य माराणां
 नुभूयमानवरासिम्भूह्याहिकया बुद्ध्या निर्ग्राह्यम्
 क्रमवर्तित्वाच्छ्रुतानां नैकदेशकालावच्छेदस्तद-
 शाः समुदायसंभवति नरकलडिशब्दोच्चारकालेथ
 शब्दोस्तिथ्यशब्दोच्चारकालेडिशब्दोवातथाचस्मर्य
 नवः माराणां नुभूय मारासिम्भूहः शब्दः परिभाषिकमि-
 ति अन्यथाजानि शब्दत्वस्यान् ननु परमाराः १
 स्वरूपेणानः परमाराः नाप्यपरमाराः परमारा उत्तंसं
 वंघात् परमाराडुरिति परमारा उत्वादावपि जानिलक्ष

शास्त्रातिव्याप्तिरित्याशंक्याह परमारावादीना
 मिति परमाप्यतः परमारावादीनामपि जातिशब्द
 त्वमेव गुरावत्वं तदुपाधिभिरधिकमेव कारणादेर्हिरूप
 रसगंधस्पर्शसंख्यापरमारावादीनामिति गुरात्वेन प
 ठितमिति परिमारावादीनामहदीर्घस्वभेदाच्च तद्वि
 धमिति प्रतिद्वारा मिति वैशेषिकदर्शनाभ्युपगमात्
 न यद्वा प्रतिद्वारा मित्युपलक्षणात् प्रत्यहं भुक्ता
 न्नरसप्रवेशाच्छरीरांतरं जायते इति वैशेषिका
 दिमतं जात्युपहिताव्यक्तिः शब्दाप्येति वैशेषि
 काः अन्ये इति मीमांसकाः जानते विचारा सहत्वा
 ह्यन्येनोत्तद्वारा कत्वेन संकेतस्य कर्तुमशक्यत्वात्

गवा

का. प्र. गवादिशब्दानांमशब्ददिव्यावृत्तिरपीहशब्दवाच्यम् उल्ला
सं. ११ शब्दार्थश्रुतिबोद्धाः अनुपयोगादिति प्रत्यक्षादि
प्रमाणात्मनमुख्यस्यार्थस्य बोद्धोऽनुपयोगस्तस्मि
न् न तस्यप्रत्यक्षादिप्रमाणवाधितस्यमुख्यार्थ
स्यामुख्येनलक्षणीयार्थेनसहयोगःसामीप्यादि
स्तस्मिन्कुशान् लातीति कुशल इति आतोनुपस
र्गिकः आतोलोप इत्या लोपः विवेच्यविवेकभावादौ।
सहिमुख्यार्थस्यसंबन्धःदर्भाणां विवेच्यत्वात् ७
रुखस्यविवेचत्वात् सामीप्य इति समीपेसमीप
भावेसंबन्धेऽत्रोक्तसः समीपत्वात्तदस्यसमीपत्वं
तथेत्युपक्रमेऽत्रमुख्य इतितदादि संतरेति सा

तरेमुख्येनार्थेनव्यवहितेलक्षणाधिक्येतिष्टाय
 र्यवसानंयस्यश्चद्व्यापारस्यसंसांतरूप्यविष्टः
 अत्रकुंतानांकुंतिनाचतादात्म्यावर्गान्तावृत्ताएव
 प्रविशंतीतिवाङ्मयप्रतीतिःप्रयोजनम् अजह
 त्वाप्यालक्षारोत्यर्थःआदिप्यनेइति कुंतानाम
 चेतनत्वेनप्रवेशासंभवात् गौरवुबंध्यइति अ
 त्रजातिलक्षणेविशेषरोदीयाशक्तित्वान्नव्य
 न्तिरभिधेयाकिंनुअदोपलक्षणेनसामर्थ्यजाते
 रनुबंधनंसिद्धयर्थम् प्रतीयतेइत्युपादानलक्षणा
 भसुकुलेनव्याप्तानुयुक्ता आविनाभावलक्षणे
 नआदोपेनतस्याप्रतीतिःप्रविशपिंडीमित्यदि
 ख्या

१२
 का.प्र. वतनत्तलदरौ यादिप्रकारत्वादत्रसंभवात् उल्ला.
 सं. १२ द्विविधोऽस्वादिपोलदरांगामूलोऽविनाभावित्वमू २
 लश्च अत्रोत्तरएवपक्षः नलदरांगसंभावानाका
 र्येत्यर्थः स्वाभाविकीव्याप्तिरविनाभावः यदि
 त्वादिपोलदत्त्वमिष्यते तदाक्रियत्तामित्यादौ।
 कर्त्रादीनामपिलदत्त्वमप्यात् इदानींगोरनुबन्ध
 इति मुकुलदशिर्निगोपादानलदरांगोदाहरणस्य
 पीनोदेवदत्त इति मुकुलदशितिदृष्टान्तमपि ह्यपि
 व्यन्नाह पीनोदेवदत्त इति श्रुताप्यायतेरिति हतो
 वार्थेऽत्रन्यप्यानोषपद्यते इत्यर्थपरिकल्पनमप्या
 पत्तिरिति भाट्टाविहारावते दृष्ट इति प्रत्यक्षानुमा

सं.

मा

१२

नोपमानार्थपत्त्यभावलक्षणेः पंचमिप्रमारोहयलव्यः
 प्राधान्याख्यापनार्थशब्दस्यभेदेन निर्देश इति श्रुत इति
 शब्दलक्षणेन प्रमारोहज्ञातोर्थो विस्तुविशेषः अन्य
 ध्यातोपपद्यते अर्थायातिव्यवस्थाप्य मर्थमन्तरेन
 युज्यते इति पार्थस्य कल्पनासार्थायतिः तत्र प्रत्यक्ष
 पूर्विकायथा मंत्रस्तब्धोऽग्निर्दहतीति न स्वरूपमात्रेण
 दाहक इति विस्फोटं दाहकार्यं प्रत्यक्षेण यल र्नेया भ्या
 दाहिका शक्तिः कल्प्यते सा प्रत्यक्ष पूर्विकार्थोपतिः
 न चेदमनुमानं शक्तेः स्वप्नेऽप्यनुपलब्धत्वादन्वय
 व्यतिरेकग्रहरागसंभवात्कार्यहेतुत्वायोगात् देशा
 न्नरप्राप्ताभ्यादित्यस्य गतिक्रिया मनुमायगमना

13
 का. प्र. शक्तिः कल्पते इत्यनुमानपूर्विका एव मन्यापि । उल्ला. २
 सं. १३ ज्ञेया प्राभाकरास्तु दृष्टः श्रुत इति लोकप्रसिद्धा
 उपलब्धिमात्रे वर्तते इति व्याचक्षते तेनेन श्रुताप्या ।
 फौलोरात्रोभुंक्ते इति शब्दकल्पते अथ फौलो नुरा
 त्रिभोजनमर्थ एव न स्येति रात्रिभोजनस्य गंगा
 शब्दस्तदम् तदराया लक्षयति स ए गंगा शब्दः
 पावनत्वादिव्यंजनव्यापारेण प्रतिपादयति नल
 क्षरा व्यापारेण लक्षरां स्वार्थसमर्पणम् तेनो
 पलक्षितं लक्षराणां लक्षितं लक्षत्वा लक्षणेनेति
 तदादिरूपज्ञानेन उभयरूपेति उपादानलक्षणा
 लक्षितलक्षराणां च उपचारेणोति भिन्नत्वेन प्रतीयते ।

मानयोरेक्यारो परामुपचारः यथागोर्वाहीकाः आ
युर्धृतमिति अत्रवाहीकचतयोर्गीआयुर्धीउपचर्ये
तेनेनामिश्रत्वात् अमिश्रत्वमेवप्रतिपादयति अ
नयोरित्यादिनाअनयोरितिशुद्धभेदयोः लक्ष्यस्ये
ति तदस्यलक्षकस्येति गंगाशब्दस्तदस्यत्वमित्य
नेनतदस्येलक्षणाशुद्धेतिभट्टमुकुलमतंद्वयितं गंगा
गताहिषावबत्वादयस्तदप्रतिपादयिषित्वास्तेष्वतद
स्यगंगारूपत्वप्रतीतौप्रतीयंततेनेनभेदस्वभावेतद
स्येति तदस्यत्वप्रतिपादनमयुक्तम् विषयीगवा
दिः विषयोवाहीकादित्याशब्दःसमस्तत्रयेभ्यारो
प्यमानोगवादिः आसीदविषयोवाहीकादित्यत्र

का. प्र. पद्भुतः अतिगीर्णस्वरूपः मित्रप्रवृत्तिनिमित्तयोः श
 सं. १४ द्योरेकस्मिन्नर्थे प्रवृत्तिः सामानाधिकरसंयवि
 वयनिगारणे नाभेदप्रतिविषयरागेऽध्यवसानम्
 गौरवाहीक इत्यत्र गौरीस्वरूपा गौरयामित्यत्र
 गौरीसाधारवसाना स्वार्थेति स्वार्थीगोशब्दस्य
 गोपिंडः अपरार्थेति वाहीकादौ साधारणेति गौरवाही
 कस्य च गुणाजाड्यादयः परा च इति वाहीक एव अभि
 धेयेति अभि धेयं जलं तेना विना भूतं संबद्धं ती रंतस्य
 प्रतीतिः न अंत रं नांतरम् अविनाभावः तत्र भवनां
 तरीयं मेव नांतरीयं मेव नांतरीयकं तस्य भावो नां
 तरीयकत्वं व्याप्तिः तत्त्वेति नांतरीयकत्वेनावि

उल्ला.
 २

१४

प्ये=

नाभावेनेति जात्याव्यक्तौ ताद्रूपेति गोर्वाही १
क इत्यत्राभेदावगम इति गोरेवायमित्यत्र अन्येति
दीरादिवैलक्षणेन आव्यभिचारेति आयुर्चत
मित्यत्र आयुरेवेदमित्यत्र यथा चतुर्मायुकार
कं न तस्यादीरत्वादि आयुश्चाज्ञानव्यभिचरती १
ति अत्र स्पष्टाणां शब्द इन्द्रार्थत्वादिंदे उपचरितः ३
ष्टार्थदायित्वं गं अत्र पुरुषस्य स्वामिभावात् ७
ज रुष एव रान्त्युपचरितः अलं च नीयाज्ञात्वादित्यगं
अग्रहस्त इति हस्तावयवे न हस्तव्यापारं करोतीति
सामर्थ्यादित्यगं इह हस्ताग्रे हस्ताग्र इति प्रयोगः १
यं दृश्यते तत्राद्येव हीसमासः द्वितीयेऽसामाना

का. प्र. पितृरोगविशेषसमासः तत्रचहस्तावयवेग्रभा उद्गा.
 सं. १५ त्रेहस्तशब्दोग्रामोदगधइत्यादितदवयवेसमुदायो २
 पचारत्वाधर्तते तदुक्तैवामनेन हस्ताग्राग्रहस्तश
 ब्दोगुरागुरागिनोर्भेदाभेदाभ्यामित्यवमर्थः ता
 त्कर्म्यादिति कार्यकौशल्यादिव्यंग्यं सूत्रघा
 र्कर्मकरत्वादतदातदा उच्यते आद्यभेदाभ्यां
 द्वभेदाभ्यां संशति लक्षणाव्यंग्यरहितारू विलक्ष
 णा यत्रवाच्यायमानत्वेनरुदितिप्रतीतिलक्ष्य
 स्यतत्रव्यंग्यस्याभूत्वं प्रयोजनमिति तत्र
 प्रयोजनम् व्यजनव्यापारमपहायव्यापारान्तरे
 णावगम्यत इत्यर्थः प्रयोजनस्यगूढत्वव्यापारिण

गूढाः सं. ११

१५

गीभूतव्यंग्यविषयविभागाद्यव्यंग्यस्य हि गूढत्वे ध
 निस्मृत्वेत्तु गुरागीभूतव्यंग्यं वक्ष्यते विकसितमि
 ति विकासः पुष्पधर्मस्तेनातिशयत्वं लक्ष्यते अ
 संकुचिनात्वं संवेद्योद्दृष्टत्वास्वरभित्वादिव्यंग्यं
 वक्ष्यते इति उचितपुरुषाभिलाषादिव्यंग्यं समु
 च्छलितेति सकलकामुकमृगवागुशत्वं व्यंग्यं
 अपास्तेति अनुरागातिशयत्वं व्यंग्यं मुकुलि
 तेति आलिंग्यनयोग्यत्वं व्यंग्यं तरुणिमेति
 स्पृहरागीयत्वं व्यंग्यं अत्र विकसितत्वेन प्रसृत
 त्वं वक्षितत्वेनायतत्वं एवं समुच्छलितत्वादिना उ
 द्भासितत्वादिलक्ष्यते प्रयोजनतेषामेवाविवेकं वि

16

का. प्र. ज्ञानयदतिबंधनम् लोकोत्तरं सातिशयत्वं तस्याः उक्ता.

सं. १६ हि धर्मि धर्ममेदादिविधं लक्ष्यम् यत्र धर्मो ल २

७
४
३
२
१

क्ष्यते तत्र धर्मः प्रयोजनं यथा गंगा शब्देन तदेत
 द्य पावनत्वादेस्तु धर्मा एव लक्ष्या न तत्र धर्मंति
 राभावान् अपितु तत्र तेषामेव सातिशयत्वं
 प्रयोजनम् एवमिहापि बोद्धव्यम् उपदिशती
 त्यत्र प्रयासेनाशिदादानमाभिधेयवत्स्फुटं प्रती
 यते अत्रोपदेशेन अज्ञातज्ञापनं लक्ष्यते सा
 मान्यविशेषभावः संबंधः अज्ञातज्ञापनविशे
 षो हि उपदेशः अनायासेन शिखरां व्यंग्यं
 अत्रेति तत्र शब्दार्थे च तेः फलसंबन्धते तद्गू

व्यंग्यभूः तत्रेति व्यंग्ये यस्येति व्यंग्यस्य फलेऽ
 तिप्रयोजने पावनत्वाद्ये विषये लक्षणा तावदस्य
 स्वार्थः व्यापारः धनने प्रयोजनव्यापारविषयमि
 त्यर्थः शब्देति गंगाशब्देन तन्प्रतिपत्तिः प्रान्तिः
 पत्तिः समुपाभावात्स्वेनाभावान् गंगाशब्दस्य
 त्व= पावनस्य मर्थः त्रयमिति मुख्यार्थवाधे संवधे
 प्रयोजनेन सतिलक्षणा प्रवर्तते न च प्रयोजन
 लक्षयितव्ये त्रयमेतत्संभवति तथाचेति तथा
 हीत्यर्थः लक्ष्यं न मुख्यमिति इदं प्रयोजनस्य
 लक्षणीयत्वसंभावनायाः पुनरुक्तं न च प्रयो
 जने लक्षयितव्ये त्रयमेतत्संभवति तथा

17
 का. प्र. हीति तटादल्लक्षस्य वाधे प्रयोजनम् लक्ष्यं स्यान्न उल्लास
 सं. १७ च तदभिप्रायेण मुख्याप्यवाधोच्यते तदल्लक्ष्यं यदि २
 मुख्योप्यल्लक्षणीयत्वात् तापितस्य वाधस्तस्य
 द्योषाधिकरणात्त्वोपपत्तेः अपिच संवंध निमित्ता
 लक्षणाप्रयोजने प्रवर्तितुं नार्हति तटादल्लक्षस्य
 पावनत्वादेश्च प्रयोजनस्य संवंधाभावात् न च
 गांगतैः पावनत्वादिभिस्तटेकभिस्तस्य संवंधः अतः
 एव तटस्थे लक्षणाशुद्धेति प्रागुक्तम् किंच प्रयो
 जने लक्षणीये लक्षणात्वादेव प्रयोजनमार्गणीयम्
 तच्च तदुक्तिनापि युज्यते वक्ष्यमाणं वीक्ष्मातव
 स्यात्प्रसंगात् एवतावन्नितयाभावान्न प्रयोजने लक्ष

गानयुज्यतेऽपि चलदराणीयेर्षे शब्दस्य स्वलितः
 गतित्वं प्रतिपादयितुमशक्ता भवन्ति अतश्चा
 शक्ता यल्लक्ष्यप्रयोजनसाक्षात्त्वम् नचप्र
 योजनं प्रतिपादयितुं शक्तेन शक्तोक्तिर्वाकादत्वे रा=
 नतत्रैव विभ्रान्तिः सख्यार्थवाद्यस्तु स्वलितग
 तित्वं न शकनीयम् व्याख्याप्यभिप्रायेणात्वसुव
 लितगतिवमिति महाननयोर्भेदः तस्मात्प्रयो
 जने लक्ष्या असंभवे व्यंजनमेव शब्दव्यापार
 इति स्थितम् अत्रेति लक्ष्ये एतस्मिन्निति फले
 प्रयोजनामिति वाच्यत्वादिलक्ष्यं न मुख्यमित्या
 दित्वा कथं च केन मुख्यार्थतद्वाद्यः मुख्येन स

वा=

४८
 का. प्र. हलक्षस्य संबंधः प्रयोजनं सवलित गतित्वं ना उदा.
 सं. १८ ममुरव्याप्यवाधादित्रयसव्यपेक्षत्वेन बोधक २
 त्वं न च शब्दः सवलिता गतिरित्येतद्वाच्येना
 पीति न तमिवेति वेधस्य दृष्टान्तः पूर्वपूर्वस्यात्
 शेत रापेक्षितानवस्थामूलक्षति करीमाहः ख
 वस्थ्या हि द्वयस्य मूलसिद्धौ त्वस्य व्यापिनापिना
 नि नवस्थ्यामिवर्तते प्रयोजनेन सहितमिति क
 श्रिद्धयान् गगायां चोष इत्यादौ पावनत्वादि
 प्रयोजनविशिष्टमेव तदादिलक्षयिष्यते, त
 स्यैव प्रत्येयत्वात् एवं च नास्ति व्यञ्जनव्यापार
 स्य विषयानि तत्रोच्यते लक्षणायाः प्रयोजनं

प्रस्तुतम् लक्षणावशब्दव्यापारः व्यापारश्च विषय
 तिष्ठएवतन्मुखेन प्रतिलिंभात् विषयश्चात्र प्रत्येय
 त्वात् प्रतीतिगोचरत्वेन संपाद्यत्वेन एवं चलक्षणा
 याः प्रयोजनमिति भणिते यादृशी लक्षणा तादृश्याः
 प्रयोजनं वाच्यम् प्रत्येयतिष्ठशब्दव्यापारश्च पा
 चलक्षणा तस्यागर्भोक्तविषयायाः प्रयोजने वि
 चार्ये को वसरः प्रयोजनस्य लक्षणा विषयतायाः
 गर्भोक्तभंग्या हि विषयस्य प्रयोजने न तत् प्रयो
 जनं विषयः तत् प्रत्येयतया विषयत्वेन विचार्यमा
 णं तदुत्तिरिक्तव्यापारां नरस्य विषयो भवितुम
 हति औत्तरकालिकत्वात् तच्च व्यापारात्तरं व्यञ्ज

का. प्र. नमेव एतादृशीचोपयतिग्रंथकृतादृष्टान्तमुखे। उल्ला.
 सं. १६ नप्रकाशिता एवंचयत्कोश्विभुर्जितम् यद्यत् २
 योजनं नत्तत्साध्यं यथापाकादिफलभूतमो
 दनादि लक्षणाप्रयोजनंचयाववेत्त्वादि तस्या
 च लक्षणात्साध्यत्वप्रतीतिरित्यादित्तत्सा। ध्य
 साधनेनसौक्ष्मसाधनत्वात्साध्यत्वेनच विषयत्वं
 स्यासमर्थनान्निस्मरमेवेति नेहनिस्मारित्वं
 यतोदनादेः पाकविषयत्वमुच्यतेतद्दृश्यत्वान्न
 प्रतीतिगोचरत्वात् प्रतीतिगोचरत्वं चेत्तः प्र
 स्तुतमित्यलङ्घ्यसमर्थसमर्थनेन अनेनपा
 वनत्वादिविशिष्टलक्षणात्मित्यं ह्ययं च न

नन्व-

नन्वयप्रभवाऽनन्वयपर्यवसायिनीच लक्षणाभ्या
ध्या अनन्वयतदाश्रयरास्यनिर्हृतकत्वं स्यात्
एवंचमरुत्यापर्यवाधपर्यवसायिना अनन्वये
नसमुत्थापिता लक्षणायेनाविनान्वयघट
नंनस्यानन्देवविषयीकरोति नानिरिक्तं किंचि
त् कचिन्द्रव्यंचतटादिकं विनागंगायां घोषं
श्रुत्यादौ नानस्यत्रयः नतुपावनावादिभिर्विना
श्रुतिनन्देवलक्षणीयं नतुपावनत्वादि प्रयोज
नभूतामिति नत्रव्यंजनमेवसाधज्ञानेति
ज्ञायतेनेनेतिज्ञात् प्रमाणम् प्रत्यक्षादेरिति
ज्ञानस्यभाषादयः प्राकल्पनामज्ञेयधर्मज्ञान

का. प्र. फलमाहुः वैशेषिका द्यस्तु संवित्तिरूपं ज्ञात्वा उहा-
 सं. २. मं शब्दस्य मुख्यो व्यापारो भिधावाक्यार्थव्यापा २
 रस्तात्पर्यम् तात्पर्यादंगपाटलक्षरागीयेष्वौ र व्यापा
 मिति लक्षरागीयव्यापारोलक्षणा व्यंजनाद्देधो
 शब्दगताप्यगताश्च तत्र तावच्छब्दगतां प्रति
 पादयितुमाह अनेकार्थस्येति अर्थ इति प्र
 योजनं भवेच्छब्दस्य प्रयोजनत्वात् लिंगाचि
 हं मकरस्य कामचिरुत्वात् व्यक्तिः प्रतिपदि
 कामार्थव्यजकम् स्त्रीपुंत्वादितुपियुक्तवद्व
 क्तिवचनश्रुतिवत् इत्युक्तदिशोत्पन्नेन संवाद
 रूपयोः श्लोकयोर्मूलाकारिकात्वं भ्रमं निरस्पति

अशंखचक्र इति विप्रयोगोऽपि विशेष्यतीति कृतम्
 प्रसक्तपूर्वकत्वात् प्रतिषेधस्य न ह्यत्र शंखादि
 प्रसक्तिरस्ति हरिशब्दस्यानेकार्थत्वेऽपि शंखच
 क्रयोः संयोगादसंयोगाच्च हरिशब्देनाच्युत ए
 वाच्यते कुपित इति अत्र कोपलक्षणाच्चिरसम
 द्रस्याचेतनस्य कोपाभावान्न यात इति इष्टक
 रणानिष्टनिवारणानादिरूपेणावहुविधः यात्य
 प्येति अत्रणानन्दद्वयमुच्यते तच्चानेकप्रका
 रं तच्च दयितामुखमप्येदोचित्यात्साम्मुखे
 तियम्यते इन्द्रः शक्र इति इन्द्रः शक्रः शत्रुः शातयि
 तायस्येति विग्रहः यौगिकेन शत्रु शब्दो गृह्य

21
 का. प्र. ते शातयिनाशत्रुरिति इंद्रस्यशत्रुरिंद्रशत्रुरिति उल्ला-
 सं. २१ तत्पुरुषः बहुव्रीहोऽप्रकृत्या पूर्वपदमिति बहुव्रीहौ प्र-
 र्वपदप्रकृतिस्वरत्वं भवतीति इंद्रशब्दश्चाद्यदा
 तो भवति शेषे निपातः अतश्चायुदात्तत्वं विज्ञा-
 य बहुव्रीह्यर्थावसायः तत्पुरुषश्चेत् समासश्चे-
 ति सामान्यसूत्रेण अतोदात्तत्वं शेषे निपातः
 एवंस्वरं विज्ञाय तत्पुरुषावसायः उदात्ताद्यपेक्ष-
 येवमुच्यते स्वरमात्रत्वं काव्येष्वस्ति मप्रामि-
 कोरवशान्नमित्यादौ काकुस्वरेणाप्यविगतिः वि-
 शेषप्रतीतिकृदिति वेदेयथा विशेषप्रतीतिकृ-
 त् न तथा काव्ये वेद एव स्वरो दृश्यते न काव्ये

२२
 का. प्र. परप्रतिपत्तये वाक्यमुच्चारयन्ति सवक्ताः काला उद्गा.
 सं. २१ देरिति आदिग्रहराणाञ्चेष्टादिपरिग्रहः आदि ३
 ग्रहराणां प्रथमं कथं मयमुत्तरं ददावित्यत्र संज्ञाली
 लाप्यं न्यमीलयद्वितीया गितम् विवेदितं निः
 प्रससितेन सोऽयमशौ न्यत्रकारः काकः स्त्रिया
 विकारोऽयः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनिः वाक्यम्
 वाच्यसहितो न्यसन्निधिः अश्वपिहलमित्यत्र
 काचिद्विनीतीवधूकृतपरपुरुषसंयोगान्न
 विशेषापूर्ववेनाभिद्यते तस्याश्च प्रमाणा
 नरादृष्टागतेऽसतीति तृतीयास्य तटस्थस्य
 प्रातिभा लुब्धोत्कृष्टोऽश्वि ह्याञ्चोपरितापलापयं

ग्यप्रतीतिः औन्निद्रामिति यथादवित्तविरहे
 औन्निद्रादिमांघतेतस्यात्वामपिपरिभवतीति
 तस्याविधहूतीरूपवोद्भव्यवैशिष्ट्याहृत्यान
 त्कोमुकोपभागरूपस्य व्यंग्यस्य प्रतीतिः
 तस्याभूतामित्यत्र कृष्टकेशी पांचालतनयां
 द्रोपदीकुरुयिति प्रश्नमात्रेणाकाकौविष्णा
 तायामपिसिद्धत्येव तस्यागुरुमीयिरेवेदं
 भजतीति अत्रमयिरवेदो न युक्तः कुरुयुत
 युक्त इति प्रतीयमानं ध्वनितयेव कल्पते
 प्रश्नमात्रेणापीतित्वामेव पृच्छामि किं यदि
 कोपं भजतीति प्रश्नमात्रं ननु च वाक्यस्य क

23

का. प्र.
सं. २३

अथमेवादाहरणं अन्यत्रापि वाक्यस्यैव सामर्थ्यात्
 आकांक्षा योग्यतासद्विधिवशात्परस्परसंबंधान्वासे
 होवावयमिति चेत् सोपि सर्वत्र विद्यते इति कोत्र
 विशेष उच्यते वाक्यस्य मन्वितं प्रयोजकं च सर्वमात्र
 वाक्यमुच्यते यद्यत्रैव तद्ग्राह्यं ग्राह्यं इति एवं च
 न सर्वत्रातिप्रसंगः अन्ये मेवेति अत्र तदानीं दृष्टि
 दात्री मित्तरे देवेत्येवं रूपवाक्यवाक्यवैशिष्ट्यस्य व्यंज
 कत्वं उद्दिष्टा इति न ह्यत्र वक्तु रूपयोगः नापि वाक्यप
 दाना व्यंग्यप्रधाना किं तु कदली कुंजयोर्निर्जिवलो
 कनिवारदानिकराभावप्रकाशनाभ्यामरतस्वेदधे
 दित्वेन कामोद्दीयकत्वात्तसामग्रीप्रकाशवर्तनीयो

उद्गा.
३

२३

देशदेशनूपवाच्यायवैशिष्ट्यात्तन्तेन नाधिकायां संकेतः
स्यान्तं यां त्यां रतार्थं प्रविशोति व्यज्यते न वा भवति वि
श्राम इति यद्यपि संध्यायां भवसरो भवत्येवेति विव
क्षितं तथापि तदुच्यमानं परस्य सत्ताराण्यं भवति
न वेत्युक्तम् अत्र चान्यस्तदस्यः परपुरुषः अत्र प्र
चूना कामुकेकापि देशे समीपमाजि मति सरंवी
प्रतीमागाथां वठंतीस्तेर विहारिणी विलोक्य तत्स
हचरश्चतुर्षोस्मिंस्मे इत्येव वाक्यवैशिष्ट्यात्संध्यासंके
त काल इति व्यंग्यमर्थं प्रत्येति उपपत्तिमिति अत्र
प्रियागमनरूपप्रस्ताववैशिष्ट्यादविस्मरणां व्यजनं
परस्यरेति त्वामुद्दिश्य मंदगमेव कृपामिति ध्वन्यते

का. प्र. आनीतमिति गूढमागचेत्येतेन कथितं चले इति स्त उद्भास
 सं. २४ येस्तमिते सति निवारितमिति कलकलप्राहिते समये ३

आगतव्यसंकोचिते इति स्पष्टकसालिगनं ध्वन्यते
 नतु सर्वेषां प्रायशो र्थांतामिति द्वितीयव्यंजकत्वं
 प्रदर्शितम् किमिदानीमयीत्याशंक्याह निराकां
 देति अस्या इति महमिति निपातश्चावयोरित्यत्रार्थे
 ममेति न व्याख्यायमाने व्यंग्यस्याभिधेयत्वमेव स्या
 त् अत्र बहवो ह्यव्येवैशिष्ट्यान्माशयिष्ट इति निवे
 धरूपव्याख्यादिधिरूपस्यानिधुवनाभ्युपगमरूपव्य
 ग्यस्य प्रतिभाजुवस्तदस्य स्वप्रतीतिः दिवसकमि
 ति सांप्रतं निधुवनान्तरायकृती कुत्सिति दिवसः त

स्मात्प्रलोकयपरस्परं निधावनविनोदेन द्विसोतिवाहनीय
 इत्यर्थः रात्रावधिकस्मरावेशादंधशाय्याविभागानभि
 ना ज्ञमांशयिष्ट इति किंतु सकलापियामिनी निधावनविला
 सेनातिवाहनीया एवमन्येपि द्विकभेदात्रिकभेदा
 अस्वयमभ्यूह्याः तदेवं द्वितीयोलीसे प्रयोजनस्य
 व्यंग्यत्वसमर्थनेना विवदितवाच्यारव्यो द्विप्रभेदे
 नौशब्दस्यादौ व्यंजकत्वं प्रतिपादितं न दनु विवक्षिता
 न्यपरवाच्यारव्यध्वनिभेदस्य संलक्ष्यक्रमव्यंग्यप्र
 भेदे शब्दशक्तिमूलावतं वनेन शब्दस्य व्यंजकत्वं
 मुक्तम् ततस्तृतीयोलीसे संलक्ष्यक्रमव्यंग्यप्रभेदे श
 क्तिमूलावतं नार्थस्य व्यंजकत्वं प्रकाशितम् इत्येतेव

लं व

25

का. प्र. व्यञ्जकत्वनिर्णयोऽयं यथा कृताकृतः केवलविवक्षितान्यथ उल्लास
 सं. २५ रवाच्यस्यासंलक्ष्यक्रमव्यांग्यप्रभेदेऽप्यस्यविभावादि ३
 रूपस्य व्यञ्जकत्वस्यानुक्तत्वादव्याप्तिव्यञ्जकत्वनिर्णाय
 यस्योत्तिचिंतनेन तत् यदि परं व्यक्तिरेवमेत्यनंतरम्
 चित्तवृत्तिविशेषस्य रसोदः प्रतिपन्नया विभावा
 षापि दिभ्य एवाक्तिरर्थः रसाभ्युपेयनिकारिकापठनीया
 इति श्रीकाव्यप्रकाशसंकेते तृतीय उल्लासः ३
 धर्मिणि प्रदर्शित इति यद्यपि तददोषाविति सामा
 न्येन इदमुक्तमिति विशेषेण धर्मो प्रदर्शितस्तथा
 पियावदवांतरप्रभेदान प्रदर्शितास्तावत्समस्य
 कप्रदर्शितो भवतीति तन्मुरेव न तत्प्रदर्शनां क्रियते

तदाह अविवक्षितवाच्यश्रुत्यादि अविवक्षितंवाधि
तत्वात् एवंविवक्षितमवाधितत्वात् तत्रेति ध्वनौ
वचमीनिवचनमात्रेप्रतिपाद्येपुरुषस्यादानाभा
वान् वचनविशेषउपदेष्टोत्तद्व्यतिरेकमात्र्याविशे
षभावःसंबंधःप्रयोजनंचवक्तुर्विनयप्रकाशनम्
यद्यमयायुच्यते तत्सर्वमुपदेशरूपं जानीहि आ
दिशब्देनात्मीयांमतिमित्यनेन प्रमारापरिग्रहीता
मतिर्लक्ष्यते सर्वोहिआत्मीयांमतिमादृतइत्यनुपप
त्तिः सामात्याविशेषभावासंबंधः फलंलुप्तकलवा
दिजयःआदायेतिमूर्तधर्मस्यादानस्यमत्तावसंभवा
त्प्राप्तिमात्रंलक्ष्यते हेतुहेतुमद्भावःसंबंधःग्रहीताम

26

का. प्र.
सं. २६

तिर्नपरित्यज्येति व्याप्यं उपकृतमिति अत्र न ह्ययका
रिरा उपकारित्वं युक्तमिति मुख्यार्थसंभवादविव
क्षितवाच्यंसदिदं वाक्यं शत्रुत्वमित्रत्वयोश्चैव परीत्य
संबन्धादनुयकारित्वद्वारा याग प्राप्त्यर्थप्रतीतिरूपं
प्रयोजनं व्यनक्ति अन्यपरं व्यंग्यतात्पर्येण व्यवस्थित
म् नत प्रत्याहृत्य गुणीभूतं व्यंग्यन्यायेन वाच्यो
म्मुखं वाधितत्वं च क्वचिदनुपयुज्यमानत्वेनैव
प्राप्तं भवति वेयर्थ्यता न्वयवाधात् सर्वत्र वाच्य
मप्यीतरे संक्रमितं परिराजं तत्र वाच्यस्यानुपप
त्यभावादनुवृत्तधर्मरूपतया लक्ष्यस्य प्रतीतिवे
लायां नपरित्यागः किंतु तत्सहितस्य लक्ष्यस्य प्रती

उल्लास
४

२६

तितत्त्वाद्प्रच्युतो धर्मो मिहिपरिरागमलक्षणात् उत्त॥
 इत्रतनुपपद्यमानत्वाच्चाव्यस्यान्त्यं नतिरस्कारः य॥
 स्मिश्चाप्यंतिरेवाच्यं परिरागं न ह्यंग्यभेदेन व्यय
 दिश्यते धर्मरूपलक्ष्ये व्यंग्यस्य नदतिशयो मात्रस्य
 भावत्वादित्युक्तम् गूढव्यंग्यप्रधान्वेति एतद
 यमेव तच्च गूढमगूढवेति प्रयोजनस्य पूर्वव्यपदेशः
 त्वामस्मि वक्ष्यामि तत्र यं प्रतिवक्तुमारब्धं तं प्रतिव
 क्तव्यवस्त्वेव कथयनीयमिति वक्ष्यामि व्यर्थत्वा
 दनुपपद्यमानं उपदेशादिरूपनयेति उपदेश
 स्थलद्वयत्वेऽपि अविज्ञानपदनिबन्धनवाच्यग्रा
 ह्यत्वाद्यव्यतिरिक्तान्तिशयवत्त्वाद्यंग्यत्वं एवमुप

२७

का. प्र.
सं. २७

वे
कृतमित्योदो उपकारैसौजन्यसखित्वादिभिर्यद्यपि प उद्भास
रीत्यादयकारदौर्जन्यदुःखितत्वादयो लक्ष्यन्ते तथा ४
यित्तेयामेवसानि शयप्रतिपादनाद्विशिन्नामेवव्यंग्य
त्वव्यवहारः वक्त्रादिवेशिष्पादयश्चेहयथा मुख्या
र्यवाधकास्तथा प्रागुपपादितम् असंलक्ष्यस्येति
विभावादिप्रतीत्यविनाभावानीरसादीनां प्रतीति
रिति तत्प्रतीत्योः कार्यकारणभावेनावस्थाना
त्क्रमोवश्यंभावी सत्तलाचवान्नप्रकाशयते इत्यसंल
क्ष्यक्रमोव्यंग्यः रसभावेति भावशांत्यादिरिति
रसस्यत्पकचननिरंतरायप्रतीतिचर्वणीयत्वं निरति
शयाभावः अतएवाविरोधांगांगिभावोरसस्यासं

२७

भावितो तत्स्यायिगन्तत्वेनकैश्चिद्यवस्थायितो अक्र
 मइति रसादिरूपोऽसंलक्ष्यक्रमोव्यंग्योर्थाध्वनिव्यव
 हारप्रयोजकः अतएव ध्वनिकृता ध्वनेरात्मांगिभावेन
 भासमानो व्यवस्थित इत्युक्तं रसानिब्यतिरिति अत्र
 पदचतुष्टयमुदीर्यते उत्पत्तिपदः अनुमितिपदः
 भावनापदः व्यक्तिपदश्चेतिः आद्ये पदे सूत्रस्याय
 मर्थः विभावस्य स्थापितश्चकार्यकारणाभावलक्षणा
 संबंधरूपाद्रसनिब्यतिः अनुभावानां स्थानं अज्ञातं च
 ज्ञायकभावसंबंधरूपात्संयोगाद्रसनिब्यतिः व्यंरि चित्ताः
 रसां स्थापितश्चोपोऽयं कभावसंबंधरूपात्संयोगाद्रस
 निब्यतिः द्वितीये विभावादीनां गम्यगमकभावाद्रस

28

का. प्र.
सं. २८

निष्पत्तिः निष्पत्तिरत्रानुमितिः तृतीये विभावादीनां उद्भास
 संयोगात्साधारणीकरणाद्रसनिष्पत्तिः निष्पत्ति ४
 रत्रभोगः चतुर्थे विभावादीनां संयोगाच्चैष्यव्यंजकः द्वं=
 भावाद्रसनिष्पत्तिः निष्पत्तिस्त्राभिव्यक्तिः निष्प
 त्तिरितिलोलतमते कार्यकारणभावेनज्ञाप्यज्ञापक
 भावेनपोष्यपोषकभावेनत्वयप्याक्रमं विभावादि
 भिः स्यापिनस्त्रिप्रकारः संबंधः संयोगः अतएव
 निष्पत्तिरपि त्रिविधेवात्रपदेव्याख्येयातत्रचागका
 र्ये संभवन्स्यापिभावः पुष्टतया स्थिते मुरव्यतया
 रसः अपुष्टस्तु स्यायीनर्तकेनूपचारेण रसस्थितिरि
 ति श्रीशंङ्ककमते तु कारणाकार्यसहकारिरात्तलोके

२८

गमकत्वेन प्रसिद्धानाद्येकत्रिमत्वेन च मत्कारहेतुत्वादलौ
 किकविभावादिव्ययदेशभाजः सूत्रेति हिंसाः नैरेवस्व
 संभवितो गम्यगुमकभावलक्षणाः संबंधः संयोगस्ततो
 रसनिव्यक्तेः प्रत्येयतयावस्थितिः सा चानुकर्तृविद्या य
 सामासिकसंबाधिनीच उभयतो दत्तपदारससं
 तत्रा= वित् कर्तृनुकर्तृगामत्वेन प्रतीतो रससंविद्विषयः
 रामत्वेन च प्रतीतिः काचित्सम्यक्साचद्विधा राम
 एवाय मित्यन्यरूपत्वव्यावृत्त्या एका अयमेव राम
 इत्यप्रत्यक्षं त्वव्यावृत्त्याद्वितीया द्विविधायिचनेहस्थि
 ता अवधारणात्वेनाप्रतीतेः काचित्युनर्मिष्या य
 त्ररामोयमिति उत्तरप्रतीतौ उत्तरकालिकोरामोय।

29

का. प्र. मिति बाधकप्रत्ययोऽवः सापि प्रकृतेन स्थिता बाधक उल्लास
 सं. २८ प्रत्ययासंकेतान् काचित् तु दोलायमानो भयकोटि ४
 संस्यर्शेन संशयप्रतियतिस्वभावा संशयोपि द्विवि
 धः रामो न्योवेति विशेषसंशयः एकरामः स्याद्वा
 नवेति सन्नोशयो द्वितीयः तत्राद्योति स्मूलत्वेनासं
 भाव्यमानत्वाच्च शङ्कितः द्वितीयस्तसंभावितोपि अ
 संवेद्यत्वाच्च निराकृतः काचित् तु सादृश्यप्रतीतिर्यस्या
 रामसदृशोयमिति सापि सदृशवस्तु ध्ययप्रतीति
 पूर्विकाभवांती तदभावाद्बिहनास्ति एवं सम्यग्द्रि
 य्यासंशयसादृश्यप्रतीत्यभावापि रामोयमित्यव
 द्येदपरिहारेण चित्ततरंगे प्रतीति चतुष्टयाभावोपि।

२८

हरणो यमिति वद्व्यवस्थिता प्रतीतिरयं हवनीयत्वालोको
 नरतामेव प्रकाशयति अतश्च सामान्यरूपतया रामत्वे
 न प्रतिपन्ने तु कर्तरि प्रतीतैर्विभावादिव्यपदेशैः कारणा
 दिभिः कृत्रिमैरपि कृत्रिमत्वेनाप्रतीतैरविद्यमानोपि सा
 माजिकैरूपायवलादिद्यमानत्वेन संभाव्यमानः स्या
 यीभावोरसः सचानुमीयमानः स्या यीसिद्धरूपसम्प
 त्त्वादिवैलक्षण्येन साध्यमानतया अनुमीयते अत
 एवरसस्य रसनीयत्वाच्च व्यमानैकप्रायात्वात्तथाव्य
 पदेशा इति भदनायकमनेन रसस्योत्पत्तिप्रतीत्य
 भिव्यक्तिपदानुरूप्यत्वा भोगपक्षः प्रतिपितः तत्रो
 त्पत्तिवादिका लोतटेन विभावे देवोत्पत्तिरपि कृता

30

का०=

म्र० म्र० अनुभावव्यभिचारिरागोः प्रत्यायकत्वेन पोषकत्वे उल्ला०
 सं० ३० नचाभ्युपेयत्वात् प्रतीतिस्त्वनुमानरूपा श्रीशंकुकेनांगी ४
 कृता अभिव्यक्तिः पुनर्विद्यमानस्यैव स्यादितो धनिवादि
 मिरभ्युपगता तत्रत्रयारागमपिपदारागमिदं साधार
 रागद्वयसाम् स्वगतत्वेन तथाभावेन रसनीयं - परं गता
 त्वेन तादस्योद्रसनीयत्वाभाव एव अभिव्यक्तिपक्षेपि
 विषयार्जनतारुतम्यादपिरसनीयत्वाभावः नत्पदात्रय
 न्यत्काभोगपदोङ्गीकार्यः भोगश्चर्वरागात्सानिर्वृत्ति
 पर्यवसायीत्र ननादिविलक्षणाः तेषां देशकालाका
 रनियमेन प्रवृत्तेरुक्तद्वयरागाकाराक्रातत्वात् अस्य
 कसद्विलुदरागत्वेनालोर्वकत्वाहुक्तादोषातिक्रमात्

३०

तथाहि काव्यात्मनः शब्दस्य त्र्यंशो व्यापारः अभिधाभा
 वकत्वभोगकृत्वाख्यः तत्राभिधानिरंतरसंंतरार्थनिष्ठ
 त्वेन मुख्यामुख्यभेदे ते द्विविधः शब्दव्यापारः सशास्त्रेपि
 हासयोरपियथाक्रमं शब्दार्थप्राधान्येन प्रभुमित्रसंमित
 योः साधारणः शब्दयंतु काव्यनाट्ययोरिव उभयत्रा
 पि व्यापारप्राधान्याज्जायासंमितत्वेन व्यवस्थितः
 तत्रभावकत्वं सीताप्रतिविभावादीनां यत्राप्यसंभवः

तत्राभ्यवद्भावं साधारणयापादनाप्यम् तच्च काव्ये
 गुरालंकारवत्त्वाद्योपपरिहाराच्च संभवति नात्येव
 तुष्टकाराभिनययोगात् सामग्रीवैचित्र्याद्विषयार्था
 नावैचित्र्यलाभः तद्यप्यारजनिवत्समयसन्निवर्तकैरा

31

का. प्र. चंद्रकांतोपलस्यद्रव्यत्वोत्पादः एवंकाव्यनाट्ययोः उद्भा.
 सं. ३१ सामग्रीवैशिष्ट्येनसाधारणीकरणां नामभावकत्व ४
 व्यापारः साधारणीकृतेषु विभावादि साधारणेनैव
 विषयीकृतस्यस्यायिनः सहृदयचरित्राविषयका
 रित्वं नामनीगवत्वं पार्यवसानिकं व्यापारः ततएवसहृद
 यरंजनाज्जायासंमितत्वं भोगश्च परानंदात्मायोगिरात
 तृप्तास्वादसन्निवृष्ट इत्यास्तामेतत् ३ ध्वनिदर्शना
 तृप्तारिरात्राचार्यश्रीमदभिनवगुप्तस्यमते व्यापारोऽस्य
 विभावादयोव्यंजकाः व्यंग्यव्यंजकभावतत्त्वाश्चसं
 बंधः सूत्रसंयोगाद्वेद्योक्तः ततोऽस्यनिष्पत्तिरभि
 व्यक्तिरित्यर्थः सचरसः सामाजिकानां तानुकार्यता

३१

तु कर्तृरिसामाजिकानां निश्चमत्कारप्रसंगात् तेयामेव
 चास्ति लोकोत्तरश्चमत्कारः तानुकार्यस्य लोकि कपरिमि
 तसां तरायचितवृत्त्याक्रांतत्वात् तानुकर्तृस्तस्य तथावि
 धचितवृत्तिभूयस्य निव्ययोजनत्वाच्चमत्कारणरमित्वा
 यात्ताच्चकारणाकारणात्वादपरिहारेणोति तत्रकारणा
 दीनामेव लोकोत्तरसाधारणिकरणाव्यापारवत्त्वालोको
 तरविभावादिव्यपदेशः तस्मात्साधारण्येचस्थायिरू
 पस्य प्रमेयस्य साधारणायात्प्रमातरपि अतश्चनविभावा
 दिसाधारण्यहेतुका समुद्रोहं घनादिदोषोपतिः प्रमा
 तृपरमित्वापातात् तस्य समुद्रोहं घनादिसंभवति
 तदमेदेन स्वात्मनः प्रतीतिः प्रमेयसाधारण्यत्वयंदो

साधारण्यः पं. ८

32

का. प्र. ख एवातप्रानांगीक्रियते इति निस्तुयं व्यंजनदर्शमिन् त उल्लास

सं. ३२ प्याहि निर्वसिनस्य रसचर्वरागा नास्ति ओत्रयजरन्ती ४

मांसकादयो हि नाद्यमंडपांतः प्रविष्टाश्च यि मत्का
राभावात्कीलप्राया एव प्रशांतब्रह्मचारि प्रभृतयः
अष्टाष्टंगारससास्वादेर्विहिरंगाः गाढरागाणां च शांत
रसचर्वरागभिज्ञत्वं अतनुभूतशोकस्य शान्तिं करुणा
स्वादावसरे पाषाणाप्रख्यात्वं साचानादिकालानावा
सनास्थायिभूतैवे विभावादिवशाद्रस त्वमापद्यते
नव्याभिचारिभूता तांत्रिकत्वाद्रसशब्दस्य विभावा
दिभिव्यंजनादेव च स्थायिनोरसत्वं व्यंगव्यंजाकभावे
हितेषां संबंधः तस्याहि द्विविधमिह संक्षेपेण व्यं

३२

जनं एकं तावत्कारणोत्कृष्टरूपतया व्यवस्थितस्य स्थूलरू-
पत्वंदीरावस्थायां शक्त्यवस्थस्योत्तरदधिरूपत्वं एतच्च
प्रतीत्यनयेदाह्वयिकेवलवस्तसमवेतमेव व्यंजनं द्वितीयं
तूपायप्रतीतिसाहित्येनैव च दप्रतीतेः प्रदीपस्य व्यंज-
कत्वात् तदुक्तं स्वज्ञानेनान्यधीर्हेतुः सिद्धये व्यंजको-
मतः यथा दीपोऽन्यथाभावोकोविशेषोऽस्य कारकादि-
तितत्र हेरसस्य विभावादीनां च द्वितीयो व्यंग्यव्यंजक-
प्रकारश्चाश्रीयते यानकरसादिन्यायेन विभावादि-
प्रतीतिसाहित्येन रसप्रतीतेः अतएव ध्वनिकृता रसा-
द्याश्च येनागमसंलक्ष्यक्रमव्यंजकत्वमुक्तम् प्रदीपचू-
दिदृष्ट्यातश्च व्यंजने प्रदर्शितः संलक्ष्यक्रमव्यंग्यादोऽ

33

का. प्र. कथं व्यंग्यत्वमिति चेत् तत्रापि व्यंजकप्रतीतिपुरस्स उल्लास
 सं. ३३ रत्नेन व्यंग्यप्रतीतिः क्रमवत्त्वेपि व्यंग्यप्रतीति कालेना
 वद् व्यंजकप्रतीति रस्ति सह भाव इति प्रदीपचट्टन्याये
 न स्थित एव व्यंग्यव्यंजकभावः तत्र हि पूर्वकेवल
 व्यंजकप्रतीतिः पश्चात् व्यंजकसहित व्यंग्यप्रतीति
 रिनीया मेव पूर्वकादिशेषः वा स वस्तुक्रम उभयत्रा
 प्यस्ति केवलं पूर्वोक्तं लपत्रशतव्यतिभेद न्यायेन
 न संलक्ष्यते उत्तरत्र संलक्ष्यते एव संलक्ष्योपि
 व्यंग्यप्रतीतिकालेनावद् व्यंजकप्रतीतिरस्तीत्येता
 वता प्रदीपचट्टदृष्टान्तो प्रापितसंगच्छते तदुक्तम्
 ध्वनिहृतेव न हि व्यंग्ये प्रतीयमाने वाच्ये वा द्विर्द्वे

३३

भवति एवमेव चैतत् व्यंग्यप्रतीतौ हि व्यञ्जकप्रतीति
 रूपयुक्ता न व्यञ्जकप्रतीतौ व्यंग्यप्रतीतिः घटप्रदीप
 ती- वदेव प्रदीपप्रदीने केवलायाश्चपि भावान् न देतत्
 सक्तानुप्रसक्तमात्मा प्रकृतं तु विभावादिमिव जर्जरे
 रस इति स व्यवस्थितमेव एवं च व्यवस्थिते रसस्य का
 यत्विंशाप्यत्वं भोगत्वं पराकृतं भवति तथा हि कार्यस्मा
 वरुद्भूतौ न भवति कारणभावे प्रसंगान् घटवत्तय
 त्कालं मर्दनं न त्कालं मर्दनं सुखमिति न्यायेन कार्य
 कत्विपि कारणस्य भाव इति चेन्नैतत् मर्दनस्य स्पर्श
 रूपत्वात् स्पर्शसंवेदनसमयेऽतः स्पष्टं व्यविशेषभा
 वत्वाच्च सुखस्य न हि सुखं नामान्यात्किंचिदुत्तरेतः

का.प्र.
सं. ३४

स्पर्शव्यविशेषात् ततोमर्दतंस्पर्शः तत्सहभावाच्चातः उल्लास
स्पर्शव्यविशेषः तदेवचसुखं इति नास्ति पौर्वापर्यं इह
कार्यत्वादेवोत्तरकालिकत्वासस्येति विभावेः सहभावो न
स्यात् अस्ति चेन्नस्मान्न कार्यो रसः किंच कार्यं तनियमेन
कारणज्ञानमपेक्षते इह तनियमेन विभावादिविज्ञानयोः
द्वारसप्रतीतिरिति कार्यत्वं विहाय किमन्यद्वाशिष्यते
कृते व्यंग्यत्वात् प्रत्येयं न हि स्यात्तैतत् सिद्धस्य प्रती
तिर्भवति तच्च रसः पूर्वसिद्धः प्रतीत्या विशिष्टस्यैव सार
त्वात् अतश्च रसः प्रतीयते अपितु प्रतीयमान एव
रसः अतएव सिद्धत्वाभावात् सारस्य प्रतीतिश्च रसाग्रा
व्याख्या एवंतर्हि चर्कणीयत्वात् भोग्यत्वं स्यात् ए

तदपि नास्ति भोग्यत्वं हि भोग्यविषयत्वं भोग्यप्रकिं वस्तु मेव वृत्तः
 किंचित् उतस्वित्प्रतिपत्तवृत्तं तन्तावद्वस्तु वृत्तम् प्रती
 द- न्यपेक्ष्य मयी तादित्यायेन वस्तुस्वभावत्वेन येन तस्या भा
 वान् प्रतिपत्तवृत्तं चेत् प्रतिपत्तुरपि किमिच्छाद्वेषादि
 न्यायेन तेषामप्रतीत्यात्मत्वे जडत्वापत्त्या रक्तवृत्त्या
 विशेषान् प्रतीत्यात्माचेन् प्रतीति विषयस्तर्हि भो
 गः सच प्रत्येयनिष्ठः प्रत्येयश्च रत्यादिः सचानियमे
 व विभावादिप्रतीतिसापेक्षः प्रतीयते एवं च यावत्प्रती
 तिविषया एव विभावादयो रत्यादि प्रतीति हेतवस्ता
 वन् स्वज्ञानेनात्यधा हेतुरित्यादि हठेनायां न व्यञ्जक
 त्वलक्षणां तन्मव्यङ्ग्यो रसो व्यञ्जकाविभावादयः इति

35

का. प्र. स्वव्यवस्थितं केवलं व्यंग्यव्यंजकयोर्देशकालसंबंधा उद्भास
 सं. ३५ वच्छेदाभावाद्दृश्यसंवादपर्यवसायिसाधारण्येन यत्नो
 कोत्तरत्वं तद्दृश्यां न दृश्यामिति जावद्द्रुसरूपां सिद्धां
 नितम् इदानीं ग्रंथो विव्रियते तातिचेदिति चेच्छब्द
 स्य तत्कथ्यते इति तस्याचोक्तम् प्रतिभानिनसंदेहो
 न तत्त्वं न विपर्ययः धारसावयसित्यसिचेवायमित्यपि
 विरुद्धबुद्धसंभेदादविवेचिन् विहवः पुनश्चापर्यनु
 युज्येत स्फुरन्ननुभवः कया इति सेयममांगेयिनिष्प्रो
 कक्ष्यं क्रमेशालं वतो द्वीपनविभावद्वयोदाकुराण्यं
 तस्य हि काव्यवलादेव प्रतीतेः शिष्याभ्यासाद्वर्त
 केनास्त्रपाताद्यनुभवप्रकाशतं अभ्यासप्रवर्तिनिति श्र

४
 ६
 ३५

भ्यासेन प्रवर्तितं यद्वाभिचारिणा मेव स्वकार्यमनुभावः
 तद्वरां तत्प्रकाशनेन चित्तवृत्तिविशेषेणा व्यभिचारिणा
 प्रकटनं श्रुत्यवाशिष्ययोपदेशेन योभ्यासः यो नः पु
 स्तेन प्रतीतिस्तेन निवर्तितं संपादितं यत्स्वकार्यकृत्रिम
 निजानुभावार्जनं तत्प्रकटनेन विभावादयोगमकारसो
 गम्यः भाव्यनिष्ठो भावकव्यापारो भावता भाव्यभवतस
 मर्थो व्यापारो भावसंयोजनाव्यंग्यपरसंवित्तिगोचरः आ
 स्वादतात्मानुभावोरसः काव्यार्थोऽच्यते विभाव्यंति
 भावादिभिरिति विभावाः यदाह भरतः बहुवोर्था विभा
 व्यंते वाङ्गाभिन्तया श्रुताः अनेन यस्मात्तेनासौ विभाव
 इति संक्षिप्तः अनुभावयंति तांस्तान् भावाच्चगंगसत्त्वामि

36

का. प्र. नयेदित्यनुभावाः नटस्यल एतेनानुमितिपक्षे दृश्यते उल्लास
 सं. ३६ वक्ष्यमाणमभिव्यक्ति पक्षश्च नानुगतत्वेनेति सत्त्वा
 द्वेकेति सत्त्वारण्यागुणोद्वेकेन प्रकाशानन्दमयीया
 संवित्तिस्तत्रविश्वातिस्मविदन्तरोत्तमुरव्यभावः सां
 ख्येहिसत्त्वस्य प्रीतिशब्दवाच्यानदरूपत्व प्रकाश
 प्रयोजनत्वं चोक्तं प्रीत्यप्रीतिविषयात्मात्मकाः प्रकाश
 वृ- प्रकृतिनियमार्थाश्चेति ग्रन्थेन मन्त्रमते उदीरयितुं सर्व
 गुरोर्न प्रकाशतिदामिकाया संवित्तत्रया विश्वातिर्यो
 र्गितां विगलितवेद्यान्तरत्वेनावस्थितिस्तस्याद्वयसत्त
 त्वं यस्य भोगस्य तेन तत्त्वमेव सत्तत्त्वं साधारणीकृता
 विभादयो ग्रावकत्त्वव्यापारोऽसायेत भुज्यते स च व्यापारो

३६

भोगः समाध्यवस्थात्तुल्येतभोगेतभुज्यंतइतितान्यथा
 कारणादिभिरिति आदिनाकटाक्षभूभुज्यदोषप्रभृ
 त्तिभिरनुभावेतिर्वेदादिभिश्च व्यभिचारिभिः स्यापि
 वृत्तिरत्यादेः अभ्यासपाशवतामिति अभ्यासः पौ
 रनः पुन्येतात्पुनिलन पाठनं प्रज्ञाप्रकर्षः तात्सेव
 तुर्विधाभिनयमहिम्नाकाव्येचण्डराणालंकारमहिम्ना
 लौकिकविभावादिव्यपदेशेः अयं व्यपदेशोतिमि
 तनिरपेक्षोतभवतात्याहः विभावतादिव्यापारवत्त्वा
 दिति यद्विभावादिशब्देनव्यवहियंते तेदेवसंबन्धि
 स्वाकारतन्परिहासनिश्चयसाधारणयेनकारणादी
 निप्रतीयंतेइह समेवेति एतेइति विभावादयः अ
 त्या

का. प्र. नवसाध्यान् अनिश्रयान् वासनात्मनयेति १ उद्भास
 सं. ३७ त्याद्यनुभवेनया वासनासंस्कारः तदात्मनया न
 भिव्यक्तित्वेव स्थित इति यावत् साधारणोपाये
 ति साधारणमुपायाः साधारण्येन प्रतीति वि
 भावादयः तत्काले विभावाद्यनुभवकाले उन्मि
 धितः स्फुरितः अपरिसितभावेन प्रसात्रेति स्वर्ग
 तत्त्वेन एति प्रतीतौ कामित्वं परगतत्वेन हेयादिनाट
 स्थ्यवाच्यतादिवसाधारण्यप्रतीतौ नाटस्थ्यमेव न रस
 नीयत्वं रसनीयत्वे सर्ववन्नियतनिष्ठत्वे कामित्वं
 तस्मात्सर्वप्रसात्सारां योरसनीयः सर्वप्रमात्ताव
 त्वं वनेनैव रस्यते अतएव नाटकमंडुपांतः प्रविष्टः

सर्वे हृदयसंवाद्भाजो भवन्तीत्युच्यते संवादभोजेति सा
 धारणेनेत्यस्य विशेषरांस्वाकारश्चेति सामाजिकप्रमा
 तस्वरूपं अभिन्नोपीति संवितादान्मणान् गेचरिद्धि
 तश्चिरन्त्यादिभिः परस्परवैलक्षरायेनोद्भूतस्य दानान्
 विभावादिर्जागृतेति व्यञ्जकपरिन्त्यागौ हिव्यंग्यस्या
 प्रतिभासनात् कारकेति कारकत्वं मृदश्चट
 स्य षट्हाविवधूमस्य ज्ञापकत्वं तद्धर्जनं अन्यदिति
 यद्विलक्षराव्यञ्जकरूपं कार्योप्युच्यते मिति प्रो
 षत्वेन पूर्वप्रतिष्ठापितमार्गयोजनलौकिकेति लो
 किका किं प्रत्यक्षादीनि प्रमासाति अस्फुटत्वयो
 गीति संविदन्तरे नृद्व्यायविप्रान्तिभाजिचरस
 ति=

का. प्र. संवेदनस्य तस्फुटत्वेन विष्णांत्या एतदेतलक्षसुपरिमित उल्ला.
 सं. ३८ योगिनां भिन्नसंज्ञानां ज्ञानानि तादृश्येन वस्तुवग ६
 मयंति एतस्य तु विषयावेशेन प्रवृत्तिः अपरिमित
 योगिनां शांतब्रह्मसाक्षात्कारिणां संवेदनानि शांत
 त्वाद्देहोपरागाभ्युत्पत्त्येन स्वात्मात्रपर्यवसितानि
 इन्द्ररसस्वभाववेद्ययुक्तमेव अतएव सर्वविलक्ष
 रात्वाद्दोकोत्तररसस्वसंवेदनं ननु संवेदनगोचर
 इत्युक्तम् संवेदनं हि ज्ञानं तच्च द्विविधं बालमूकादि
 विज्ञानसदृशम् शुद्धवस्तुजं निर्विकल्पिके विक
 ल्यभ्रनामजात्यादियोजनेन नयोर्मध्यान्त्रे केन
 गृह्यत इत्याहुतद्वाहकं चेति तस्य रसस्य स्ववेदनम्
 सं ३८

सिद्धत्वादिति स्वात्मन्यविकल्पिका विकल्पिकाश्च
 त्युक्तत्वात् उभयात्मकत्वं स्वसंवेदनस्य विम
 र्शमयत्वेन विभावादीनां मिलितानां किञ्चिद्व्यञ्ज
 कत्वमुच्यते अन्यतरस्य व्यञ्जकत्वमुच्यतामित्य
 त्त्वाह व्याच्चादय इति मिलितानां इति द्वन्द्वनिर्दिष्टः
 यत्र न प्रयोगे केवलानां निर्देशस्तत्रासाधारण्येन
 न्यतमद्वयोपेक्षान्नयाराणामेव व्यञ्जकत्वं तत्रैवोदा
 हरणं त्रयं दत्तं ननु विभावादीनां केवलानामपि
 व्यञ्जकत्वमस्ति तत्कथं सूत्रे मिलितानामेव व्यं
 जकत्वमिति न्याह. वियादित्यादि. प्रणानिपरे इति
 विषयसप्तमी अत्र प्रसीदेति परमहिम्ना कटाक्षभुजा

39

का. प्र. दीपाद्यनुभाववर्गो मुग्धपदार्थतव्यभिचारवर्गश्चाद्विष्यते उद्भास
 से. ३८ मंगम्लानत्वादेरनुभावस्यानुसृत्या कथमपीति पद
 र्थितोभिलाषचित्तोत्सुक्यादिव्यभिचारिवर्गो विभा
 वश्च नायिकारूपः दूरादिति पदार्थितः सहसाप्र
 सारणादिरूपो न भवः प्रयसीति विभावश्च प्रकाशयते
 दूरीक्षरा मित्यत्र अत्रा लोकतव्याप्या रश्मिराश
 दः असाधारणात्वमतिशयेन रम्यत्वं अद्योनाड्यर
 मा इति भरतपाठान्तरेणा शान्तस्तनवमोरसो
 ज्ञापयिष्यते परस्परालोकनेति संभोगस्य क्र
 मणादिमध्यानाखस्यानिदर्शिताः पून्यवासगृह
 मित्यत्र बालेति निर्दिष्टायाः नायिकायाऽप्रियेणो

३८

ति निर्दिष्टमालंविभावः एवंप्रियस्यापिवालाऽऽलं
 वनविभावः परस्परं धिष्ठानत्वाच्चंगारस्य उद्दीप
 नविभावस्तुष्टूरन्यवासगृहंशायनंच नायिकाग
 तत्वेनानुभावावि — कनाक्षिनिचुंवनपर्यंतानि
 पुलकालोकनंतुव्यभिचारिभावभूतायात्तज्जायाः
 विभावाः नायकगतत्वेन व्याजनिद्राश्रयरां पु
 लकोद्गमश्चासात्विकः परिचुंवनंचानुभावीव्यभि
 चारिभावश्चविलोकनेनशंका उत्थापनेनचय
 -- तस्यशानैभावेनत्रासःकिर्वरानिहर्षःपरिचुंवने
 नोत्सवोमालोकनेनलज्जारव्योत्तिर्दिष्टःनायकग
 तत्वेनचव्याजनिद्राशायस्ये — दृतिराकारमोपनस्तु

स

का. प्र. यमवहित्यंच चिरं पारिचुवनेनोत्सकं हर्षश्च व्याभि उहास
 सं. ४. चारं भावः प्रतियादितः एवं च विभावानुभावव्यभि ४
 चादि बलात्संयोगशृंगाराभिव्यक्तिं नमुषुरवीत्य
 नेन लज्जानिशयोक्तानीव व्याकुलीभूता येन मु
 खानमनेपि न स्वातंत्र्यमिति व्यज्यते यत्पुरित्य
 दि प्रयप्रियेणेति प्रतिनिर्देशो नासौ विशिष्टप्रि
 योभूदिति व्यज्यते स्मिन्मन्यनेनाशिषितकचग्र
 हातावचुंवितायावस्थापगमसंयोगांगीकारश्च भ
 ति नाधिकारव्यशृंगारे उदाहरणमेतत् शनैरि
 त्यनेन मिथ्यसंधानितो रुसैतोभभीरुता व्यज्यते
 निशब्दाजमित्यनेनानुरागनत्यवश्यं स्वयमेव

कुंवतादिकं विधास्यतीति न व्यक्तिः विसृज्य भिन्नविम
 श्यकारित्वं लज्जाक्रियापक्षया संभानकर्तृ-त्वादि
 लोकेति त्वगत इष्टः लज्जा न गत नि मंत्ररंगि न उणि
 जर्ष्यत्वेनामनेवालायां कर्तृत्वं अत्रोभयाधिष्ठाने
 त्वेतेर्नायिकायाः प्रयोजकत्वमुद्भूतं त्वं मुग्धाक्षी दा
 नितुनायिकस्य वीडिकाया प्रप्यतानि सस्मिताये य
 यंसखीनायिका सेवनेत्रोत्सवंः प्रत्रमुग्धाक्षी प्रियत
 मश्च परस्य स्मालं वनविभावो उद्दीयनविभावस्तु शय्या
 तदाक्षिप्तं च वासगृहं स एवाली निर्गमनेन पारं प्रापि
 तः अनुभावो वीडिकास्पर्शः व्यभिचारिभावस्तत्त्वं
 मुग्धाक्षीति चाटक रूपः स्तुत्या रव्योरतिभावः कथि

41

का.प्र. तः एवंविधस्य स्यादित्वा भावात्पारिशेषात्तोव्यभि उद्भास
 सं. ४१ चारित्वं नदीटिकास्पर्शनेनोत्सवचवपलता वे. ४
 गांतां स्वीकारः प्रेमाद्वीरत्याद्यनुवादेन परिचया
 उद्गाढरागोदयैर्वा वेयुरिति विधेः ध्येयं मुग्धदृशोया
 लभ्याः आशंसाश्च अत्रमाधवस्य मातङ्गी आलं
 वनविभावः वसंनो ह्यानादिभिः प्रवंधत उद्दीपन
 विभावः का - दिवाविको नुभावः एते रत्रामिताव्य
 विप्रलं वसंभोगो वाज्यते अन्यत्र व्रजतीति अत्र विर
 होत्कंठिताया अनागतो नायक आलं वनविभावः
 अंतःपुरादिपद निष्ठ मुद्दीपनं विवर्तनाद्यां ग्रीको नुभा
 वः अन्यत्र व्रजतीति शंका स्यात् अत्र यमान वे

४१

चिन्ता च स्थितत्वेन व्यभिचारिभावः एतैरुच्चविरहवि
 प्रलंबः लयस्तन्मयत्वं ।- शान्तो मापुं सरव्युर्भ
 वस्सरव्यं नेनोपदेशः जीवितं प्रिय इव्यामंत्रेणाप
 दध्यं प्रियोति नुसहृदि शेषत्वे प्रियसरेवेरित्यत्र
 विशेषणानवाच्यं मलीकेति विपर्ययेणा- । खि
 नमलीकेतिः शुकाः पाठनीयाः शारिकाः भोज
 नीया चकोरा चंद्रिकाया नायमोचनीयाः इत्येवं रूपः
 स्नेहः प्रेमेन देवचुंबनादिना प्रकटतां नीतं प्रसाधये
 वत्वा मालिरवेति अत्र शापविप्रलम्भो गुह्यकस्य न्यामि
 ति निर्दिष्टमालंवनविभावः मेघोदयादिरुद्धीपन
 विभावः चित्रलेखनवाक्यमालम्भः स्मृतिर्व्यभिचा

42

का. प्र. रिभावः एते रत्रशापविप्रलंभो व्यज्यते आकुंच्येति उदा-
 सं. ४२ अत्रालंघनरूपो विभावो विस्फुशम्भी उद्दीपनरूप ४
 स्फुप्र - - रदानादिः अनुभावः कपोलस्यंदनदृष्टिसं
 कोचादयः व्यभिचारिणाश्चावहित्यादयोऽनुक्ताः अ
 व्युत्थाः हामात्तरिति अंगे बुद्धतवह उद्दीपनं रोद
 नपरिदेवते अनुभावः तदाक्षिप्तानिर्वेदग्लानि चिं
 तादेन्याद्याव्यभिचारिणाः एभि रत्रकारुण्यारसाभि
 व्यक्तिः स्युर्बुटं निम्नोन्नतं मर्यामदीर्घकालप्रत्या
 पत्तिरितिकेष्वन. मङ्. प्रायान्यागे इति ध्यात्वर्थवि
 चाराद्विलक्षणा प्रायान्यादीर्घात्त्यन्येकतमिति
 अभ्युत्थाभगतः क्रोधः स्याद्विभावः तत्रगुरुपातकः

४२

मालंवनं उदायुधतमुद्दीपनं अनुभावो उस्तद्भेदोमोसे
 दिग्वलिकरणाप्रतिज्ञा आवेगाभ्यर्चयलतो गप्पाद्
 यस्तु व्यभिचारिरास्त्वेतदनुभावगम्याः तैस्त्र शैद्र
 सोमिभ्यज्यते कार्याभेद्युसंरंभः स्येयउत्साहउच्य
 ते तत्प्रकृतिकोवीरः दुद्राशति सोमित्रेशति मान्
 संवंधेनैव निवीर्यत्वं अत्रवीरसेमेनादमत उत्सा च
 हः स्यापिभावः अत्र रामभट्ट मालंवनं जलनियम
 नमुद्दीपनं वानरलक्ष्मणागतेन रामान्वेषणामनु
 भावः तदादिज्ञाद्युतिगर्वोत्सुकादयो व्यभिचारिभा
 वाः ग्रीवाभंगेति अत्र भयानकरसेमृगगतं भयं
 स्यापिभावः नत्रु — नाधिष्ठितः स्पंदनमालंवन

43

का. प्र. नं तदीयमनुपतनं शस्या ततोन्मुख्यं चोद्दीपनं ग्री। उद्भास
 सं. ४३ वामंगदृष्टिपान्ना — श्रेयविशेषाश्च अनुभावाः न ४
 दादिप्रास्तु शंकात्रासश्चमाद्वीव्यभिचारिणाः ए
 योमेवमयजनकरसव्यंजकं न उक्तत्वेति अत्रवी
 मत्सेजुगुप्सामाताधिष्ठानाज्जुगुप्सास्थ्यायीवटपि
 मानश्मशानमालंबनविभावः प्रेतकर्तृककृत्युत्क
 दी नदीद्यदीपनविभावः तदादिप्राश्चानुभावा मुखवि
 कृतनतमिच्छीकनादयः व्यभिचारितश्चालानिमोह
 धिप्र व्यभिचयः चित्रमिति अत्राङ्गतेविस्मयः स्थायी
 तत्रचरार्थमातो लोकोत्तरः पुरुषश्चालंबनं नदीयं च।
 निर्विकारित्वादि उद्दीपनंस्तुतिरनुभावः एवमयनं

३

४३

विस्तारान्निमेवप्रेक्षारारोमांचादयोपि सामर्थ्यादवसी
 यंते व्यभिचारिरोगोहर्षोन्मदक्यादयः व्यभिचारि
 त्वेपीति व्यभिचारित्वादप्राधान्येपि पूर्वनिर्देशात्
 त्रान्यप्रतिपादनेनस्याचित्सूचनात् रतिर्देवादी
 ति रसिग्रहणामुपलक्षणात्तेनव्याख्येयं धिक्ता
 जंकुरूपतिंधिवाजावशात्त्रुमित्यादौज्जगुप्सादीनाम
 पिभावलोपलंभात् नहिनिंदान्मकज्जगुप्सादीनाम
 न्तनां भजो प्रमशानाधिष्ठानायास्तस्यान्त्याभा
 वान्न तान्त्रिकोहिरसशब्दइत्युक्तंप्राक् स्तुमःकमि
 ति केचित्तुवहुव्यापारोपादानमात्रं किंत्वेकरूपक
 र्मानिष्टम् यदित्वेत्तदेकविषयस्यात्तत्तदेवकर्म

का. प्र. निर्देशं कुर्यात् यं मृगयसे मृगालिङ्गयसि ध्यायसि उल्ला.
 सं. ४४ चेति एष क निर्देशा न्नकामुकभेदप्रतीतिः किंचस्तु ४
 ४४ म इत्यादौ स्तन्यादेः शाब्देन हृत्तेन सत्यपि प्राधान्ये
 वस्तुतो विनायं न रगसे इत्या इत्यादिं प्रतिगुरात्
 मेव कामिनी व्यापारस्यैव वरगतिरिति नृभिश्च त्वान् ए
 वंच यज्जुगाभूतं स्तुतिपत्वेन स्थितं तत्सकृदेव के
 नचिरप्रकारेणोपादाय बहुव्यापारोपादानं क
 र्तव्यं स्यात् एष गुणादानानुं स्तोतव्यभेदः प्र
 तीयते इति रसाभावस्योदाहरणायुक्तमेव विष्
 र्वात्मिदानेव तर्तने कोपस्येति कोपारव्यस्य भावस्य
 शान्तिरित्यनुषज्यते सप्त इवेति प्रार्थनापराङ्मुखे

साभूदित्यर्थः डौत्सुकस्येति उदयइत्यनुबज्य
 ते आभालयन् अंतर्मुखीकुर्वन् आवेगहर्षयोरि
 ति पूर्वोद्ये आवेगः उत्तरार्धे हर्षः तयोः संधिः
 अन्यमतं यथाक्रममवस्थाद्वयस्थितयोः आवेग
 हर्षयोः भावस्य शांत्युदयावुक्तौ स्थितिस्तु मध्य
 भावस्थाकस्मान्नोक्ता इत्युक्तम् भावस्थितिरि
 त्येति भावसत्तायाः स्थितिरूपत्वान् भावग्रहणो
 नोक्तत्वान् भावोदाहरणो नैव स्थित्युदाहरण
 मप्युक्तमेव योदाहरणं डौत्सुक - गतेत्यादौ तनुर
 सांगभूतानां भावशांत्यादीनां ध्वनित्वं न युज्यत
 इत्यत आह मुखोरसेपीति अपरमत्तं तनुनंतरी

का.प्र. ^{सु} द्वाहरसो मुखसंभुद्वावात्कथंभावावस्थोद्वाहरसात्वमित्या ३६
 सं. ४५ ह मुखेयससति इदानींरसोद्वाहरसो मुखेयससति ४
 ४५ कंविभानुभावाव्यभिचारियोजनक्रियते साचोक्तैव
 मूल्यवासगृहमिति यद्यपिनिद्राव्यभिचारिभावः
 तथापित्तस्यास्मिन्तद्वृत्तिविशेषत्वेनव्यभिचारिभा
 वः न्यातस्यचात्रव्याज्यात्मनयावस्तुवृत्तेनमभावा
 न्नवास्तवंव्यभिचारित्वमिति व्याजेनतदाप्रयत्न
 स्यानुभावकत्वमुक्तम्अपरस्त्विति अभिलाषहेन
 कोविप्रलंभोयत्रानिर्वृहे समासमेमनोरुप्यास्यद
 विषयोभिलाषःविरुविप्रलंभो यत्रानिजचिहेतु
 कोविप्रलंभः ईर्ष्याविप्रलंभोनाविकान्तरव्यग्रताय

कविष्ययः प्रवासविप्रलम्भः प्रेषितविषयः शंयविप्रलं
 भो यत्र शायवशात् नाधिकयो --- तने तनुशायहेतुको
 मरते करुणागस्वउक्त स्तन्वकथं तद्वेतुकोविप्रलम्भ
 स्या स्याने सत्यं सापेक्षानिरपेक्षभावयुक्तोऽतयोर्विशेषः
 शायहेतुकोपि सापेक्षभावोविप्रलम्भो यथाकालि
 दासस्यविक्रमोर्वश्यामेच्छतेचकरुणास्तुनिरपेक्ष
 भावः यथेन्द्रमतीविषयेस्वजप्रलापेषु प्रेमाद्रित्य
 मिलायविप्रलम्भः अन्यत्रेति विरहविप्रलम्भः सा
 यत्पुंरिनीत्याविप्रलम्भः प्रस्थानामिति अत्रपि
 यत्तमेइतिमिर्दिष्टमालम्भनंप्रियतमनोन्मुख्यसङ्घी व
 यनंकाश्यमञ्जुचानुभावः विषादश्चित्तस्य पुरोगम

का. प्र. तात् आवेगो मरणांचानुस्सूत्रसा रांत्यभिचास्मावः उहा.
 सं. ४६ एभिरत्र प्रवासविप्रलंभो व्यज्यते त्वाभालिरव्येति ४
 46 प्राप्य विप्रलंभः एवमत्र मृगं गोरवित्तन्यविभावाद्यो
 निरूपिताः इदानीं हास्यादिषु निरूप्यते आ
 कुंच्येति अत्र हास्योदाहरणो हासस्याविभावा
 न्माहास्यो रसः सूच्यते गोरनिबद्धमया धिष्टान
 त्वाभावे हासकनियुक्तं वसचात्रासुपनिबद्धोपि
 हास्य विभावमाहात्म्यात्प्रतीयते विभावश्चा
 त्रालंबनरूपो विष्णुः प्रसी यत्र न हासक उपनिबध्य
 ते तत्रानुभावव्यभिचारिणावपि यथायोगमु
 पनिबद्धो ज्ञेयो हास्योत्तरिति अत्र कुर्यादुदाहरणं

वा-

भ्रातृशत्रुव्याध्याशोचनीयोत्तमस्त्रीभ्रातृलवतं कृतमि
ति अत्ररौद्रसे अस्मत्प्यामगतः क्रोधः स्यादिति
वः उदायुधलमुद्दीपनं नेतहिगुरोरसुत्यामत्रा
क्षिप्यते भुक्त्वादस्यसामर्थ्या वसेयाः दुद्राशति
अत्रवीरसाभिव्यक्तिः ग्रीवेति अत्रदृष्टियानाद
यश्चेष्टाविशेषाः समग्रश्लोकव्यापितः अनुमा
दाः एवामत्रभयानक रसव्यञ्जकत्वं उक्तृत्ये
ति अत्रजुगुप्सास्यापिभावः साचजुगुप्सामाना
धिष्ठानान्तर्गतहि जुगुप्सावृत्तित्वेनावलंब्या
सहृदयास्साधारण्येनचर्वयन्ति सचजुगुप्स
मानोत्रानिर्दृष्टोपहास्यरसन्यायेनविभावसा

प्र.

का. प्र. स चर्यादादिष्यते तत्र बंधेत्युक्तम् वित्रमिति उद्गा.

सं. ४७ प्रत्राद्भुतविस्मय स्याद्विभावः सचविस्मयमा ४

47

नाधिष्ठानः विस्मयमात्रवन्नेवक्वचिद्वरार्यमा
नोपिभवति एवमसांतरेपि विद्वयम् अहोवा
हरेति अत्रशांतरेसोदाहरणोशमस्याविभात्मा
शांतो रसः शमश्चवीतरागश्चैवभवतीति तदधि
ष्ठानः तत्रानित्यत्यादिना सकलवस्तुनिस्मा
रत्वं परमार्थस्वरूपं चानुभूयमानसालंबविभा
वः तयोवनाद्युद्दीपनाविवः सर्वभूतसमत्वपरा
र्थत्वकारित्वादयोनुभावः दृष्टिमानिस्मरतिह
र्षप्रभृतयोव्याधिचारिणः एतेर्विभावानुभाव

न
भा

४७

शान्तरूपं २

व्यभिचारिभिः साभिव्यक्तिर्भवति नत्रप्रकृतेः
शिवशिवेति परमार्थस्वरूपमालम्बनं पुरायेऽ
राये इत्युद्दीपनं साम्यदृष्टिरनुभावः प्रार्थनारूपा
चिन्ता व्यभिचारिभावः एवं हृत्यादयोऽप्यादिष्यं
ने एवामत्र शांतिरसाभिव्यजकत्वं इति एवं वि
वक्षितान्यपरवाच्यस्य ध्वनेरसंतुल्यक्रमव्यंग्य
लक्षणाभेदमुक्त्वा संतुल्यरूपव्यंग्यलक्षणां ध
निभेदमाह अनुस्वान्ति चेदपरवादन्तरं यदनु
स्वावेसोऽनुस्वाजिसदृशेतेन संतुल्यः अनुस्वान्ति
ऽनुस्वान्तदामः क्रमप्रत्येयत्वात्तत्सदृशोऽत
एवलक्षक्रमयोऽव्यंग्यार्थस्त्यस्य स्थितिर्न्यत्र स

त

का. ५. त्रिविधिः शब्दशक्तिमूलादिमेदेन तत्र शः उल्ला-
 सं. ४८ दस्यशक्तिर्दिनीयोभिधावनपारः तथाहि प्रकृ
 ४८ तापर्यायेदयायोदिनीयोर्थोयया उल्लास्येत्या
 दोमेचलक्षणाः सप्रदेशान्तरेवर्गयितुं प्रसृतं
 त्वादसिधेयएवतत्रचशब्दस्याभिधाव्यापारः
 तद्रूपायाः शब्दस्याशक्तिस्याव्यंग्यस्यार्थः
 समूलनानाविनातस्यानुस्थानान् अतश्चाभि
 धाशक्तिरेवव्यंजनशक्तितयातत्त्वा एवंचदि। शा=
 तीयोर्थोव्यंग्यएवः अभ्युपगम्यतस्तस्यकेवल
 स्यध्वनिकारोक्तदिशत अव्यंग्यत्वमुपमानोप
 मेयमानोव्यंग्यतयाप्रतिपादितः अर्थस्यनुश

क्तिर्वत्कवैशिष्ट्यादिसचिवत्वं सामूलं यत्र तन्माहात्म्याद्यंग्या
 र्थप्रतीतेः एवं मुभयोः सहाय्ययोः शक्तिः शत्रुमतो द्वितीयो
 मिधाव्यापारः अर्थगतं च वक्तुं वैशिष्ट्यादिसचिवत्वं सामूलं चि=

त्व= यत्र ग्रंथकारस्य तु त्वय्यभिप्रायः उदाहरणप्रसंगे विचाच
 रियिष्यते वस्त्वैविति तन्वलंकारोऽपि वस्तुतः कथमेतलं
 काराद्वक्तव्यः दृष्ट्यल्ले तोक्तिरित्याशङ्क्य एव शङ्कानिष्पी
 डयति अनलंकारमिति अलंकारो विचित्रं वस्तु इदं तु
 द्रुमेवेत्यर्थः उल्लास्येति कालो वैरिरायं संहर्तयिः क
 र्वालरूपो महान् बुवाहः महदंबुधाराजलरूपं वहति त
 मुत्तासित्यर्थः अंबुवाहा न्यक्रादीनामपि संभवात्क
 र्वालेन विशेषरंगं कर्वालस्य त्वंबुवाहनरूपगोधने

का. प्र. रुद्राहरणं नस्योद्वेकेनैव तात्कार्यस्य सिद्धत्वात् इतल्लकष्टक उत्तास
 सं. ४८ ल्यनाप्राय मित्यन्यथा व्याख्येयं करवालस्य यन्महदंबु ४
 4 विपुलं धाराजलं तस्य बाहंमिति द्वितीयैर्ध्वकालकारैः क
 स्मरश्मिर्धोवाल प्रत्यगोक्तो महं बुवाहो महमे चस्तमिति
 व्याख्येयं देवतराज्ञामेचाधिष्ठाता च गर्जितं भांकारो
 मेच ध्वनिश्च निर्वर्णितः शमिनः धाराजलमाश्रितः
 स्रक्षुत्वविशेषो नमः पातिप्रवाहसालिलं च प्रतापः
 प्रोयोष्य प्रभावः श्रुतयोष्मा च तत्पत्रं मेघमाहात्म्या
 देवद्वितीयोप्यः प्रतीयते तत्र चाभिधा व्यापारः एव प्रगल्भते
 तस्याहितं त्रैरान्यायेन त्वाद्दृशं शब्दद्वयं गुञ्जारितं यत्प्र
 त्येकमभिधाशक्ति योगान्निजमर्थमभिधत्ते एक एव वा

शब्दा उच्चारितो यतः शब्दांतरं वेति शब्दव्यायेन निस्सरति
 यन्निर्यद्रूपं तिजर्मर्थं प्रत्याययति सर्वव्याभिधाराशक्तौ
 वाप्यंतरप्रतीतिरिति किंतत्र व्यंजनव्यापाराभ्युपगमेन
 उच्यते इह यदेव वरानिह तदेवाभिधेयं अवरानिह स्या
 मिधेयत्वेऽतिप्रसंगात् वरानिह च यत्प्राकरिणिकः
 अप्राकरिणिकं वायुपमानादिना प्रयोजनवत् एव च प्र
 कृते विषयेऽप्यंतरं तप्राकरिणिकं ताप्युपमानादिना ध्य
 योगवदुपनिबद्धं ततश्चाभिधेयत्वाद्वापारांतरं विषये
 गोपगम्यत्वं एवमपि प्रकृतत्वाभावात्प्राकांतरोपयोगवि
 राहाच्च व्यापारांतरं विषयत्वं कथमिति चेत् एवमर्हिय
 व्योपयोगयोग्यता तस्याप्रत्येक्ष्येत साचोपमानात्वेनेति

का. ३. तेन सहोपम्यं कल्पितव्यमि न्युपमालंकोरोत्रव्यं जननव्यापार उल्लास
 सं. ५. विषयो नाप्यंति रमात्रं अन्यथा संवद्वाप्यभिधायिता स्यात् ४
 तदाह अत्र वाक्स्येति एवं च यथा अविवक्षितवाच्ये
 धृतौ यत्र धर्मालक्ष्यते यथा रामोस्मीत्यादौ राज्ञ्यभ्रशाद
 यस्तत्र धर्मवैशिष्ट्यमेव प्रयोजनमिति तस्मिन् व्यंग्ये धर्म
 शानामपि व्यंग्यत्वव्यवहार स्त्वयोमेव वैशिष्ट्यात् तथा
 त्रापम्येपि व्यंग्येऽवमानमपि व्यंग्यतया प्रतिपाद्यते तन्म
 लग्नत्वादौपम्यस्य तस्य चाप्रवृत्ते त्वेता नुक्तत्वात् यद्ये
 वमसंवद्वाप्यत्वमया न्युपमा व्यज्यते बहिर्विरोधव्यति
 रेकगदि अलंकारांतरं कथं व्यंग्यं स्यात् तेना संवद्वाप्यं
 परिह्रियते ततत् यत्र वस्तुमात्ररूपस्याप्यंति प्रतीतिः

स्तत्र तस्य वाच्यं प्रत्यसंबंधश्चाद्यादौ यस्याख्यः संबंधः कल्प्य
 ते यत्र तु विरोधादेरलंकारस्य प्रतीतिः स्तत्र तस्यालंकार
 त्वादेवं वैचित्र्यात्मकत्वाद् द्वैचित्र्यस्य च विचित्रवस्तुसंलग्न
 त्वादिचित्रेणां लंकार्येणावाच्यभूततार्थ्येनाव्यभिचरित ए
 व संबंधः एवं चात्रासंबन्धार्थत्वसंभावनास्ति केवलमत्र
 लंकारस्य प्रतीयमानत्वादान्मत्वेऽपि ब्राह्मणाश्च मरान्या
 येन भूतपूर्वगत्यालंकारत्वं एव तर्हि व्यत्रशब्दशक्त्या
 वस्तुमात्रं प्रतीयते यद्वस्त्ववेति लक्षितं तत्र कथ्यमुपमा
 मंतराणां संबन्धार्थत्वपरिहारः अप्योपमायाश्च त्राणी
 कामः कामं तर्हि वस्तुमात्रं व्यंग्यस्यात् सम्यं यत्र शब्द
 शक्त्या वस्तुवन्तरस्य प्रतीतिः स्तत्र यदि न संबन्धार्थत्वं नोप

का. प्र. म्यंतालंकारं तत्त्वं तर्हि वाच्यं प्रतीयमानयोरन्यत्र किं उल्लास
 सं. ५१ चित्रं ज्ञानेव्यमित्यभ्युपगंतव्यं अत्यप्या संवद्धार्यं ४
 ५१ त्वस्यपरिहारो न स्यात् ज्ञानेयं चिंत्यमानं व्यंग्यं प्रति
 वाच्यस्यार्थस्य सामर्थ्यविशेषः पर्यवस्यति सच वज्र्यो
 चिंत्यादिरूपः एवं शब्दशक्त्या वाच्यगतेन सामर्थ्यवि
 शेषे रगानंतरप्रतीते कार्यायामुभयशक्तिमूलत्वमेवात्र
 पर्यवस्यति तत्केवलशब्दशक्ति मूलत्वं अतएव ध्वनि
 कृतामलंकारध्वनिरेव शब्दशक्तिमूलोलादिनोनवस्तुमा
 त्रध्वनिः उभयशक्तिमूलस्तु शब्दार्थ शक्त्यादिप्रोप्ये
 तत्कारिकावृत्तिग्रंथे प्रकाशितः अयं तु ग्रंथका उभय
 शक्तिमूले भ्रातः शब्दशक्तिमूलं कृताध्वनि मभ्युपग

तथान् यन्मिच्छरा इत्युदाहरणद्वयेक्रमेण वक्तुं चित्त्यं प्र
 तियाद्यो चित्त्यं चाश्रित्य शब्दशक्त्याप्यं निरूपयतीति रि
 त्युभयशक्ति मूलत्वात्केवलशब्दशक्तिमूलत्वं चित्त्यं
 यन्नुध्वनिकृतादृष्टाकेशवेत्यादि शब्दशक्तिमूले प्रत्य
 दाहरणात्वेन नोदाहृत्य उभयशक्तिमूले उदाहृतम् त
 द्यो ह्युभयोर्भवितिलभते सावत्यन्तरतोपि व्यपदेशमिति
 न्यायेन मुख्यतमोभयशक्तिमूलत्वेऽपि अत्यन्तरव्यपदेशे
 न शब्दशक्तिलेप्रकाशतात् एतच्च कृतानुभयशक्तिमू
 लोन्यादृशः प्रदर्शित इति प्रकृते मुख्यमेव शब्दशक्तित्वमु
 क्तमिति चित्त्यतया प्रतिपादितं तिग्मरुचिरिति तिग्मस्त्री
 लोकारुचिश्च प्रतापो यस्य विदुः सारांगवैरिणा निशाकदां धे

ध-

का. प्र. तः मधुरासीयस्य मतिमानयोस्तलेवृत्तिर्यस्यप्रतिपदं उल्ला.
 सं. ५२ पदाराणां स पय्यानामग्रणी प्रधानं तथातिगमरुचिरा ४
 ५ दित्योय्यात्तरहितः विद्युश्चंद्रोप्यनिशाकरः मधुर्वसं
 तोपिलीलारहितः मतिमान्प्राज्ञोप्यतत्त्ववृत्तिरवस्तुनि
 शुःप्रतिपत्तिवदिवसोपि पक्षस्यमासाद्यदिवसस्यन
 अग्ररागिनीरंभकशक्तिविरोधः अत्राप्यादीनामभावा
 दिरोधालंकारोव्यंग्यः एवमातः पारमित्यरहितः
 समितः संग्रामात्प्राप्तेरतिशयैर्हृवंदितियस्मसंबोध्यते
 तथायशोभिः सहितः सन्नसतामहितः कल्याणाति
 वर्तकः विरोधपदे शमितोपिसमितः अहितोपिसहित
 श्रित्यो जनासमंगामंगस्त्रिष्टुपदानविरोधभेदेनोदाहर

पु=

 सादयंचित्तं तानालंकारमालेरव्यं च कलाविज्ञानं च

 दुकलाचम्रत्रविरोधं व्यतिरेकलंकारत्वाद्वाच्यं संलग्नं

 त्वेविप्रतीयमानत्वादात्मत्वेनालंकार्यो ननु प्राधान्येन

 व्यज्यमानस्य कथं मलंकारमेत्याह अलंकार्यस्येति

 यथा ब्राह्मणाः संश्रमरागो भवति पश्चाद्भूतपूर्वगत्या

 ब्राह्मणा इत्युच्यते तथा लंकारोऽप्यंगितया प्रधानव्यंग्य

 पदवीमयिरोहेत् पथिकातात्र संस्तदोस्ति मनाकप्रस्त

 रस्यलेग्रामे उक्तं यथो धरं प्रेक्ष्य यदि वससि तद्वसं

 स्तरस्तसादि प्रस्तरः पाषाणाः एवमपि चेत् मेघ

 भयं तद्वसु व्यंग्यं नु प्रहुरुचतुष्टयमप्युपभोगेन ताज्ज

 तिद्राकर्तुं मप्युपलभ्यते सर्वे ह्यत्राविदग्धाः तद्वत्

 शय्या

का. प्र. न तत्पयोधरामामुपभोगो व्यज्यते शानिरशानिश्च. उल्लास
 सं. ५३ न चात्र विरोधालंकारशंकनीयः एकविषयत्वाभाव ४
 ५३ न अन्यो हि शानिरन्यश्चाशानिरिति उदारो नुदार
 येत्यत्रैकविषयत्वात् सत्यपि विरोधत्वेऽलंकारशानि
 रित्यादिवस्तु ध्वः न्युदाहरणं उदारो उद्गमगारको
 पितृद्विपरीनोऽप्यनुदारः अत्र पूर्वदिमेवोदाहरणाम्
 तस्यार्थविरोधालंकारसंज्ञावात् उदारः अनुदार इति
 विरोधः परिहारस्तनुगतोदाहारो नारत्युदाहारोऽस्मादि
 ति वा एवं शान्तिमूलानि रीतिर्यथा शान्तिमूलवितन्यनि
 रीतिरुमाहः अथ शान्तिमुद्भवोपीति तत्र ह्यादशप्रका
 रत्वेऽयमभिप्रायः ३ ह्यव्यञ्जनव्यापारमूलध्वनिस्वरूपं
 तत्तु=

व्यञ्जनेयोभयत्रव्यञ्जनेव्यंग्येचद्वयपदम् तत्रव्यञ्जका
 श्रयेणप्रकारयद् तस्याहिव्यञ्जकस्याप्यस्यमरिणाति
 मार्ग इतिवहिरसंभवेपिप्रोटात्तयानिभ्यन्तत्वं सापिप्रो
 टोक्तिः कुचित्कविसंबंधिनीयत्रस्थेनवरानिम क ताट
 चित्कविनिवृत्तस्यवक्तुस्मंबंधनीयत्ररसाद्याविष्टा
 वक्ता एवंव्यञ्जकस्याप्यस्वत्रैविध्यंनत्रापिप्रत्येकं
 वक्तुमात्रस्वरूपत्वं वेतिहैविध्यं एवंव्यञ्जकस्यप्र यट
 काराः व्यंग्यस्यापिवक्तुमात्रत्यालंकारस्वरूपत्वं
 भ्यांहैविध्यं प्रकारयटुकस्यचक्षाभ्यांगुणानिघाद
 शभेदाभवन्ति नमुस्वतस्संभाविप्रमृत्तयोयदि
 व्यञ्जकाप्यगत्तत्वेनभेदाउच्यन्ते तत्केवललोपावा

का. प्र.
सं. ५४

अलक्षयोरपि भेदत्वेन किमिति न कल्प्यते अविशेष उल्लास
व्यात्र अथ व्यञ्जनोपयोगितया नेषां भेदत्वं तर्हि ४
व्यञ्जनस्योभयत्र दत्तपादत्वाद्वाङ्ग्यार्थगतत्वेना
पि किमिति नाभिधीयते उच्यते निमित्ताभिप्रा
येणोक्तत्वात् व्यञ्जकत्वं न निमित्तकं न व्यङ्ग्यत्वं
तथा हि कश्चिदर्थः कविनिवद्धेन च क्राश्रोढोक्त्या
प्रतिपादितः इति व्यञ्जको न कविप्रतिपादितो नापि स्वतः
संभवेन यथा शिरिविरिणिक्कुराडुतामेत्यादौ रागि
त्वमन्तरेण न स्यात्तस्य वचनात् न ह स्वादर्थान्तरं प्रति
व्यञ्जकत्वाभावाच्च क्वचित्तु कविनिवद्धोक्तिमनेये
दैवकविप्रोक्तोक्तिप्रतिपादित इत्येव व्यञ्जको न स्वर

संभवेन यथासज्जे ३ सरहिमा सो इत्यादौ अयं ह्यार्यो
 वहिस्संभवाभावो न स्वत्त संभवीनापि कविनिवृद्धवक्ता
 रमपेक्षनेवक्तुरावेशाभावात् कविप्रजायति प्रोढाक्ति
 त निर्मित्वेन त्वर्थांतरं व्यनक्ति. कश्चित्पुनर्वहिरपि
 भावात् स्तुतसंभवेन व्यंजको यथा एवंवादिनीत्या
 दौ अयं ह्यतः प्रचुल्लोकव्यवहारे स्थितः तथा वि
 धिश्चल्लज्जा व्यंजकत्वेन प्रतीयते लज्जात्रव्यभिचारभावा
 नुभावयोरतिचारुत्वेन प्रतीति विष्मांति स्यतीवात्
 प्रतिपद्यप्रतियन्ना सती वस्तुत्वेन व्यवहृता नुभावत्वेन
 तेनार्थशक्तिमूलस्य वस्तु ध्वनेरिदमुदाहरणं ता
 संलक्ष्यक्रमव्यंग्यस्य भावध्वनेः तस्माच्च जकस्ये

का. प्र. वार्थस्य व्यंजने निमित्तत्वात् स्वतः संभवि प्रभृतयो भेदा उक्ता इत्या. ४
 सं. ५५ नाव्यंग्यार्थगतत्वेनापीति वस्तुरूपस्वतस्संभविनो वस्तु
 रूपव्यंजकस्योदाहरणं अस्मोत्तै अस्माशिरोमणिः
 धूर्तानामग्नः पुत्रधनसमृद्धिः मयः इति मणि तेन तत्तां
 गी प्रफुल्लविलोचना जाता अस्मा अरोचकितः प्र
 फुल्लविलोचनत्वं संदर्शयदार्थदर्शनेन तस्मै समर्थितं
 सदात्मैकभोग्यत्वं व्यनक्ति अत्र वाचस्पत्यकविना प्रति
 पादितत्वेऽपि विहरिषि संभवात् स्वतस्संभवित्वे अत्र स्व
 तः संभविना वस्तुमात्ररूपेणावाक्यार्थेन कृत्वा धन
 समृद्धि मयेन हेतु तानि जवात्तुर्येण कृत्वा हेतुमात्र
 उच्यते व्याप्तीति वस्तुव्यज्यते तथा च ठले सत्त्वेन स

देवांतिकनिष्ठः धूर्तत्वेनाहतगुराः धनसम्पत्तिमयत्वे
 नदूयराः इति निर्धार्य यत्प्रफुल्लनयनत्वं वस्तुतोता
 न्यासामनाकर्षणीय इति ममेवोपभोग्य इति वस्तु
 व्यज्यते वस्तुरूपस्वतस्संभविता र्थस्यालंकारव्यं
 जकस्योदाहरणं यथा धन्यासति अत्र चाहुकवरी
 नात्प्राज्ञत्वेन त्वधन्या अहं त्वधन्येत्येवं रूपं ततश्च
 वाच्या - तरेको नाशनीयः अत्र चैष पथमात्रस्य विव श=
 तत्त्वाद्वाचा शरीरस्पर्शनाभावाच्छ्रयामीत्यजनात्म
 नेपदम् यद्वाशयतीति शयः स एवाचरति इत्यात्मा
 नमात्रे शासीति सा फ शब्दत्वं अन्यथा शय उल्लंभ
 त्यात्मनेपदस्यान् अत्रोपमानादुपमेयस्याधिके वि

56

का. प्र. पर्ययेवाव्यतिरेक इति व्यतिरेकालंकारोऽव्यंग्यः स च उल्ला-
 सं. ५६ तस्संभावितालंकाररूपस्य वस्तुव्यञ्जकस्योदाहरणं ४
 यथा द्यं धिति गंधगजायेपरगंधनेसंहते निज्जं प
 रतंत्रकालीकटाक्ष इवेति अत्रात्मेदाप्रोक्तकार्या
 उत्प्रेक्षा हि प्रकृतत्वेनाप्रकृतसंबन्धहितकासंभवनाक
 ष्यते साचनकवेः तेन शोशित्वात्स्यधर्मस्योप
 मानोपमेयगतत्वेन वस्तुप्रतिवस्तुतयोपनिवधात्
 नायिकविवर्णितानां वीराणां न हितैकालीकटाक्षसंभा
 वनया कृपाणः प्रतिपन्नोपि कृपाणां त्वेन अथका
 लोकीति संबन्धवलात्संभावनाप्यवस्थाप्यते नवर
 लोकीति वलात्संभावनाप्रतीति रपि ह चित्तसाह

५६

शमवगम्यते श्वशरमाहात्म्यात्कटाक्षसहशः कृपाणो
 दृष्टइति प्रतीतिः तस्मादुपमेवेयंतोत्प्रेक्षेति निश्चयः
 तथाचोपमाया सकल रिपुक्षयः क्षणोत्करिष्य
 तीति वस्तुप्रकाशयते स्वतस्संभवितो लंकाररूपस्यालं
 कारव्यंजकस्योदाहरणम् गाढकांतिरिति अत्रय
 वाधरनिर्द्देशानि स एवोन्मावयतीति विरुद्धयोः क्रि
 ययोरेककार्तृत्वत्वेकविषयत्वेन विरोधालंकार
 रोवाच्यः सच स्वतस्संभवी शीतोस्मादिगतस्य
 विरोधस्यैवाहिरपिसंभवान् तरुभयोगितात्वत्रायु
 क्ता क्रियाभेदान् साम्याभिधानाभावात् एकत्रद
 शनक्रियान्यत्र व्यापादन क्रियेति क्रियाभेदः त

57

का. प्र. स्मात्कार्यकारणाभूतयोऽपि दितदशतक्रिययीः पूर्वप उद्भास
 सं. ५१ रत्वेन स्थितयोऽपि एककालं प्रतीतेरिति शयोक्तिरेषैवे
 नित्युक्तम् ममक्षत्येति उत्प्रेक्षमाणो ब्रहेतुर्गम्यते तदु
 द्विरिति नृपबुद्धिः वस्तरूपकविप्रोढोक्तिनिर्मितस्य
 वस्तुव्यञ्जकस्योदाहरणम् उद्भासस्येति स्वस्तेति मु
 कुलितनेत्रपयंताः प्रवरोति पुलिने वसानां सद्भा
 वाच्छ्रवणपुलितशक्तिरूपकं मर्यादविगमेश्चिकीर्त्त
 नं रणदीप्ता रूपत्वादस्तितत्राप्यः तच्च गजेरधिग
 म्यते निर्यग्रूपत्वात् यं वाप्यवहितं संभवति कवे
 प्रोढोक्त्या वेत्तु न नोचितं इति तस्याव्यवहित्ये
 एवमादीति वासिनी दंडबुद्धिजनमेव अत्र च कीर्ति

५७

श्रवणात्तरं करोहस्तावर्तनं हस्तिनानस्यतः संभवि
 कवि संप्रदायात्कवितावर्गितु इति कवि प्रौढोक्ति
 सिद्धत्वं एव मग्ने पिष्टव्यम् वस्तुरूपस्य कवि प्रौढोक्ति
 निर्मितस्याप्यस्यालंकारव्यंग्यस्योदाहरणम् केसेषि
 ति केशेषु बलात्कारेण तेन समरे जयप्रीतिर्होता
 यथा कंधसभिर्विधुरास्तस्य हृदं केचमं स्यादिति
 तस्य विधुरा इति संबंधः अत्रोत्प्रेक्षायास्समास्येति
 मूलमवर्गितव्या अन्यथा मदतो दीपतस्य निर्विषय
 त्वात् जयसिरीगहिम्ना इति विधुरस्तस्य जयोदृष्ट
 इति वावचार्थः प्रतीयते तस्य च पलायने हेतवेन प्र
 तीतेर्हन्ती वाक्यपदार्थेति काव्यलिङ्गता तत्प्रजंती

58

इति

का. प्र. ति अपफुत्ते दृढं कंचे संस्थापिता ब्यंजकं गाढालिङ्गं उद्गा-
 सं. ५८ गतो भसो चते दयिते लक्षु समयसर्पनी मतस्वितीनां ४
 इतभी मानः पीतं श्वहृदयात् अत्रालिङ्गनमात्रे रागापि संभ-
 वः प्रत्यालिङ्गनेन तत्तस्य सोऽष्टवमिति तवाच्यसिद्धं
 गत्वं अत्र प्रत्यालिङ्गनमन्तरे रागाढालिङ्गनकृतपी-
 डनभावा संभवान्प्रत्यालिङ्गनलक्षणां वस्तुव्यञ्ज्य-
 ते अलंकाररूपकविश्रौटोक्तिनिर्मितस्यालंकारव्यं-
 जकस्योदाहरणम् जायेरुमित्यादि. यात्राक्षरा-
 मिव हसन्ती कवितां बुरुहवद्भुविनिवेशादर्शयति
 भुवनमइतदेव साज्जयति वाराणां स्थिरस्य विदुमपि अत्र
 निर्मातृत्वात्तव गवो मा भूत् ममापि - निर्मातृत्वादि।

५८

शांख्योक्त-

तिहसनसोपपत्तेर्हसंतीति वाच्ये समर्थिते गम्यमानव्यति
 रेकाभिप्रायेणाहसनीयम् कविनिबद्धवक्तृप्रौढोक्तिनि
 र्मितस्य वस्तुरूपस्य व्यञ्जकस्योदाहरणम् जेलंका इति
 जेलंकागिरिमेखलायाश्चलिताः संभोगरिव न्नीरगी
 स्फारोत्पुल्लफरागवलीकवलनात्प्राग्दूरिद्रुत्वम् तेऽ
 दानीमलया निला विरहिरागिनिस्वाससंसर्गिरागोजाताः
 रुगिति शिष्टुत्वेयिवर्हलास्त्वारुणायपरागिश्च अत्र तेऽ
 णिह इति इदानीमप्यस्य निर्दृशाद्वहिष्णास्य च स्या
 संभवाद्वाच्यस्य कविनिबद्धप्रौढोक्तिनिष्पन्नत्वम् वि
 द्यते वस्तुरूपकविनिबद्धवक्तृप्रौढोक्तिनिर्मितस्यालं
 कारव्यञ्जकस्योदाहरणम् सहीति सखिविरचुष्यम्

59

का. प्र. तत्वेस्मन्ममधीरत्वेनाश्वासं प्रियदर्शितविष्णुखलं त उद्गा.
 सं. ५६ रोगेनै सहसेवते नायमृतं अत्र प्रार्थनारूपायाः क्रि ४
 यायाः अभावे विष्णु तस्यातिष्यन्नत्वात् प्रसादल
 दारास्य वार्यस्योत्पन्नौ विभावना तस्याः असाहिस
 त्ति ओसरि आमिति व्यञ्जकं तेनेति निर्दिष्टस्य धे
 र्यस्य विह्वलत्वेनायसारि रोग समर्थिते सौभाग्यफ
 लं हेतुत्वेनोत्प्रेक्षमाणं गम्यते सखि धैर्येणामममा
 नस्याश्वासम् विरचय्यावस्थितमिति शेषः ते
 नायमृतमिति तेन धैर्येणोत्पद्यः कविनिबद्धव
 क्तुप्रौढोक्तिनिर्मितस्यालंकाररूपस्य वस्तुव्यञ्जक
 स्यादाह्वरगाम् उद्गोलेति आश्चर्यिकरसारदनक्षते

५६

क्षवलोचनयोर्ममदूतम् रक्तांशुकप्रसादंकोपेन
 पुनरिमेन आक्रान्ते अत्रोत्तरश्रुतिमात्रेण प्रपन्न
 स्योनयनाङ्गुतरालंकारः केवलंकोपेन नरत्तात्त्व्यम
 पितरक्तांशुकवलादित्यपह्नुत्तितंकारसुचित्रेनो
 तरालंकारेणोतिवाच्यमूतस्यैवमुखवत्तयत्राञ्जक
 त्वप्रतीतेः वहिर्सीनिप्रश्रस्य अत्रप्रतिवचन वशा
 झर्त्तप्रश्रवाच्यकल्पते इत्युत्तरालंकारेणवाच्येन
 तस्याः प्रसादयात्रतादिवस्तव्यज्यते अलंकाररू
 पस्यकविनिवद्धक्तरूपोऽतिनिर्मितस्यालंकारव्यं
 जकस्योदाहरणम् महिलेति महिलासहस्रभृते
 तवहृदयेऽसुभगासु अमाती प्रतिदिवसमनन्यक

का. प्र. मन्त्रिं गंतनुकमयितनूकरोति अत्रमहिलासहस्र उद्गा. ४

सं. ६. भरि ए शतिपदार्थरूपएव अमाम्रतीत्यत्र हेतुरिति
 हेतुलंकारः काव्यलिङ्गं इत्यतवक्तव्यं २ यथात्र
 तनूकराणां कारणास्य सद्भावेपि हृदयवर्तनल
 दशास्यकार्यस्यानुत्पत्तेर्विशेषोक्तिः प्रतीयते
 तस्याऽमांतीवेत्युत्प्रेक्षापि चरुतया प्रतीयते एव
 तनूकारो अमातस्य हेतुत्वेनोत्प्रेक्षारान् ए
 वंचोत्प्रेक्षाधुनेपीदमुदाहरणम् इत्यमर्यमूल शक्ति
 स्य द्वादशविभेदाः शोधिताः संलक्ष्यक्रमव्याप्य
 स्य शब्दशक्तिमूलत्वेनाप्यशक्तिमूलत्वेनचभे
 दद्वयमनिरूप्य उभयशक्तिमूलत्वेनतृतीयंभेदः।

माह शब्दार्थेति उदाहरणं श्रुतं द्वेति इह च द्वेति
 तारकोति च शब्दव्यञ्जकः परिवृत्य सहत्वात् सम
 दीपितेति सानन्दमिति चाप्योपिव्यञ्जकः परि
 वृत्तिसहत्वात् शब्दार्थयोः शक्त्या रात्रिचोषितोद
 यमाकाचित्वंग्या च द्रुः कर्तुरमपि समुत्सहर्षात् तारका
 म्पाकतीति नाकाभ्यामपि श्यामारात्रिः कान्ता
 च अत्र ग्रंथकृत उभयशक्तिभूलत्वमाभिप्रेतं अ
 त्रिष्टुशब्दमाहात्म्या शब्दशक्तिभूलत्वतद्वर्जि
 तसाधारणा शब्दभूलत्वादर्थशक्तिभूलत्वं एवं चा
 प्यशक्तिभूलेयान्युदाहरणानितान्युभवशक्तिभू
 लेभ्यः अवश्यं हितत्र केनचित्साधारणा शब्दप्रयो

61

का. प्र. मेरा भवितव्यम् अथ सति स्थित्युपशब्दप्रयोगे वक्तुं उल्ला-
 सं. ६१ चित्वाधिर्षशक्तिमाश्रित्योभयशक्तिमूलत्वम
 त्रवरार्थे तच्च ज्यत एव तत् किंतु पत्तिश्रया ए
 त्यइत्याद्यभयशक्तिमूलस्यैवोदाहरणं वाच्यम्
 अथ शक्तेरपि व्यापारात् अन्यथा केवलाशब्द
 शक्तेर्वस्तुमात्रं धृत्यनस्योत् अनेनैवाशयेन
 शब्दशक्तिमूलम् वस्तुध्वनिध्वनिकृन्नागीकृ
 तत्वादनशत्युक्तप्रायम् अप्यंतिरसक्रामितवाच्या
 त्यंततिरस्कृतवाच्यश्चेत्यविवक्षितवाच्यस्य द्वौ भेदौ
 असंलक्ष्यक्रमव्यापः क्रमोद्योतितश्चेति विवक्षितान्य
 परवाच्यस्य द्वौ असंलक्ष्यक्रमव्यापानंतभेदाप्येकः

६१

क्रमोद्योतितेन शब्दशक्तिमूलैर्हो अर्थशक्तिमूला
 द्वादश उभयशक्तिमूल एक इत्यष्ट्यदशवाक्ये
 त्यादिवाक्यरूपसमुदायापेक्षया द्वाभ्यां शब्दार्था
 भ्यामुत्पत्त्यापयस्य वाक्ये एव न यदे यस्याऽन्तर्द्वेत्त
 दाहृतम् अत्रैकदेशस्थ शब्दशक्तिरेकदेशान्त
 रस्था चाप्यर्थशक्तिर्व्यग्यं प्रतिष्ठाप्रियत्त इति वाक्य
 एवोक्तयशक्तित्वमिति ग्रंथेऽभिप्रायः वस्तुतस्तु १
 शब्दशक्तिः कामपदगतीषिसंभवति अर्थश
 क्तिस्तु वेङ्कोचित्यादिवक्त्र्येव भवतीति एवंभूत वाक्य
 शक्तिमूलत्वमिति ह्यनिविदो मन्त्यन्ते पादपीति
 ननु काव्यविशेषो ध्यातिः काव्यचतुषदमात्रमपि

62

का.प्र. लवाक्यत्वभावं एवंचकथं च दप्रकाशत्वं वाक्यवि. उल्ला.
सं. ६२ शेषरूपस्य धत्तेः स्यादित्याहैकावयवेति एक ४
देशामुखेन वाक्यमेव तत्प्राप्त्यपदेष्टुमित्यर्थः.
तनुपदचोत्पत्तेन व्यंग्येन वाक्यस्य स्वरा मर्यादीयक
कियद्भविष्यतीत्याह एकोति अनुपयुज्यमाना
प्यतिरसंक्रामितवाच्यपदचोत्पत्त्योदाहरणम् ह=
यस्येति अनुपयुज्यमानां त्वेति रसकृततवाच्य
पदचोत्पत्त्योदाहरणम् खलेति लवलव्यवहाशद्वश्यंते
दाकुराण्य यद्यपि तस्यापि धीराणां हृदयस्थस्य
बहुमलः तरबलुव्यवसाया विमुह्यन्ति अत्र कावा
कारित्व प्रकथ्यो ध्वन्येते विवक्षितान्यपरवाच्य

६२

स्यालंद्यक्रमव्यांगवस्योदाहरणाम् लावुरायेति
 मित्रादिशब्दा इत्यादि अनुपयोगात्मको मुख्या
 र्थवाधोस्ति इति लक्षणात् मूलत्वं मुद्रस्य चार्थ
 स्याभाविवादिनत्वाद् विवादिनत्वाच्चत्वम् ज्वरो म
 हातित्यत्र ज्वरोपममिति वापाठः सुवलेत्यत्र व्य
 वसायानामचेतनत्वेन विमुह्यतीत्येतत्पदमसं
 मो= भवत्स्वार्थवाधित्वावाधितमिहात्मक मुख्या र्थम
 नुपपद्यमानत्वादेवात्पंततिरस्कृतत्वाच्चम् विसं
 स्फुलादिभवनसादृश्याच्चवसायाह्वयाम् प्रे
 क्षापूर्वकारित्यादि प्रारब्धनिर्वहणादि धर्मतिर
 ध्वनिति युक्ततन्निभयस्याह्वयमत्वप्रकाशनात्

63

का.प्र. भावादीनामितिभावतदाभासभावशान्तिभावोद उल्ला.
 सं.६३ यादीनां तस्यैवलक्षक्रमव्यंग्यभेदे शब्दशक्ति.
 मूलोदीमेदो अलंकारध्वनिर्वस्तु ध्वनिश्च अलं
 कारध्वनेऽशब्दशक्तिमूलस्य पदद्यो न्यस्योदा
 हरणाम् रुधिरिति विटंकितसंबद्धं अत्रभीभ
 तियदम् वरान्तीयसमानाधिकरणात्तथाप्रयु
 त्तम् प्रकृताप्रकृतयोः साम्यं प्रतिपादयतीत्यु
 पमालंकारो व्यंग्यः शब्दशक्तिमूलानुरणारूपो
 वस्तु ध्वनिः पदप्रकाशयो यथाभुक्तीति भु
 क्तिः कान्तो यथागोपि मुक्तिरुद्धे गो व्यापाराद
 यि एकांतः संकेतस्यानमायि सतः संदरस्या

६३

गमनं शोभन आगमश्च अत्रार्थयोर्वैसादृश्यात्त्रो
 यमा अर्थशक्त्युद्भवेप्रभेदे सत्तत्संभविता वस्तु
 तावत्तु व्यंग्यत्वेपदप्रकाशयता यथा सायं स्नानमिति
 तदप्राप्तीत्यत्राशेषचयश्च यथोक्तो वस्तुरूपो
 त्वंशक्ति सामर्थ्यादिति शयोक्ति लक्षणा मर्थद्वय
 म् ध्वनतः निरुच्छासनाया तद्गतचित्ततया त
 त्तत्तद्ध्यानेन मुक्तिं प्राप्ता वियोगं च अलंकाररूप
 त्वत्तत्संभवता वस्तु व्यंजकस्याप्युक्त्यस्योदाह
 रणम् क्षणादिति क्षणादारात्रिः अक्षरा अनु
 त्तवः अक्षरं दाहितः अवीनामिडुका नाम स
 नचारणम् अव्यसनं अलंकाररूपस्य तत्सं

64

का. प्र. भविनो लंकारव्यंजकस्योदाहरणम् तर्हेति तवक्त्त उक्ता.
 सं. १४ स्यंगोसर्ग आसीदधरोन्मानकमलदलम् इति न
 ववद्भूः शुत्वा करोति वदन्तं महीयं मुखं महीसंमुख
 मवनतं लज्जयेत्यर्थः काव्यलिङ्गमिति काव्यलिङ्गं
 हेतोर्वाक्यपदार्थता इदांती कविप्रौढो निर्मितस्य
 वल्लरूपस्य वस्तु व्यंजकस्योदाहरणम् सा इति
 रात्रियुचं द्रव्यवलासललिप्तमास्फालयंश्चापम्
 एकचत्रमिव करोति भुवनराज्यविजृम्भमाशा व
 ल्लरूपकविप्रौढोक्तिनिर्मितस्यालंकारव्यंजकस्यो
 दाहरणम् निश्चितेति अराले वने ताकुराय रूपे सेति
 दृक् व्यातिकरं मिश्रीभावं अवस्थाऽभिलाषचिं

६४

द्याः सः खडुखे करूपापरस्परविरुद्धाः तासांयोगः
 पद्यमसंभाव्यमिति विरोधालंकाराव्यंग्यः अलंका
 रूपकविप्रोढोक्तिनिर्मितवस्तुव्यंजकपदद्योत्यस्यो
 दाहरणाम् वारिजोति वार्यममगोपि पुनस्संताप
 ते= कदार्यमन हृदयेनस्तनभरवयस्येत विष्णुद्रिज्ञा
 तिर्वचलम्यस्याहारः अलंकाररूपकविप्रोढोनि
 मितालंकारस्यपदद्योत्यस्योदाहरणाम् सोमुद्धे
 ति समुद्धश्यामलांगोधान्मिलः कालितलालि
 तनिजंदेहः तस्याः स्वदेनतललवः सम्स्सुतसं र
 गरेजयति वस्तुरूपकविनिवध्रवत्प्रोढोक्तिनिर्मि
 तवस्तुव्यंजकपदद्योत्योदाहरणाम् शावोति नव

65

का.प्र.
सं.६५

दृशिमाशशां कस्यस्वभगस्त्वमपि क्षणमसत्त्वं ।
 कासौभाग्यसमप्राप्रदोषरजनीवनवाह्य आ-
 त्रोदयकाले एव एतिमा मृगां को रक्तो भवति न प-
 श्यात् प्रदोषरजनीक्षणमात्रमेव सौभाग्यभव-
 ति यदद्योत्यवस्तुरूपकवि निव द्रवत्तु प्रोढोक्ति-
 निर्मितो लंकार व्यंजकस्योदाहरणम् सहीति
 साखिनवनिधुवनसमये क्व कपाली आलिंग-
 नं सेवसखीनिविडया च्छना अत्र रंगांच उद्भिय
 माराः अधिकीभवन् अलंकाररूपपदद्योत्यक
 विनिव द्रवत्तु प्रोढोक्ति निर्मितवस्तु व्यंजकस्योदा-
 हरणम् विसृजति विष्टं खलं त्वसाखि दृष्ट्वा कुटेन त

उद्भा-
 ४ कणली
 ५ एव उद्भियमाणः ततः कथ्यते
 ६ आलिंगनं २ पं- ७

^६
 रलत्तरदृष्टिघातस्य शीघ्रिवेगा आत्मा गुरुकश्चिपा
 तयित्वा विभिन्नः कुटोच्चटः मन्त्रापमन्त्रः विह्वलं रव
 लम् विष्टं खलं वापि - दृष्ट्वा च टेनोपलादिता
 त्वंत्तरलत्तरदृष्टिर्जातित्येकं वाक्यं घातस्य शीघ्रिवेगा
 आत्मा गुरु रिति चटः पातितविभिन्नः त्वयेति शे
 षः अलंकाररूपकविनिवृत्तवृत्तप्रोक्तोक्तिनिर्मि
 तालंकारव्यञ्जकस्य पदचोत्पत्त्यो- ज्योराहेति ज्यो
 त्स्त्वयामधुस्तेन च वितीरोतिारुरायोत्सुकमनास्मा
 दृष्ट्वापि न वाटे वपरवधूयूहहरति तव हृदयं आदि
 यति प्रतिवेद्यश्चेष्टस्येति कालधर्मोपरमरां र
 तिके लिह्यति वसनकरकिसलयकद्रुतपुनयादस्य

66
 का. प्र. रुद्राय तृतीयतयनं पार्वतीपरिचुंबनं जयति स। उल्ला.
 सं. ६६ शपथमिति श्रयाकृतः पादानतश्च्युतमवसवद्व
 अत्रादिनेति प्रकृत्या प्रेमातिशयोक्त्यन्त्यते यासी
 ति करयुगधृतमंडलीकृततीक्ष्णतरे कृत्वा वद्वः
 संवद्वस्य व्यञ्जकत्वं यथा गामाह ३ ति ग्रामार्हा
 स्मि यामेव सामि नगरस्थितिं न जानामि नगरि
 कानां यतीन् हुरामिया भवामि सा भवामि ग्रामार्हा
 प्रत्यंत ग्रामजाना कालस्येति भूतकालविहितस्य
 लङ्. इत्यर्थः भार्गवस्येत्यनेन रोद्रसप्रतीतिः ना
 गारिका संवाधिपति हुराया दृशी भवामि वृद्धी प्र
 तीयते न ता दृशी नागारिका यतीनां विहुरा नागा

रिकाभिः हतो चित्ताभ्रपि यस्यामपिलगंति तस्या
 ततासंवेदगंध्यानिशयोव्यज्यते तेषांगुणागट
 हराणां तानासासुत्कंठान्यं तस्य प्रेम्णाः तेषां भणि
 तानांसंदरइंद्रशंजातमवसाने तेषामिति बहुव
 चनमनेकप्रकारं हृदयाकर्षिवेदगंध्यध्वनपाधिप्र
 लंमुद्दीपयतीत्यर्थः प्रहासेति अत्र प्रहासेचम
 न्यापयदेमन्यतेरुत्तम एकवच्चेत्यनेन स्त्रेणा प्र
 हासेद्योत्येमन्योपयदेम ध्यमेः पुरुषः मन्यतेरेवी
 भ= तमोभवति अतः किं त्वं मन्यन्यसे यद्दहमनसे
 यद्दहमनया सह विहरिष्यामीति पुरुषः व्यत्य
 यः किं मन्यसे विहरिष्यामीति ह्यत्रार्थः प्रध

67

का.प्र. नंसंग्रामः साधुवादेति विधितानुष्ठानेनसिद्धः उल्ला.
 सं. ६७ साधुवादः कीर्तिः तस्यपदंनस्तुतिमात्रेणोत्प ४
 र्थः अथर्वाः फलप्राप्तौ सन्त्या क्रियापरि
 समाप्तिः अंगैरिति अत्रानुक्तं पयादौर्वल्याद्य
 वस्थादि ध्वननादिप्रलम्भप्रकर्षाव्यङ्ग्यः पुनर्ज
 न्मनीति द्वितीयकरमात्रे पुनःशब्दोवर्तते न
 त्वागामिति द्वितीयवारं अत्रशब्दः सर्वथावि
 वेकाभावं व्यनक्तिः ध्वसमात्रोक्तोऽनुश्रुतिश
 यितनिर्विवेकत्वाभावात् चइतिनिपातस्येति
 चइतिनिपातेनबीरसनिवृत्त्यन्तल्ययोगिल
 लंकारस्य ध्वनादिरसप्रकर्षाव्यङ्ग्यते रामोसा

६७

विति रावरागमुदिश्यकुंभकरास्येपमुक्तिः अत्र
 रामशाब्दे दाशरथिरूपेराजामदगन्त्यविजया
 दिद्यमंतीरेपरिरातः अस्मानित्युत्कर्षातिशा
 यशास्त्रीवीरसोव्यज्यते गुरोरिति याद्विर्गु
 रौर्नत्वेकेन अस्मच्छब्देनसर्वेषांनाशोव्यज्य
 ते भाग्यविपर्ययादिति तिनयाभासोव्यज्यते
 अस्माकंसर्वेषांयानिभाग्यानि पूर्वमासंस्त
 न्येवेदानीं वियरीतानिजातीति सर्वनामअ
 साधिति भुवनगुरायान्यत्रवचनस्य इवदि
 तिरावरागस्य मदितिकुंभकरास्य अस्मादित्य
 स्यचेतिसर्वेषांतवममकुलस्यच अनुमदनर्थ

वा. प्र. नृरिति मदनधनुषउपाध्यायस्य समीपे इत्य उह्ला.
 सं. ६८ नृयन्समयेतिसमाप्तः भुवोरग्नौ शीत्येष्टवर्गः । ४
 गितभेदाभ्यामिति यदवाक्यप्रकाशाभ्यां
 क्षरोप्राकृतादेवरजपयासभगाकिमपितेभक्तिः ।
 ता रोदितिभूत्यवलभीगृहे अनुनीयतां वरा
 की क्षराः उत्सवः दिप्रंचमा हृता उत्सवेतिभं
 आहृता अप्यातिरसंक्रामितवाच्योविवदित
 वाध्ययोस्संदेहस्संकरः स्निग्धेति अत्रलिप्ता
 वः कांते कुंकुमादिवह्नेपनाऽसाधनत्वाद्वाधि
 तभुख्याप्यः अतस्तेन स्वार्थगतोयोसावीष
 तिरोधीयमानत्वादित्तत्सदृश इष्टानिरोधीयमा

नत्वादि धर्मयोगात्कांतिसंवृत्तौ लक्षणे संकर इति
 दीर्घनीरन्यायेन इति चतुर्थ उद्घासः ४ व्यंग्यं
 वस्त्वलंकारसं रूपतया त्रिविधं तत्र वस्तुमात्रव्यंग्य
 स्थाप्यांतरसंक्रमितवाच्यैः भटः शब्देभ्यो वाच्यरू
 पवाक्यार्थाचलक्षयागुणीभावे सती गुणीभूतव्यंग्य
 ता यस्या यस्याः सद्दृष्टिः अत्र जीवन्निति स्वार्थं
 स्यानुपयोगात् जीवत्कार्याकरणे लक्षणे न सं
 क्रामितवाच्यस्तस्य च व्यंग्यमस्फुटत्वेनाप्रधानं वा
 च्यस्यैव चमत्कारिकारित्यात् न गिति पराक्रमर
 हितत्वं प्रतीयते जीवन्नसंप्रतिभवानीत्येतेन कष्टं
 जीवतत्वं लक्ष्यते मरणमेव श्रेय इति व्यंग्यं तस्यां

कां प्र. निद्रेति अत्रचुंबतंहिवदनधर्मस्मचरेवेविवेऽनुप उल्लास
 सं. ६८ पन्नश्च्यंतनिरस्कृतवाच्येनचुंबतेनकिरगासंपर्क। ५

योग्यतां लक्षयता ह्युत्वादिस्फुटमेवप्रतीयतेति
 व्यंग्यस्यागूढता अत्रकेनापीत्युक्तेभयेतिव्यंग्य
 रुगित्येवप्रतीयतेइत्यगूढता तथाप्यत्रेति पा
 ठेव्यंग्यस्यागूढता अपरस्येति रसभावतदाभा
 सभावशान्त्यादेरंगितः रसादीति आदिताभावग्र
 हः रसो रसस्यांग्यस्या ग्रन्थमिति भूरिप्रवसो
 मृतस्य रसो भुविकरं दृष्ट्वा कस्याश्चिदुक्तः शृंगारो र
 सस्योत्पन्नरसवदलंकारः कैलासेतिकुपितायां पा
 वत्यां परमेश्वरः पादयोः पतितः सानंदेवप्रसन्नेत्य

र्थः अत्र कवे देवता विषयस्य रिति भावस्य शृंगो
 शीगं अत्रापि रसवदलंकारः सम्यङ्प्रयानेन कंति
 स्य धावंधेनातिदीप्तया समुत्सारयन्ति निराक्रिय
 ते अत्युच्चाशति पंचाक्षरीनामा कविरत्नेन श्लोकेन
 भोजंस्तुतवान् प्रेयो लंकारः प्रेयसी नित्यनोदरे
 ष्यशी पश्यतः प्रियाननादृत्येत्यर्थः पश्यतः
 पियेषु परस्त्रीनामाप्ते - रागो नोचित्या इत्याभा
 सत्वं अत्र सपत्नो राजा स्तूपते इत्यतोचित्या प्रव
 र्तिताया ज्ञावाभासत्वं प्रसायंति प्रसायं कुर्व
 ति तांति गृह्णन्ति क्शान्तिग्याडुपश्लोका मानो रा
 जविषयो रतिभावो गी द्वयोरप्याभासयोरंगत्वा

70

का.प्र. त्रासस्योदयेति अत्र त्रासलक्षणो भावोदयो रा उल्ला.
 सं. ७. जविषयरतिभ वस्यां भावोदयो लंकारः अ ५
 त्रावेग धार्ययोः परस्परविरुद्धयोर्व्यभिचारिभा
 वयोः स्यार्थिभावेनोपनिबन्ध इति संधिः शि।
 वविषयायास्तेरंग भावसंधिरलंकारः असह
 भावोऽशक्तत्वापार्वतीदौर्वल्यंकयानामिति
 कर्मशोषदृष्टी अद्याप्यहमप्योदित इत्यसहन
 त्वंतपसः अभियुक्तः उद्योगेनाक्षिप्तः प्रेरितः
 अत्र त्रराभिव्यंग्यत्रावेगः शोथित्यादिव्यंग्यधे
 र्या पश्येत्काचिदिति शंका कारत्वेति धृतिः
 अहं कुशरीति स्मरतिः हस्तांतवमित्योत्सङ्गं ह

७.

हेतिश्रमः हाशतिदेत्यम् व्युत्क्रमशतिविवोधः या
 सीत्युक्तम् चलेत्यस्यैवाकासीत्यत्र असीतियु
 द्यर्था यमौनुवादे एकत्रेयाव्यभिचारिरागंशवलता
 राजाविषयरतेरंगं भावशवलतालंकारः वाच्य
 स्यवाक्याप्याभूतस्यशब्दशक्तिमूलानुराद
 योव्यंग्योलंकारोऽङ्गं जनस्थानति शब्दशक्तीति
 रामवृत्तान्तस्याप्राकरिराकत्वान्न जनस्थानंदं
 डकाररायं च कनकेन्द्रेष्माभ्रान्तिश्च वैदेहीसी
 तावैदेहीतिचपदद्वयम् लंकाभर्तुरावरास्यअलमी
 षत्वद्रूपत्वान्न कान्तितस्यचभर्तुः बंदनेषुदश
 ३३ ३७चटनाशर — जनाविचित्राक्तिपरंपरास

71

का. प्र. च कुशलवौस्तोयस्याः सासीताशुभघनातीचक्रार्थ उद्गा. ५

सं. ७१ शक्तिमूलानरगानरूपोपमागंयथा आगत्येति न
 हिरिकमलित्योनायकनायिकावृत्तांतमयेदन्ते किं
 तुरविकमलित्योनायिकवृत्तांतोऽर्थादापतितइत्य
 र्यः अध्यारोपेरोवस्थितइतिन ह्यत्रवाच्यइवमा
 नोर्योवाक्यार्थतांलभन्ते विशेष्याप्याभिधानोर्यो
 रुभयार्थ प्रतिपादकत्वाभावान् विषंजलमिति भ्र
 मिमिति मनश्चंचलत्वं अरितिमिति विषयेष्व
 नभिलाषं प्रलयमिन्द्रियारागानवृत्तेष्वनांतमइति
 मनसावाह्येन्द्रियैः सहशक्तिनिरोधः सत्येवचित
 सामर्थ्येवाह्येन्द्रियशक्तिनिधस्तमः अत्रहलाहलं

शे

७१

वस्तुव्यंग्यं विनाजलदय्वभुजगइति भुजगरूपरां
 तसिद्धानि ततोवाच्यभुजगार्थनिर्वाहविषयमिति।
 पदप्रकाशं शब्दशक्तिमूलहालाहलार्थव्यंग्यं
 गुणानामेतिगच्छामीति अच्युतोविष्णुः अक्षररा
 म् निधुवमविनोदरहितेन दर्शनेन अत्राच्युतादि
 पदानामक्षररागादिव्यंग्यममंत्ररागाद्यादि वाच्यसिद्धि
 कृत् एकंति स्थितोऽप्युदासीनइत्यच्युतपदम् दर्श
 नेन किंनरतिरुत्यद्यन्ते उपभोगेनैवोपपद्यन्ते हन्ते
 जनइति । लोकस्तावदत्यथामत्यन्तेतत्किमात्मा
 नंवंचयावः तन्मवसीति सदैवमात्तमीयेभूयाइत्यर्थः
 जामदग्न्योरावरगाप्रधातपुरुषप्रत्याह ब्राह्मरोति
 भ=

72
 का. प्र. मद्रामीतिभीमवचनं आमंत्रं रंगज्योत्कारराम् उद्गा.
 सं. 92 वारागिरकुडंगोडुनीनप्राकुनिकोलाहलंष्टरावन्त्याः २ ५
 हकर्मव्यापनायावद्धास्सीदं संपाति वारागिरवेशा
 सवृक्षाः कुडंगं तन्नागहन्म् अंगानीति एकमपिन
 तादृशमंगं यद्वाभीर्यावेशेन वरीतुं पारीतम् अत्र
 वाच्यादेववधूस्मरपारतन्त्रप्रतीति अमत्कारइत्यर्थः
 एवामिति गुरागीभूतव्यंगानां एवं वदिति शुद्ध
 निभेदवद्देदिनव्याः यावन्तः शुद्धिश्च निभेदाभवंति
 तावन्ते भेदा गुरागीभूतव्यंग्यस्यापीत्यर्थः द्रवमिति
 निश्चितम् तासामित्यलंकृतीनां वस्तुमात्रेणोति
 केवलवस्तुना तैरिवेति गुरागीभूतव्यंग्ये रिव सं।

कलनेन संग्रहेण किञ्चिच्चिदाच्यतां सहते इति व्यंग्यं ।
 वस्तु रूपमलंकाररूपं अन्यथेति रसादिरूपं वा
 च्यतां न सहते भ्रमरा न्यायेनेति ननु यद्यलंका
 रो व्यंग्यस्तदास्तस्यालंकार्यत्वात्कथमलंकारश्च
 निरित्याशङ्काह यद्यपीति नथेति अलंकारश्च निः
 कथ्यते नन्वयोगीति रसादिष्टृङ्गारादिशब्दप्र
 योगेपि नस्येति रसादेः अप्रतिपत्त्येति ननु भा
 वात् असौ व्यंग्य एवेति अतो न कथमपि वाच्य
 नारसादेः किञ्च व्यञ्जनव्यापारनिवृत्त्या व्यंग्य ए
 व रसादिरित्यर्थः नहि रसादिर्लक्ष्य एवास्त्वित्याशं
 काह मुख्येति नहि विभावानुभावो दो मुख्यार्थ

73

कां. प्र. वाधास्तियेनलक्षणास्यात् शब्दशक्तिमूलेति शब्द उद्भास
 सं. ७३ शक्तिमूलानुरागानरूपे ध्वनौ उद्भास्यकालकरवाले। ५
 त्यादौ अतभिधेयस्येति अवाच्याप्यस्य अर्थान्तर
 स्येति अप्राकरणिकाप्यस्य जलद्वृत्तांतस्यानिर्विवा
 दमिति उपमावाचकेवादिशब्दाप्रयोगात्सर्वसमंतव्यं
 ग्यरूपत्वं शब्दशक्तिमूलानुरागानरूपव्यंग्ये ध्वनौ
 गावोवः पावनातामित्योदानियंत्रणान्नैयत्येतभि
 धेयस्यावाचस्यसरभिलक्षणास्याप्यर्थान्तरस्य व्यंग्यत्वं
 तेन व्यंग्यरूपेणाप्यर्थान्तरासहप्राकरणिकस्यार्थ
 स्योस्योपमानोपमेयभावकल्पनादुपमालंकारस्य व्यंग्य
 त्वं सर्वसम्मतमिति भावः सामान्यरूपाणां मिति सा

७३

मान्यमृतस्वार्थमात्रविश्रान्तानां सामान्यरूपं हि पदम्
 विशेषरूपो हि वाक्यार्थः परस्परसंसर्ग इति विशेष
 साविशेष्यभावलक्षणोपरस्परानुकूलेत्वये सति अ
 पदार्थ इति वाक्यार्थोऽपदार्थः पदैः रता रब्धः
 पदैरताभिधेय इत्यर्थः अभिहितान्वये हि भादृमने
 कावार्त्तेति यत्तस्तेष्वपि मने व्यंग्यत्वं मम धाव्या
 पारगम्यन्त भवन्ति किंतु व्यंजन व्यापारगम्यमेवेत्यर्थः
 वेष्पादुरिति अन्विताभिधानवादिनः प्राभाकराः
 प्रभाकरमते हि वृद्ध व्यवहाराच्छब्दार्थसंबन्धाव
 सौम्यः वृद्धश्च प्रयोजकप्रयोज्यत्वेन द्वेधा प्रयोजक
 उत्तमवृद्धः प्रयोज्यवृद्धो मध्यमवृद्धः श्रवणाप्रत्य

71

का. प्र. दोराशब्दवृद्धेनवादि कंचचाद्वयप्रत्यदोरा श उला.
 सं. ७४ वेति पश्यतीति किंचिद्व्युत्पन्नः पार्थस्यः श्रोतुश्चे ५
 ति मध्यमवृद्धस्य प्रणिपन्नत्वमिति अर्थविग
 तित्वं अनुमानेन चेष्टयेति गवाद्यर्थानयनादि
 लक्षणाचेष्टा हेतुकत्वेनानुमानेन कृत्वा बुद्धेदिति
 तद्वृद्धवृद्धेर्मध्यमवृद्धज्ञानस्यात्यथानुपपत्त्या
 शब्दार्थ निष्ठांशवृद्धिप्रतिपादिकामर्थेचि प्रणिपा
 द्यांशोक्तिकल्पयति त्रिप्रमाणांमिति प्रत्यक्षानुमा
 नाप्यपितिलक्षणाप्रमाणात्रयलक्षणां तैश्चेष्टये
 तिमध्यमवृद्धचेष्टया बाल इति किंचिद्व्युत्पन्नः ना
 त्रैतिवाक्यार्थविवयेव्युत्पन्नतेशतिव्युत्पन्नोभवति
 च

७४

परतइति तदनंतरं इतीति इतिकारणात् क्रिया।
कारिकादिसंसर्गरागमेव अन्वितेरितिपदसमन्वि
तेः अन्वितानामिति संहतानामेव अन्विताभि स्वार्थ
धानवादिनांमतेवद्व्यवहाराच्छ्रुत्यसंबंधाव
सायास्मच्चद्व्यवहारः प्रवृत्तिरितिमित्तेरूपःप्रवृ
त्तीनिवृत्तीचाविशिष्टार्थानिष्टेअतोविशिष्ट एवा
र्थे पदानांसंबंधावगातिः अतश्चविशिष्टाएवप
दार्थावाक्यार्थः ननुपदानांविशिष्टममित्यर्थः
विशिष्टाएवोति अन्विताएवपरस्परानुगतपदक
दवकस्वरूपाएवपदार्थावाक्यार्थःयतःक्रियाका
रिकादिसंबंधविशेषरूपोवाक्यार्थः कारकानिक्रि

75

का. प्र. यापेक्षाणि क्रियाचकारकापेक्षिरागीतिविशिष्टा उदा.
 सं. ७५ नमिवपदार्थानां संकेतो भवतीत्यर्थः वैशिष्ट्यमि ५
 ति सामान्यभूतत्वेनाभिहितानां पदार्थानां यश्चा
 न्नवैशिष्ट्यं सामान्यावाञ्छादितेति सामान्यान्तः ३
 रूप कृतः विशेष इति क्रियाकारकादिसंबन्धस्तद्वरा १
 विशेषात्मकः पदार्थः व्यतिवृत्तात्तामिति वाक्य
 स्येव प्रयोगार्हत्वात्पदान्तरैरन्वितानां तथाभूतत्वा
 दितिसामान्यावच्छादितिविशेषरूपत्वात् एवंप
 रस्परान्वितानां पदार्थानां वाक्यरूपत्वात्पदानां तत्र
 सामान्यावच्छादितत्वेन गृहीतस्ववाचकसंबन्धा १
 तां पदेः प्रत्ययेनात्रान्वितानामिति त्राभाकराणां
 मिधा ५

७५

तं अभिहितान्वयः पदापेक्षया अभिहिताभिधानंतु
 वाक्यापेक्षयेत्यर्थः अतिविशेषभूत इति विशेषः
 मतिव्रंशः अतिविशेषस्तप्राप्तः वाक्यार्थान्तर्गतो
 वाक्यनिगीर्णः अन्वितविशेष इति अन्विताविशे
 षोयत्र सोऽन्वितविशेषः समागंयिष्याः अनभिद्ये
 यएव अप्रदार्थ इति यदैरनारब्ध एव यच्चपीति अ
 न्विताभिधानवादिभिरेव निमित्तादागतोत्तेमिति
 कोः सचासावर्थो वाक्यार्थ तदनुसारेणानिमि
 त्तानि प्राद्या अतो निमित्तक एवायं नव्यंग्य इत्यर्थः
 नकारकत्वमिति शब्दाहिप्रकाशकात्तद्योतका
 नजनका इत्यर्थः अज्ञातस्येति असंकेतिनस्य अ

78

का. प्र. त्वितमात्र इति सामान्यावच्छादितविशेषरूपेयेति उद्भा.
 सं. ७ इति अभिधानंतरमन्वयप्रतिपत्त्यर्थम् नान्यर्थश
 क्तिरप्यस्ति तन्मूलोर्थस्तान्पर्यलक्षरगो विद्यते।
 इति तान्पर्यशक्तिवादिनः ये पुनः केचन प्राभाकराः
 अभिदधति सोयंशब्दस्येव दीर्घदीर्घाविच्छिन्नो
 व्यापारश्चोदि। यथेष्टरुरच्छदमुष्मभित्वाभुवं
 च गृह्णाति तथा शब्दस्याभिधाव्यापारएवैकः स्वा
 र्थमप्यांतरचावगमयति इति न व्यापारभेदः दीर्घदी
 धा च इति अभिहित्यर्थतानन्त्रेवाभिधायकत्वमुचि
 तम् विधिरेवात्रिति निश्चयश्च्युतेत्यत्र विधिरूपो
 व्यंग्यएव वाच्यत्वेन न्यायः भूतमव्यति प्रमाणांतरा

७६

सिद्धं भूतम् असिद्धं भव्यं साध्यं कारकपदार्थाश्च
 ति त्रटत्वित्तादयः क्रियापदेतेति प्रचरं त्वित्यादिस्तु
 येषां प्रधानक्रियायाः क्रियाभिस्संबंधा इति त्रटत्विगा
 देर्लोहितोष्मायत्तलक्षणाया क्रियात्तया सहयोभि
 संबंधस्तस्मान् अप्राप्तमित्यसिद्धम् विधीयते इति
 साध्यते यत्तस्मिन्सिद्धस्य साध्यताऽभावात्कारणात्तमा
 त्रमिति अतयोरुत्तराया रेकमेव वस्तु विधीय
 म् ननु ह्ययमपीति मात्राशब्दार्थः रक्तपटवयेति
 रक्तत्वं वयनं चेत्प्रमाणात्तरासिद्धं तदापटमिति
 विधीयते वयनं च पटमिति च चेदन्यतः सिद्धं तदा
 रक्तत्वमात्रं विधीयं पटवयनं हि भव्याय साध्याय

७७

का. प्र. कृतावगमायोपदिष्टमिति रक्ततावगमापरत्वंवाक्य। उह्लास
 सं. ७७ स्येत्यर्थः कुचिञ्चरक्तत्वंचपटत्वंचद्वयंविधेय ५
 कुचिञ्चसादाच्छब्देनवरक्तत्वपटत्ववपनचद्वय। ३
 मपिविधेयं उपातस्येवेतिउक्तस्यैव शब्दस्यसं
 धित्यर्थोभिधेयपर्यवसातनत्वात्तननुनिमित्तात्
 रसाप्रतीतमात्रेव्यंग्येप्यर्थतात्पर्यावकाशस्स्यात्
 ज्ञातमात्रेतात्पर्यप्रसंगेक्रियमानेवाधकमाह
 एवंहीतिपूर्वाधावतीतिपूर्वशब्दस्यअपरशब्दस्य
 पेदात्वादपराध्वर्थोपिप्रतीयेतननुपातस्यैवशब्द
 स्वाप्यर्थतात्पर्यतत्प्रतीतमात्रेति यदुक्तम् त
 दसंगतंविषंभदायेत्यत्रव्यभिचारादित्याशः।

७७

क्वाह यत्तु विद्यमिति विद्यंभद्वयेत्येतद्वाक्यस्य मा
 चास्य गृहे भुक्ता इति त्रुतात्पर्यात् अनुपात्ते पिता
 तर्कमिति पूर्वपक्षरागेभिप्रायः सिद्धांतेन वाक्यद्व
 यं न प्रयुज्यते चकारेणैकवाक्यता सूचनात् अतः
 यातयो रत्वयाभावाद्धिषभद्वरा वाक्यस्य कृदन्ता त
 मिद्येया उच्यते इति उच्यते यात्विति संबंधः त
 याहिजेमतिः भागे सति साकांक्ष यद्भवेत्तदा न दे
 कं वाक्यमर्थकत्वात् यदानुभागे सति निराकांक्ष
 तदर्थद्वय वशाद्भिन्नवाक्यं अर्थकत्वादेकवाक्यं
 साकांक्षचोद्धिभागे स्यात् तनुचकारेण कप्यमे
 कवाक्यतापाद्यतोभिन्नामिदं वाक्यद्वयं तस्माद्

78

का. प्र. नयो रंगंगिभावः परिकल्पनीय इत्याह नचेति उल्ला.
 सं. ७८ प्रंगंगिभाव इति उपकारोपकार्यत्वं कृद्वाच्यत्वे
 नेति दुष्टमिति रूपेण ब्राह्मणपुत्रा इति हर्षशोक
 र्वं द्योहिवाक्याप्रतिपत्त्या क्रियते नचज्ञापकस्य
 शब्देस्य कारकत्वमिति नवाच्यत्वमिति यादि.
 वाच्यार्थाद्भिन्नाव्यापारांतरगम्योऽव्यंग्योऽर्थो नस्ती
 क्रियते व्यंग्यत्वमिति निःशेषच्युतेत्यादौ योयं
 विधिः विधिरूपमर्थान्तरससर्वरपि वाच्य एवा
 भ्युपगतः श्रुतीति श्रुतिर्लिङ्गादिविकल्पसंभवेतु
 श्रुत्यर्थ एव क्रियते नलिङ्गाद्यर्थोऽर्थविप्रकर्षा
 त् यस्या एङ्गागा हि पत्यमुपतिष्ठतेति अत्र ए.

७८

१
 ग्रात्रचाइंइकाशानसामर्थ्यलक्षणाहिंगादिद्रोपस्या
 नविनियोगः गारुयत्यमिति द्वितीययावाद्यन्ते
 ऐंघ्राप्येतयागारुयत्यस्यवोपस्यानभवति एवंस
 वसिंशुताना तथाश्रुत्यादयः क्वचित्समस्ताः
 कृतिह्यस्तीऽसंहराणिः एवंनियोजयति यदाहुः १
 श्रुतिलिङ्गावाक्यप्रकरणास्यानसमाख्याना प
 रदोर्वत्यमर्प्यविप्रकर्षात् व्यवहितत्वात् न
 चव्यवहितत्वमव्यवहितत्वंवाभिधाव्यापारगम्य
 किंनुनिमित्तत्वंवेचित्र्याद्यगम्यमेव नञ्चयेदि
 ताम्युपपद्यते तत्कथमेकस्यवलीयत्वंसर्वेषां
 श्रुत्यादीनामभिधाव्यापारस्यसमानत्वात् प्रथा

का. प्र. ते चो गत्यायादतं शुन्यादीतामर्थः तत्र च प्र उह्ला.
 सं. ७६ वरां प्रकृतिः लिगां चिह्नं अर्थसमाप्तिर्वाक्यं प्र ५
 करणं प्रस्तावः स्यात्कंठोष्ठप्रभृतिवर्त्मान्ति
 तिस्र्यनसमाख्यासार्थकर्मसंज्ञा एता निरूपस्यां
 गिना गाति कदाच न स्तरी रसीति अन्यन्मतं
 ऐन्द्रागोर्हपत्यमुपतिष्ठत इत्यत्र गार्हपत्योपस्था
 ने ऐन्द्राविनियोगस्तृतीयया प्रतिपादित इति
 श्रुतिः वहि देवसदनं दामीति देवाश्च यदृष्टे भ
 दन्ते अयमन्त्र इति लिगादर्थान् प्रतिपद्यते किं
 ययो यो पिरां बंधस्स प्रकृतिः प्रतिपादितः आ
 श्रियाश्चापिरां वाक्यान्त्रियमस्त्ववतिष्ठत इति ७६

अरुणायैकहायन्यापिंगाद्वागवासेमं ब्रवीराणा
 तीत्यत्राह्वादातां परस्परं पुनर्विधीयः दर्शयोरर्वा
 मासद्वितीयः प्रवक्ष्यामि प्रजापत्यात्तृतीयः उक्ताः ३१
 निप्रवक्ष्यामि दर्शयोरर्वा मासयोरेव क्रियन्ते इव्य
 तः अग्निरन्नस्यान्नपानिस्तस्याह देवपूजया
 न्नस्यान्नपानिर्भूयासं व्यदन्ति रस्यद्वयोभूया
 सममुदमेयं अग्नीषोतो वृत्रहस्तौ तयो रूहदेवयाज्यया
 वृत्रहामूयासमिति मंत्रत्रयान् अग्नये यागः उपानु
 यागः अग्नीषोमीयो यागश्चेति यागत्रयं क्रमेणास्थि
 तं तत्र प्रथमतः तीयाभ्यां मंत्राभ्यां लिंगादाद्यन्ते यागा
 वादिष्यन्ते द्वितीयेन मंत्रेण राक्षसादिष्यन्ते तदप्याहव

20

का. प्र. शास्त्र उक्तात्तत्वेगाद्युर्यरित्यादिसमाख्यावशात्सामवे उल्ला.
 सं. ८. दादाविधि कृतश्रुतिनिष्ठीयते कृचिदेवेति व्यंग्ये रसा ५
 दो कस्यचिदिति शब्दस्य कपालितश्रुत्येतेतवीभत्साव्यं
 जनाच्छेचनीपलेतकपालियद्व्यंग्यार्थबोधकं पुनर
 पिवाक्यव्यंग्ययोर्जदं दर्शयन्नन्विताभिधानपददूषय।
 न्नाह. अपिचेति निषेधविध्यात्मनोतिरूपभेदेपीति स्व
 संबंधः निषेधोवाच्यः रंतंगतासीतिविधिश्च व्यंग्यः
 मात्सर्यमत्सर्येति. अत्रशांतश्चेदक्तातदाशांतस्सति
 श्रयरूपोव्यंग्यः शृंगारीचेदक्तातदाशृंगारतिश्रयश्रुति
 संशयरूपस्यवाच्यस्यतिश्रयरूपेराव्यंग्येनसह रूपभे
 दः कालस्येति. वाच्यार्थप्रतीतिपूर्विकाव्यंग्याद्यप्रती

८०

व्यं
 तिरिति वाच्यग्ययोः कालस्य भेदः शब्दाश्रयत्वेनेति
 वाच्यस्य केवलशब्दाश्रयत्वेन शब्दशक्तौवेति व्यंग्य
 स्य शास्त्रज्ञानेनेति वाच्यावगमः नेतचेति 'शा शब्दार्थ
 सनज्ञानेततश्चवगमइति व्यंग्यस्य निमित्तस्येति ति
 मित्तकारणास्य भेदाद्वाच्यव्यंग्ययोर्भेदः बोद्धमात्र
 विदग्धेति वाक्यार्थबोधाकेवलबोद्धव्यंग्यबोद्धा
 त्रविदग्धः प्रतीतिमात्रेति वाच्यार्थः प्रतीति मा
 त्रकारी व्यंग्यमत्कारी संख्याया इति वाच्योर्थस्ता
 वत्सर्वथा मेकनूपएव व्यंग्यस्तु प्रकरणादिविशो
 षसहायतयानेकविध इति वाच्यव्यंग्ययोः संख्या
 भेदपि भेदः कस्यवा तभवति शौचेदृष्ट्वा प्रियाया १

का. प्र. समव्रसामधरं सभ्रमस्यद्याच्चाराशीलेवारितवामिसह उह्लास
 सं. ८१ स्वेदांती अत्रसस्वीविषयंवाच्यं अस्याश्चचरीकेराणा ५
 धरः खंडितो न त्वेत्येतितिपत्तिविषयं अद्यमयास
 मर्थितं पुनः प्रकटेत्येत्वयारखंडतादितकर्तव्य
 मित्युपपत्तिविषयं प्रियायासव्रसामधरंदृष्टारो
 योभवानि अप्रियायास्तदृष्टापरिहारहेतुरानंदो
 भवति तद्वर्मेमायुष्माकभूयादितिसपत्नीविषयम्
 ३ अत्रार्थदातीमेवकिंचिद्वदितित्वंकृप्यासिततः
 पाद --- तादितायदिप्राप्यसिततसहस्वशोभस्वेति
 नायिकाविषयं तात्यथास्याः शंकतीयामिति
 प्रातिवेशिमकविषयं युक्तमयासंवृत्तोऽपराध

इति स्वैदग्ध्यरव्यापनं विदग्धविषयम् अद्यमया स
 मर्थितं पुनः सावधानतया भवितव्यमिति सर्व्वी
 विषयमेव अतयावितानभवसितवहीयं न्नयान्तद्
 त्रापराधोद्घाटनं न कार्यमिति पत्त्युर्वैदग्ध्ये सति त
 द्विषयं नीलानीलेति उक्तस्वरूपादिभेदेभेदेपि
 युद्धाभिन्नत्वं स्वीक्रियते तेददं नीलमिदमनीलमिति
 भेदो न स्यात् नीलानीलयोरैकमेव स्यादित्यर्थः
 वाचकानामितिसमयनियन्ताभिधा व्यापराणां शब्दा म
 तां तद् तपेक्षेति न केवलमप्यसापेक्षा व्यञ्जकाच्चे
 द्यादयोऽप्यनिरपेक्षा अपि व्यञ्जका यत्परः शब्दाः स
 शब्दार्थ इति ह्यप्यपन्नाहः किंचेति अतात्पर्येति व्यं

82

का. प्र. ग्यस्य प्राधान्ये वाच्यत्वं तात्पर्यवादनापि न स्वीक्रियते न उल्लास
 सं. ८२ त्परत्वाच्छब्दस्य स्वशब्देति शब्दामभिधेयस्मादित्स्वरूपो
 व्यर्थः विषयनामिति यदिव्यं जनव्यापारो न स्वीक्रिय
 ते ननु रामो मरीचिकुटिलहृदयत्ववारा मरेणेति. अत्र
 लक्ष्योप्यः कातरत्वं केन वस्त्रहत्वं वा रामो साविति
 सर्वलोकातिशायित्वं रवरह्वयराशस्तसहिंसानिपुणत्वं वा
 विशेषेति यथा व्यंग्यबोद्धुः विदग्धेति व्यपदेशः न
 प्यालक्ष्यबोद्धुलक्ष्यकेति व्यपदेशः नदवगमोति लक्ष्णा
 र्थेति अनियतसंबंधेति नियततट संबंधवदनिय
 तसंबंधः पावनत्वादिः क्वचिच्चाभिधाशक्तिर्मूलो
 ध्वनौ लक्षरायं विनापि व्यंजकत्वमित्याह. अत्रेति

५

८२

रात्र्येतेन समुचितसमयसंभाव्यमान विकाराः
 कुलितत्वं धृतित्वं रात्रावधिकस्मरावेशाच्छ्रय्याविभा
 गातभिज्ञता लक्षणाया मिति प्रयोजनवत्या व्यंजनमि
 =स्यं ति प्रयोजनत्वे मुख्यार्थेति मुख्यार्थवाधतद्योग
 प्रयोजनादित्रिनयलक्षणा समयवैशिष्ट्यसव्यपेक्षा
 तदनुगतामिति - लक्षणागुगतं अभिधीति विवदति
 तान्यपरवाच्ये धनौ अभिधा मूलत्वेन उभयेति अ
 भिधालक्षणागुगतं अवलोकनादीति आदिनादो
 वक्रत्वादि यथा मय्या सक्तश्च कित्त हरिणी हरिनेत्र
 त्रिभागः अत्र गुरुजनमवधीर्यापि यथा साभिलाषमंथ
 रं किं नवतीति स्मरणा विप्रलंभोद्दीपनं अत्र हीति
 विलो

का. प्र. अत्र संवंधस्य व्यंग्यस्यार्थस्य स्वर्यात्मिकस्य संवंधोऽऽ उल्ला.
 सं. ८३ यरो व्यंग्यस्योर्थः स्वर्यास्वरूपस्तस्य चापरसंवंधः ५
 = दिः पक्षसंकोचेन्यार्थः अखंडेति अखंडबुद्ध्या समुदाय
 बुद्ध्या वाक्यार्थ एवाप्यर्थावाच्यः वाक्यमेव यदकं
 दं मेव वाचकमिति वाच्याप्यावगन्तयेहि पदानां
 पदानां प्रवृत्तानां नदीयकत्वम् पाके ज्वालेव काष्ठा
 नामिति पदार्थानामविद्यमानत्वाच्च न स्ववाचकेः
 संवंधग्रहणामुपपद्यते इति शब्दार्थावगन्तेः पदा
 र्थैः तात्पर्येणार्थः कथ्यते स एव वाक्यार्थः
 स एव च वाच्य इति भाटाः अखंडवाक्यार्थवादिनां
 भाटा आहुः अखंग्यमनुमानगम्यामिति व्यक्ति

विवेककारमतमवतारयति वाच्यादिति एवचेति वाच्या
 त्संवृद्धस्यैवप्रतीतिरितिचसति संवधादिति कार्यकार
 साभावमूलाङ्गम्यममकभावलक्षणान् अप्रतिबंधो
 ति आरिक्ताभावाभावे व्यभिचारियत्रयत्रधर्मस्तत्तत्त
 त्रवहिरिति व्याख्याव्याप्तत्वेनिति नियतधर्मानिति
 नियतो धर्मापर्वणादिः तन्निष्ठत्वेनेत्यनेनान्वय
 व्यतिरेकप्रतिपादितं त्रिरूपादिति यत्तु धर्मत्वंसाप
 क्षेप्तत्वंविपक्षाद्यावृत्तिरिति त्रिरूपान् लिंगधूमः
 लिंगितिइति अनुमयेचज्ञादोत्तद्रूपएवात् अनुमा
 नरूपएवायं व्यंग्यं व्यंजकभावः भूमधार्मिकविरु
 द्धः सश्चाद्यमारितस्तेनगोदावरीकच्छुबुद्धगवा

84

का. प्र. सिन्यट्टप्रसिंहेन कच्छकुंडगकुललतागहनं भ्रमेति उल्ला.
 सं. ८४ अतिसर्गप्राप्तकालयोः लोट्कामचारा नुज्ञाऽतिः प.
 सर्गः निमित्तभूतस्य कालस्यावसरः प्राप्तकालता
 अत्र गृहेति यत्र सा दुःशशीला निवसति व्यतिरेक
 प्राप्तिं दर्शयति यथादिति भ्रमरां व्याप्य निवृत्तिरि
 ति व्यापिका अत्र गोदावरी तीरे मा भ्रमेति प्रतीय
 मानमनुमानगम्यं तथाहि गोदावरी तीरं भीरुभ्रम
 राद्यो न्यत भवति भयकारणाक्रान्तत्वादिति व्या
 पकविरुद्धोपलब्धेरित्यनेनात्वयव्याप्तिं दर्शयति
 तथाहि व्यतिरेकव्याप्तेरप्यप्यपकं भयकारणानि
 वृत्तिरूपं तद्विरुद्धं भयकारणाक्रान्तत्वं न उपलब्धिः

८४

यद्यप्यकारणाक्रान्ततन्नीरुभ्रमरायोग्यनभवति
यथासंप्रतिपन्नमिति अन्वयप्राप्तिरेतन्प्रकारे
रोगात्ता उक्ताभवति अनेकांनिकेति पक्षसपक्ष
विपक्षवृत्तिरनेकांतिकः विक्रद्वोपीति. पक्षवि
पक्षयोरेववर्तमानोविरुद्धः तच्चवचनस्येति कु
लटावचनत्वान्न अर्थेनेति सिंहलक्षणेनेत्रा
सिद्धश्चेति. अनिश्चितपक्षवृत्तिरसिद्धः अतिश्च
त्तासंदिग्धानास्तीतिनिश्चिताव्यावृत्तिर्यस्यकार
णात्तरेतिस्त्वातहिक्कारणात्तरे तत्कार्यत्वेनच
दत्तव्यवनादिकार्याणांनकेवलमुपभोगएवका
रास्त्वातमापिकारनत्वेनोक्तव्यक्तिपादिता एवा

का. प्र. भित्तिचंदनच्यववादिकार्याणां तवत्रेति तवात्रतस्या उल्ला.
 सं. ८५ धर्मत्वप्रत्यक्षादिप्रमाणापरिगृहीतमस्ति २ कथम
 त्रेति यतः प्रत्यक्षादिप्रमाणाप्रतिपत्तौ र्थाऽनुमा
 तांगं एवंविधादितितिश्रित्तादतिश्रित्ताद्या एवं
 विधश्चेति तिश्रित्तोतिश्रित्तोव उपपत्त्येति काव्य
 विषये हि वाच्यव्यंग्यप्रतीतीनां सत्यासत्यनिरूप
 यणामयोजकमित्यर्थः यतः प्रतीतिमात्रपर्यवसा
 यित्वा व्यंग्यस्य व्यंग्यस्यावालोकिवचमत्काररूपा
 प्रतीतिरेवेति पंचम उल्लासः ५ ओं श्रीगुरुवेभ्यो नमः
 किंतुशब्दचित्रैर्यस्यापि विचित्रत्वमित्यत आ
 ह ननुशब्देति तस्येति कं वस्य अन्यैरित्यर्था

कं
 लंकोरेवादिभिः परेति शब्दालंकोरेकवादिनः स्याति
 जामिति शब्दव्युत्पत्तिः सति इत्यतिरूपा अर्थव्युत्प
 त्तिस्त्वोपम्यादिरूपा व्युत्पत्तिमिति भव्यान्तरेणानु
 प्रासादितावा इदृशीति अर्थव्युत्पत्तिचारुत्वं शब्दे
 तांतर्भवति तांतइत्यत्र अत्रवृत्त्यनुप्रसंगेवाभिति
 वेशाच्छब्दचित्रस्य प्राधात्यमुपमायागुणीभावः
 धी तैदृशेति अत्रसमुच्चयादेरलंकारप्राधान्यं स्त्री धा =
 यस्यगुणीभावः अत्रैतिचित्रकाव्ये इतिषष्टुर्
 लासः ६ सुंदरीतिकरस्य शक्तिममिति सम्मद
 सहं कुंजरमिति अत्रप्रहस्ययोधरदर्शितात्पन्नानु
 रागेणापुलिदास्त्वामेवमाता असामर्थ्यात्कुंजरकुं

का. प्र. भान्नच्छंतीत्यभयमित्यर्थः निहितार्थमिति. असम उद्गा.
 सं. ८६ धेदोये एकस्मिन्नेवार्थप्रसिद्धिरेव चोभयत्रापि प्रसि
 द्धिः परमेकत्रविशिष्टइत्यतयोर्भेदः अवाचकमि
 ति. यद्युदासोपंतमोवाचकसहशमैवावाचकम्
 तिर्य्यकं व्यपगतार्थं प्रसज्य प्रतिषेधवृत्त्यापि
 पार्थमुच्यते इत्यतयोर्भेदः नेयार्थमिति. भट्ट.
 कुमारिलवतमेतन् निरूढालक्षणाः काश्चित्काम
 र्थादभिधातवत् क्रियन्तंसांप्रतंकाश्चिकाश्चिन्नैवत्
 शक्तित्तइत्याचार्यैर्निधिं लादिराकंतेयार्थं
 मिधातवदिति वृत्तादिनामवत् वृश्चतिष्ठितति
 ज्ञानपमिति वृत्ताइत्यातपनिवारकत्वेन गृह्यत्वा

दीनामपि वृद्धत्वे प्रसक्ते वृद्धशब्दसामर्थ्याद् वृद्धशब्द
 स्तरुखेवरुढोत गृहादिस्वित्पर्थः मिथ्यामहि
 मत्वमिति अत्र पुरुरक्षणा सामर्थ्यत्वादि धेयमि र्थ
 प्या महिमत्वसमासेन गुणात्तांतीते अलक्ष्यजन्म
 नेति अवजन्मतो लक्ष्यत्वं विधेयतच्च समासेन
 गुणात्तांतीतमित्याविस्तृत्तां विधेयांशस्य अ
 त्रमोर्वा धनुषस्सामान्येन सिद्धान्तद्वितीयात्वं
 द्वितीयमोर्वा मितिसमस्तनिर्देशो द्वितीयाशब्द
 स्वगोप्यात्वं विशेषणाभूतत्वात् तेन मोर्वा मि
 त्तियुक्तः पाठः संधानतर्बधनम् अत्र न संज्ञेति
 अत्र निषेधस्समासेन तांतीताः प्रातिस्ठज्यप्राति

87

का. प्र. वेधत्वात् एतदेव दृष्टं नानात्वयोदाहरणमाह न उल्ला-
 सं. ८७ वज्रलेति यथात्र प्रतियेधस्य प्राधान्यं तथा तद- ७
 सिंधुरित्यत्र नेत्यर्थः जुगोपेति तस्मादस्य तजो-
 विधेयतया प्रधानस्यानृद्यतया अप्रधाने तमु-
 क्ताशब्देन तसमासः गोपनादीति विधेयं गल-
 ग्रहेति ग्रहशब्देन रोषविशेषः प्रतीयते भवा-
 नीपत्तेरिति भवस्य स्त्री भवानीति व्युत्पत्त्या रात् इदा-
 त् भावकात्ताकुशलात् एतेश्चित्रयो दशसौध्येत्येति
 अत्र क्रियापदानि श्रुति कहेति भावकात्तामिति
 भा= पदमप्रयुक्तम् भवकभाविकं भव्यमिति कोशः नि-
 हितं पर्ययथा सायकेति यतु खंडायतु मधुकर

पटीयसीति पटुं करोषि यटंचतग्नावंदिनेविवसानाश्च पं. २

ध्वजः समुद्रः श्लोको यशः भुवो विंदः तंत्रनायश्चंद्रवा
चकं यथा प्राप्नोति प्रकृष्टमभ्रं प्राभ्रसजलो मेव तद्व
द्वाजं तेशाभते यो विष्णुस्तस्य धाम व्योम ब्रीडाल
क्षणमश्लीलं यथा भूपतेरिति कं पदा सेना कामे
शब्दं प्रति विरुद्धं बलाच्च उपसर्पणारिरसायोगेभिः
गमनं च वामलोचना प्रति कुलदृष्टिः कांता च
प्रहरणां ताडनं हिंसा मोहनं विधुवनं व्याकुलीभा
वश्च जुगप्सालक्षणा यथा न्येन्येति असंग
लाश्लीले यथा पित्रेति पावकेति पावनकुलेव
हियोगे च अप्रतीतो तस्येति ग्राम्योदाहरणम्
तां वृत्तेति निहिताप्यो दी. वस्त्रेति वेड्येति यु

का. प्र. मणिषो देवो धय उन्मीलवलिहो दाहसाम् धम्मि उह्मा
 सं. ८८ लेति न्यक्कुरिति अत्रायमेवानुवाचः न्यक्कुरो ७
 विधेयः यदन्तर्हते तस्यादानुपादानमुपयन्नयदि
 धीयते तस्य पश्चात् वृथात्वेति अत्र वृथात्वमेव
 विधेयं वत्सराज एदुजालिकालीकोत्थापित
 दहनं नरविदग्धाभि वप्रियां मन्यमान इव दह
 तकालीन दायित्वावस्था स्मरन्नाह. उत्कंपेति. तेऽ
 तिसातिशय विभ्रमे कास्यदे अनुभवे कगोचरे प्र
 सिद्धि मिति प्रसिद्धा मशक एव न पुनर्निराकाशः
 नयत्रैव यच्छब्दस्तत्रैव न च्छब्दो न युक्तम् यन्नामि
 किंचिदिति सर्वत्र हसाकाशत्वमिति यस्मै स

भोगेत्यत्र महता स्वपित्रा च केसराणि वकुलानि सदाश्च
 नाराधिभ्रंशः सग्रीवश्च मंडलं विवराष्ट्रं च नारा
 स्फुटावातरी च जतिरुत्पातिश्च यतदिति एवं यो
 सावित्यत्र यदः केवलस्यैव प्रयोगः स केनापि संव
 द्यते ततश्चानुवाद्यत्वमेव तद्विधेयत्वमिति स्थि
 तं कल्याणोत्तिततदिति वक्तुमुचितं अन्यथा हि
 तीयो यच्छब्दस्माकाद एवेति पूर्वपक्षाभिप्रायः
 इदानीं प्रकारान्तरेणाविमृष्टं विधेयाशंविकिर्दर्श
 यतिकिंलोभेनेति लक्ष्मणास्येयामुक्तिः येनेति
 भरतेने मात्रेति करणाभूतयाम्नायतानयोर्वि
 धेयार्थ्याप्राधान्येन विवदितत्त्वान्नमासनगुणा
 ते

का. प्र. भावोयुक्तः विरुद्धमतिक्रद्दोषोदाह. श्रितेति. पदा. उल्ला.
सं. ८८ स्यांरोपिकेचन दोषास्संभवन्ति इति यदुक्तम् ९

तदाह यदेकदेशेति श्रुतिकडुयस्याञ्जलमिति
पानकमिति दोषयापिनहकारइति मनुष्येभ्यो
दातं व्रीडारूपोष्णीलोदाहरणम् अतिपेलवे
ति अत्रपेलवेतिल्लटभाषायां मुख्यवाचकः
जुगुप्साष्णीलोदा. यः श्रूयते इति परिशीलनम
भ्यासः वीरलनदार्ढ्यतस्यापनं अमंगलाष्णी
लोदा. वितयेति काचित्स्वकांतमन्यासक्तं दृष्ट्वा
सरवी प्रत्याह वितयेति अंगेति हि सस्विद्व्यतामि
ति मया तदभिप्रेतमिति सयत्वाभिलिखितस्य

वि

८८

नं पदैकदेशोसंदेहोदाः कस्मिन्निति. साधुचरती
ति भूतपूर्वद्विरादिति चरेष्टक पदार्शनेयाचो।
दाः अत्रादिनाम्नवाचकादयः इदपदवाक्ययोः प
दैकदेशान्ताचसाधारणा न्दोषानभि धायेदांतीवा
कथ्यमात्रगतानुदिशति प्रतिक्रमेति अर्थात्तरे
ति अर्थात्तरेद्वितीयस्मिन्नर्थ एकोवाचकः श
ब्दः प्रथमार्थस्ययत्रनत्र अपदस्यपदम् समा
सस्यतप्येतिदृष्टमिदृष्टमित्यर्थ अंकुचेतिअ
धिकोत्कंचायाउद्धरताशाय प्रतिकूलत्वयथा ४
रिताइति आगविरामिरतयस्मिन्देशेवमनदानवप
रम्पुशमपित्ताजमद्गतिर्हृयेनकेशेषुच्छृङ्गास्तस्मि

का. प्र. नयेदेशः स्यामा^{तो}स्यापितरंदोरांयांडुवैः केशेषु धृतं उल्ला.
 सं. ८. दृष्ट्वैवमाह अत्रयेदा. प्रागिति निष्प्रभेति हिंसा ७
 भगः श्रीरामचंद्रप्रतीयमुक्तिः उपहतेति तस्या
 चोक्तः अत्रलुप्तविस्मयैः पदेः प्रातेः परस्परं ह
 स्वेस्संयोगपूर्वकं अलावरायमतिरिच्यत इति संहि.
 तेति संहितैकपदवत्पादेषु अवतवर्जमिति वा
 क्यसमयः तेष्वेवेति अविकटवरात्त्वेन चतुर्थ
 हिहरस्य प्रतिपादते कोपाभावान् वंशउदात्त इति
 आहुता इति गुरो वंशोदात्तेति कार्यतत्तत्तत्कृतं
 तत्तदायः वेगादिति कश्मीरेषु उड्डीलंठचिंक्
 प्रादावरांग मेदयोनिमणिवाचकाः यत्परि

हर्तृतीर्यते मतागायितसुंदरगुरोर्नएवकेवलंय
 स्यदोषः प्रतिघटोरपिप्रपन्नः नीर्यनेशकते
 कामोत्रवरपिमातः सकारभकारावितिवंधशै
 चिल्याद्म्रव्योकुंजिनाऽशब्दकारिताःअप्राप्त
 मुरुभावात्तलयुरूपोस्योदाःविकसेतिअन्या
 स्ताइतिकेतेसंभाराइत्याकांक्षायामाह कुमा
 रीमृत्तिकाकेरपि नस्येष्टेत्यर्थः साकेन्याम
 डपादानकारयोभूतान्वेव तागुशारत्तरोहरा
 भवअन्याइति योजनान्मत्रकृतमिति अत्र
 वार्धकृतपदनास्ति उत्तरार्धत्वस्तीति कृतमिति
 प्रक्रमभंगकारिसदाधिकमित्यर्थः अत्रलीलेति

का. प्र. नैकपदं द्विष्य योजनं प्रायेणोत्तिसमयाच्च त्पदं । उद्भास
 सं. ६१ दिः प्रयुज्यते तत्कथितपददोषः दुरीवा । ७
 द्यभांडविशेषः प्रेमेति अत्र प्रेमनतो नुवशति
 वाक्पेसमाप्तेन वववय इति तुच्छप्रायं पुनरप्यातुं
 न च मत्कारोतिगम्यतामिति यतो भूस्सदभीसिच
 यवस्त्र मूर्ध्नाति यतो धर्मः तेशति प्रसिद्धाः परार्थ
 त्वादिति जेमिनिस्त्र सीमांतां परां काष्टां आक
 र्णयति विधिवाक्यं यदि त्युद्देशवाक्यं न तदर्थ
 इति अधरार्थस्मर्वैरिति त्रयत्विगाद्यैः निजतनु
 रिति निजशब्दः स्वच्छशब्दश्च कर्तृपरो अप्रा
 कृतस्येति रावरास्यममेति जनकस्य हतस्ये

ति आवर्जितस्फेत्तुषायाः स्वप्नदृष्टस्तेभर्ताभ
वित्तेति एवंरूपेणोरीमुखनिर्गन्तोवस्त्वाधिष्ठा
यकत्वाद्वेवनामरूपमात्मानं प्रसांसन् इहमाह ए
वोहमिति अनिरुद्धेति सह्यः संवधस्तेन प्राप्नोम
भिरूपलक्ष्म्याश्चतुरूपस्वरूपतायाः फलं यथा
कटिलीति चत्रादौ कटिलात्ताम्रत्वेपश्चात्तखिल
क्षमशंकावक्तुमुचिता भग्नप्रक्रमेति पूर्वमारब्धः
पश्चाद्भग्नः प्रक्रमः प्रस्तावः परिपाठीवा यत्र स
चप्रकृतिप्रत्ययसर्वनामप्रत्ययादिविषयत्वा
दनंतभेदः तत्रप्रकृतिरूपमग्नप्रक्रमोद्गोनाचिेति
उद्देश्येति यत्पदपूर्वमच्यते ननु उद्देश्यं यत्तत्तद्

१२

शः

का. प्र. वषट्परावृत्यपश्चादुच्यते तत्पत्तिनिर्देशयंतद्वितीति उद्दे उद्गा.
 सं. ६२ श्यप्रतिनिर्देश्यतीति प्रकृतिप्रत्ययरूपभग्नप्रक्रमो ७
 दा० काकाचिदिति. प्रत्ययरूपभग्नप्रक्रमोदाह
 रणम् यशोधीति प्रत्ययस्येति भग्नप्रक्रमत्वंसे
 र्वनाम्नश्चिद्वृत्तिपरामर्शकेनेदमा अपरोक्ष निर्देशः
 तस्यापरोक्षनिर्देशादित्यनयोर्भेदः उपसर्गरूपस्यप
 र्यायरूपस्यचभयप्रक्रमस्योदा० काचिदिति अ
 नुविदयेत्यनुचकारद्वयंगतमिति अत्रपदस्या
 स्यात्तत्तिवैशित्येपिक्रमाभाववैशिष्ट्यविवक्षितमि
 ति अपदस्यपदलक्षणादोषादस्यभेदः अत्रत्य
 प्राद्यादिति समुच्चयाद्योर्हिचकारः सचसमुच्चय

६२

मानत्वात्वंततरागदनंतरमेवयोज्य इत्यक्रमः निहिं
 पाजेति तिष्कस्तगाजा खड्गजावदोषस्यास्थान
 नस्यचंद्रस्यच. शंवलीमहाकुटुंबनयतीति सर्वगा
 गम्यागम्यगाराममन्ययेति मंतोमप्यातीति म
 न्मयो राम एव मन्मप्योमृत्युकारी कामश्चराक्ष
 सीम्भिसारिका गंधवादिति. निंदाप्रशंसयो
 र्मन्तः जीवितेशोयमः अर्त्तच अपराय्य इति
 मन्मप्यरूपः एवंत्रयोस्त्रिंशन्न वाक्पदोयोनु
 क्ताम्भधुतात्रयोविंशतिमर्थदोषानाह. अर्थो
 ऽपुष्ट इति सनियमेति सनियमानियमयोवि
 शेषाविशेषयोः परिवृत्तं विविमयोयेषुते वि

कां. प्र. ध्यनुवाद् वनुचितो यत्र सः अत्रेति. अरिगोप्रसर उल्ला.
 सं. ट ३ रोगमरुद्बलसिन्धो रोगमशब्दा अप्यपुष्टाः प्रकृता ७
 र्थानुपयोगान्तरकथार्यदोषोदा. सदेति व्याहृता
 र्थदोषोदा. माधवस्यमालतीप्रतीयमुक्तिः जग
 तीति आदिताचंद्रकाचमपस्पर्श इति असारि
 पिचस्यश इतिकोशवचनं पुनरुक्तदोषोदा.
 कृतमितिऽयमप्यस्यामृडक्तिः अस्त्रेति अस्त्रारणी
 चज्वालास्ताभिरालिंगतोयः प्रतिवलजलाधिः पि
 तृतीति द्वोरणाचार्यवाक्यार्थ इति पुनरुक्तः दुष्क
 र्थो र्थदोषोदा भूषालेति क्रमस्याभावो दुष्कमत्वं
 र्थम्यार्थदोषोदा. स्वपितीति अपीति कोमला
 ग्रा

मंत्रेणोच्चारणगृहण उदंचयविस्तारयकुंचितमि
 ति अवेदगृह्येनैवोक्तमित्यगताम्यामित्यर्थः संधा दिग्
 र्यदोषोदाः मान्सर्यमिति इमाणाचार्येणामृते
 प्यप्रस्थामनिमृत्तोष्वस्त्यामोनिष्पुत्तेमुत्तशोकाच्छ
 समुक्तम् ननप्रप्रस्थामापिशास्त्रंमुमुक्षुदिदमा
 ह गृहीतमिति नोचितमिति ब्राह्मणानांश
 स्त्रेग्रहनायोग्यतत्वात् अत्रशास्त्रमोचनोपि न
 शोकोहन्तस्सचनोपाने इति निर्हेतव्यदोषोदाः
 प्रसिद्धाविरुद्धार्थदोषोदाः इदंति इति विद्याविरु
 द्धदोषोदाः सदेति रात्रौस्त्रानंनकुर्वन्निराहारे
 त्यत्रदृशीनादिति धर्मशास्त्र सकलमिति विद्याध

का. प्र. मर्षिकाममोक्षादयः कलान्तत्यगीतचित्रकर्म उल्लास-
 सं. ८४ नाट्यादिकाश्च तु यथाष्टिः निष्प्रयोजने निष्पादु ७
 रायानुसरणामंनरेणारिपुजयाभावादिनिर्गति
 शास्त्रविरोधः कामशास्त्रविरुद्धोदा. विधायेति यो
 गशास्त्रविरुद्धोदा. अष्टांगेति यमनियमासन
 प्राणायामप्रत्याहारधारणाध्याने समाधयो
 षावंगानिकीलतम् तत्रैवस्थिर्यं सिद्धिसविधं
 निर्विलासपिसिद्धीः इस्साधगिभिर्निर्मुक्तिस्तस्या
 स्सविधः संप्रज्ञातयोगस्तमनयेदयप्रकृतिप्र
 ययोरन्यत्वज्ञानं विवेकं रव्यातिः कित्कर्कविचाराणि
 द्यास्मितादिश्रुतानुसारीयोगः संप्रज्ञातः परम

वैराग्यतः विद्यादिसंस्कारमात्रसहितो निवृत्तांतः
 करणानिवृत्तिर्योगोऽसंप्रज्ञातः संप्रज्ञातसमा
 धौ सान्तिविवेकरव्याप्तिः पश्चादसंप्रज्ञातः समा
 धिस्तस्यान्ततो मुक्तिरिति विवेकरव्याप्तौ सत्यां
 न समाधिरिति मोक्षशास्त्रविरोधः अतवीकृ
 तदोषोदा प्राप्नोति न त्वित्तिनवीकृतम् यदिति
 अत्र स्वभाव एवायमिति किमद्भुतमित्याद्युक्ति
 र्वेचित्त्रेणोक्तमित्यत्रानवीकृतनदोषः किंतु
 गुणा एवेत्यर्थः सनियमपरिवृत्ताप्यदोषोदा
 यत्रेति अशमस्तमरोरिति आभासमात्रेणोवोधा
 तमात्रेणोवमरणीकृता अन्येऽप्रमानः पावशा

95

का. प्र. यो-सः तथासत्वासौहमरिगश्चिंतामरिगः अ उह्ला.
 सं. ८५ प्रमत्वमिति काच्चाव्या रच्छामिति छाया मात्रे इत्य ७
 क्तेहि अत्र छापयेवेति सानियमत्वसाधारणास्या
 त तच्चात्र नोक्त अनियमपरिवृत्तार्थदोषो
 दा. वक्त्रां भोजेति सरस्वती नदी विशेष्यश्च शो
 रोगानदभेदोपि मुद्गावालिकाः बाहिन्या न
 यः सेनाश्च. मानसं सरो विशेष्योपि शोषण
 वेति अवधारणो हि प्रयेराशब्दो हृदलक्षणा
 एकस्मिन्नर्थपर्यवस्यति विशेष्यपरिवृत्तार्थदो
 षो दाहरणाम् प्रयामामिति. साकाक्षार्थदो
 षोदा. अर्थित्वेति रावणाप्रार्त्ताहारं प्रहस्ते

८५

व
 स्येमुक्तिः परस्येति अतिव्यवधानादितिभावः
 विस्त्रंशानभ्रंशः पृथ्यतेअपदमुक्ताप्यदोषो
 दा. तपदस्यानमपदंतत्रमुक्तः प्राप्तेति डहि
 रोगब्रह्मा वरोत्रजामाता श्वराइति जगदाक्रं
 दकारित्वाद्यप्यन्तरसंक्रामितिवाच्यः सहस्य
 रभिन्नाप्यदोषोदा. मुत्तेतेति प्रकाशित्वावि
 रुद्धाप्यदोषोदा. लग्नमिति विध्यपुक्ताप्य
 दोषोदा. प्रपेतेति. अश्वत्थामादुर्याधनप्र
 त्याह सोमोजनपुदस्तत्रभवः सोमकः अ
 त्राद्यतइत्यनुवादवक्तव्यशेषेइत्युपयुक्तो
 विधिः विवोध्यसेइत्यस्यैवाविधयत्यात् जा

का. प्र. लोमहर्षः वाताहारेति आदौ मृगाजितवम उल्हा.
 सं. ८६ नम ततस्तोयकराव्रतं ततोपि वाताहार ९
 इति व्युत्क्रमेनोक्तम् दंभोत्कर्षस्थानं न
 च व्युत्क्रमेणोक्तम् तस्मिन्नेवावाताहारोदर
 धिकोदभस्तोयकराणादिप्रतमिति विध्ययुक्ता
 दोषः अनुवादायुक्तार्थदोषोदा. अरे इति.
 सीता विरहितो रामस्सगद्गदमिदमाह अरे
 रामाहस्ताभरणादिविशिष्टसकनीलोत्पल
 मस्रचलाभ्रमराः नानुवाद्यमिति. किं तु कि
 मस्मन्प्राणान्मयसीति विधौ वक्तुं व्येविर
 हिप्रायादमनानि अनुवाद उक्तस्सचोत्पत्तः

त्यक्तपुनस्वीकृतदोषोदाः लगेति अस्मीत्यर्थदो
 षोदाः हतमिति अर्थदोषात्मामान्येनोक्ता इदा
 तामर्थदोषयोः पुनत् पुनत्पुनत् रुक्तयोः रुक्तरू
 पेयोः क्रमावकादमाह करोति विशेषणत्वेपीति.
 मधुरं विषदाक्षरं शालिजगादेत्येवरूपो विशेष
 व्यस्यति वाच्यमित्यादिरूपस्य न युक्तमुक्तं वा
 मतेन चरणात्रेति. अध्यातव्रजं नित्यं युक्तं पादा
 भ्यामिति विशेष्यं लब्धमेव परं चरणात्रेत्यादि
 विशेषणं पादयोरैव संगच्छते न तव्रजेरिति
 तस्मान्न क्रियाविशेषणत्वे विवादो न तथ
 विदुः पादाभ्यामिति विशेष्यगताप्यमपि
 सि=

का. प्र. चरणात्रिति विशेषरासिद्धार्थकार्य उदाहार्यः उद्गा.
 सं. ८९ मिते पुनर्जगादेत्यादिपूर्वोक्तं नहीदृशे क्रिया ७
 विशेषरासाध्योसिद्धिः व्यंग्यरोदरसोचित्या
 त्वकृत्वगुणः अत्रोति मातंगोति अत्रानराः
 द्वे श्रुतिकदृत्वगुणोवाच्यवशात् प्रचारस्मेकः
 प्रकरोति श्रुतिकदृयत्वत्प्रकर्षणेः सूर्योश
 तर्कं कुर्वारस्य मेयूरपंडितस्यानेन श्लोकेन को
 व्योपपगत इति श्रूयते शीरोति अयंचने रंगेः
 उद्गाच्चवनूस्वाद्यंनयत् निज्ञापरत्रा च्छा तं
 योरपमयः अहः पापः अतः कटे अभवेनास
 सरिणावलिंजितवान्यः कायः पूर्वः भवत्तह

रणोस्त्रीलं नीतः उद्धतं भुजंगकीलियारब्धं पी
 डितवान् रवशब्दब्रह्मणि लयास्तुमाप्तिर्यस्य
 अंगगोवर्द्धनं गिरिगां च भूमिषो धारयन् श
 शिवं मष्टानियो राहुस्तस्य शिरोहरः अंध
 कानां वृष्णीनां दापानिवासकरोतियो माधवः
 कुस्मः उमाधवपदेन नलिजित्कायः विस्म
 देहः विप्रेष्वस्त्रीकृतः शरत्तानीतः भुज
 गास्मर्षाः शशियुक्तं शिरीयस्य तप्याभूतो
 हरः अंधकारव्येदेत्यः अत्र माधवपदेशति
 शाशीमच्छब्दः राहुवाचकः अंधकशब्दः वृ
 ष्मिवाचकः दायशब्दः विवासवाचकः अस्मी

का. प्र. लमिति अश्लीलं च व्रीडाजगुप्साऽमंगलरूप उल्ला.
 सं. ६८ त्वात्रेधान्न व्रीडारूपाश्लीलत्वं गुणात्वं कारि ७
 हस्तेति संवाधे संकटे वरांगै च तर्जिन्यना।
 मि कोष्ठीये मध्याष्टगुत्तानयोः करिहस्त
 इति रव्यातः कामप्राप्तिविशारदेः ध्वजः प
 नाकावाचि ह्युप्यंजनं च साधनम् सैन्यस्त्री
 व्यंजनं च शमोति जगुप्साश्लीलोदाहरणम्
 अमंगलाश्लीलोदा. निर्वारोति रक्तेरनुर
 क्तैः प्रकर्षरासाधिता अर्जिताभः रक्तेन
 रुधिरैर्न भूयिता च विग्रहं ह्येवं शरीरं च
 स्वस्थाः कुशलिनः स्यात्स्यात्तः पृथुका नांवा

लातांयेऽत्रातस्वरास्तेषां मात्रं एष्टुकार्तस्वरस्यसु
 वरास्यचभाजनातिचयत्रभुविडधितो धितः अल
 कृतश्च अत्ररालभ्यामुखेतिंदापर्यवसानेस्तुति
 स्वात्मनः श्रामुखेस्तुतिः पर्यवसानेतिंदायां
 तात्पर्यं विलसत्कैर्गतसंबंधिभिः पांसुभिर्गहनं
 विलसन्तीभिः करेण्डभिः व्याप्तं देहबुद्धिप्राणा
 मृत्युरूपमितप्रमातृतातिमजुनेतापारमित्तवो
 धरूपेऽत्रात्मनियेरमतेभेदसंसर्गाभ्यां ज्ञानं वि
 कल्पस्तस्मान्निष्क्रान्तः योगमेकत्वमिच्छन्ति व
 स्तुतो न्यतवस्तुता इत्युपपादितदृशाद्येयेन
 सहसमापन्तिः समाधिः प्रमोऽशुद्धो ध्याज्योतिः

५५

का. प्र. मुद्गेध्वा उरारोगा पटादिसिद्धेः एवंसिद्धः म्र उह्ला.
 सं. ६६ निदं प्रथमतया प्रकाशमानम्. यडधिकेत्यादि. ७

शक्तीनामिच्छाज्ञातक्रियाणां ब्राह्म्यादीनां वा
 मादीनां भूष्यादीनां करोगां चरीनामकारादि
 रूपामृतादीनामेवंविधानां मम्यासामपिक
 लभेदादर्शोपितमेदपदार्थवपुषां ताथः न्य
 भावतोद्भावतप्रभुः जयति आदिप्रतमस्का
 रार्थाजयत्यर्थः शतिदेहादिमितप्रमात्तानि
 मज्जतात्मबोधमत्रभावात्मजनेतसमापिशा
 मीत्यर्थः नचशक्तयः परिहृते परस्येवपुषः
 अपित्वेर्कोकस्याः शक्तेः सर्वशक्त्यात्मनित्या

ह. शक्तिभिः परिराह इति परितस्तस्मिन्नाहः
 तेनैश्वरादिदशायां मपि दानादिवपुः तवा
 सोऽहं भवतीत्याह वडाधिकेत्यादि योऽङ्गि रधि
 कादशयोऽयं यारनाडुस्तस्मात्तायं प्रोक्तस्तस्या च
 ते चक्रवन्तादप्यादिरूपेणास्वरूपं तन्मध्यस्थि
 तः स्थितिमात्रिश्चात्तन्मात्राविकलं चिदा
 त्मरूपं यस्य भुक्तम् हितं दिशि स्वायां हृद्या
 गंदे विडवद्यामि विस्तरं राष्ट्रात् स्वतं विंडुती
 दशिवश्चैव तत्रेति निवसंति ते इत्यादि अथ
 वा हृदये लब्धये चक्रराजा तमेकं तत्त्वोऽशास्त्र
 मित्यादि इडाचपिंगलाचैव सडुभ्यां च पसापरा

का.प्र. गंधारीहस्तजिह्वाचपृष्ठाचैवयशस्तथा उत्ता.
 सं.१०० अलंबुसाकुरुश्रेवशारिवतीदशमीस्मृता ना ७
 लजिह्वाभजिह्वाचविजयाकामदापरा अमृता
 वहलानामएतावायुसमाश्रिताइत्यादि प्रभु
 म्प्ररतिचैतासाशतान्यप्यचतुर्दशेत्यादि ना
 दं डीचक्रमिधंश्रेष्ठंशोडुषारंसृजाज्वलम् द्वा
 सप्तानिसहस्राणिगतादीनांतामिसंस्थिताः ता
 सामध्येप्रधानास्ताइत्यादि द्वादशनाडीतदल
 गेपूर्वादिशाततःक्रमात् ३३त्यादित्वा अथवाष
 ड्विरधिकानिदशायडधिकदशानासश्चक्राणि
 चनाडीचक्राणिषडधिकदशचतनाडीचक्राणि

य इधिकदशताडीचक्राणि तत्र यस्यासंभवे तसंबंधे
 संकोचावस्थितं चक्रं पंचकं तत्प्रकीर्तनम् ताड्यः
 पंचवे तत्र प्रवहंत्य धडुङ्गनः तद्दद्याः पंचतासाम
 ध्ये संचटः रष्यते कज्जुगंधिरयं प्रोक्तः प्रधानं वी
 रतायके तत्रोद्भूतं अमानात्ममयान सर्वप्रचो
 दिताः पञ्चस्त्रिनिभासानुरंध्रं ध्रावसातगा
 चक्रं ध्येस्य मध्ये सा शक्तिस्त्रिंशत्वरानने डोतप्रो
 तास्तत्रैव चक्राधारानवरूपिणाः तेषां मध्ये
 नुसंचद्दोदशताडिसमागमः पारिगपादांतग्रामि
 न्यः पंचचव्यवस्थिताः एवं ताडिमयः सर्गो दि
 ह्वे सर्वदेहितानिति श्रीगमान्प्राये वामकराद्

101
 का. प्र. क्षिराचरसां तं पंचदक्षिराग्न्या सोर्वी मंचरसां उल्ला
 सं. २०१ तं पंचेत्येवं रूपेण विज्ञरूपा नात्मः तासांच मध्य ७
 भूमौ संघृहेनोत्तमयोगिनी हृदयं उत्तरवमासो
 मंके कर्पचमवेन पंचतां व हतितत्राभिमानरूपा
 निवसति देवी गृहीतसंकोचना डीषु प्रतिविं
 वार्षाणो न रुद्रात्मतां घने दुर्भेदोयंग्रं चिस्सुक
 लया चिप्रधानतां प्राप्नः सम्यक् पूजनानिरतेः
 सद्यः पुनरेवमिदृते नियतामित्यत्र च प्रतिपादि
 ता दृशना डयः तस्या गुदम्राधार इत्युत्तस्त्रवाधि
 यानंतु लिंगकम् मारुगिष्टं तु नाभिस्थं हृदय
 स्थमनाहतं विष्णु कंठदेशे तु म्राज्ञां नेवध

यान्तरे इति श्री श्रीमन्नशासनोक्तानिषट्चक्रा
 शान्तव्रतासांताडीनाम मध्यमंतरालंक्रादिप्रसर्व
 ताडीवपुरण ताडीरूपं स्वस्वभावसंघेदुदंतदेव
 चक्राणां माक्रांन्यामायीयरूपचालनकारिणां
 शक्तिपुंजानाम मध्यमंतरतमसामान्यं धाम
 उतप्रोतास्तुतत्रैवचक्रा धाराः स्वरूपिरा इत्यु
 त्तंचक्रा धारेनाड्यादौ वर्तमानोपि तत्रस्थितो वि
 श्रान्तश्चान्मायस्यनकेवलमित्यंताडीचक्रपरा
 मर्शनेन पावकज्योतिर्मन्त्रध्यानेनापि गम्य इत्या
 हदीति प्रोक्तं मध्यचक्रे विशेषभूतचक्रयंकुत्वा
 तमेहदिहचक्रे विशिष्टलिहितं स्वातंत्र्येणोलासितं

102

का. प्र. रूपं ज्योतिरादिरूपः आकारो येन एवंस्वरूपो उद्भा-
 सं. १२ सावित्येतत्प्रतिपादयन् च न विफलमित्याह. सि ७
 य= द्विदशतितां विदंति तेषां वज्जा न तेन तस्या भूत प्र-
 काशात्मना प्रकाशं ते ये तेषां सिद्धीः परा पर-
 भुक्तिमुक्तिरूपा ददाति वः न वसावानमोक्ति-
 भ्यामेव सिद्धो यावत्स्वप्रकाशः प्रत्यभिज्ञातो
 पीत्याह. अविचलित इति संप्राप्नोत्तदमानम्
 सिद्धिस्त्रिस्तमस्तप्यति चत्वारो योगिनः तत्र
 प्राप्नोत्तदशस्तुपां रयं क्रमेणायः प्राप्तयोगः सि-
 विज्ञेयस्त्रिविधोऽपि मनीषिभिः चेतसा च दमान-
 त्वं चालितस्वपुनः पुनः ये करोति नति चंति चट

हीयते

मानंमनीषिराः तदेवचेतसातात्यद्वितीयमवलंबते
सिद्धियोगस्सविज्ञेयः योगीयोगफलार्थिभिः
यः पुनर्यत्र तत्रैव संस्थितोपितंथा भुंजातस्तत्फ
लंतेननकपंचन ससिद्धस्सनुविज्ञेयस्सदाशि
वसमःप्रिये इतियेप्रतिपादिता स्तेषांमध्याद्य
त्सिद्धुक्तः स इहसाधकोज्ञेयः अविचलितइ
त्यादि विशेषानोपादानसामर्थ्यात् तेनाविच
लितमनन्यध्येयंमनःचित्तयेषांतेरसाधकैः
सिद्धतमंपदंसाधुयिन्मुच्यतेमृग्यमाराः साक्षा
त् क्रियमाराः यद्यपिप्रमात्रैकवपुषस्त्वप्रका
शस्यानुपपद्यमानमिवानुपयुज्यमानं प्रमारा

यथा

का. प्र. यस्य तस्यादर्शनि क्रियाकर्मभावो न भवति तस्या उद्भा.
 सं. १.३ पिष्टस्य भानचटादिपदार्थवदपरोक्षता प्रतिपादना
 यमुपचारिणोक्तं पुलोत्कारं कमलकूरसमं वहन्ति ये
 सिंधुवारविटकममवलभास्ते योगालिप्तस्य महिषी
 दध्नः सहृदास्ते किंच मुग्धविचकिलप्रस्तनपुंजाः
 कूरभक्तगालिप्तस्य मपितस्य विचकिलप्रस्तनानि
 खद्वनवालानीति प्रसिद्धमनिपुष्पारिणविद्वेषकोत्तिन
 मसचिवोक्तो गाढेति मामा इति मायीदयमात्रायास्व
 यमानदमानसंबुडक अतीति अतीवभरंभाकदर्श
 यएतेः क्रियापदेः न्यूनं नुवितर्कलीनालयंगता वि
 लीनासर्वांगप्रविष्टा. अर्थात्तरसंक्रामितवाच्ये

पुनरुक्तस्य गङ्गात्वं नाला इति. जितेन्द्रियेति. अत्र
 विहितानां रवेन यस्येत्यादीनां वितयोदित्याद्यन्त
 यत्वे सन्ति गङ्गात्वमित्यर्थः प्रागप्राप्नोति अत्र च
 तत्पर्यपादे क्रोधान् वाक्यान्तरमिति देवो हरः ख्या
 प्यते इत्येवं रूपं स्तुताशोकेति. अङ्गारे दीर्घसमास
 चित् त्वमनुमायिकुरामित्तत्वात् गङ्गाः भवाम्यपहस्तिनोरे
 खन्तिरं कुशमप्यविवेकरहितमायि स्वप्नेऽपि पुनः त्व
 यि प्रतीहि भक्तिं न विस्मरामि विषमवामलीलायां
 कामदेवं प्राप्तिं तत्सहचरसमागमे यो वनस्येयमुक्तिः
 अत्रोत्तिवाक्यमध्यप्रविष्टं वाक्यान्तरं अन्यदपीति.
 संकीर्णादि. संप्रहारे समरे अत्रोत्साहः उत्साह

104
 का. प्र. प्रायेऽज्ञोक्त इति कथ्यत्वं अनुभावानां कथकत्वं उक्ता.
 सं. १०४ नयोदा. कर्हरेति अत्रलीलादयो नुभावाः तत्रा. ७
 पर्यवसायत्वं व्यक्तस्तनो नूतिप्रतिपादनेतात्यर्था
 न विभावस्य कथकत्वं नयोदा. परिहरेति. शृंगार
 प्रतिकूलशान्तविभावोदा. प्रसादेति. शान्तानुभावा
 विति शृंगारप्रतिकूलावुपनिवर्द्धोतिभृत्तरमरो.
 लोचनपथेपठिते गुरुखाणामध्ये सकलपरिहारहृद
 यावनगामतमेवेति वधूः तिभृत्तरमरो प्रचन्नका
 मुके अत्र प्रकृतिविपर्ययमाह. प्रकृतपशतिब्रौ.
 धा इति दिव्येषु वरार्षः मनुष्येषु क्रोधाभ्रुकट्यादिर्व
 स्मनीयः दिव्यादिव्यो ध्विति. दिव्यांशमनुष्येषु

अर्जुनादिषु स्वात्मात्ताराज्ञातस्येति वसंतस्य तदनुभा
 वशतिदृष्टिप्रसारणादिस्तुः संचार्यादे. व्यभिचारि
 राणाः विरुद्धस्य प्रकृतस्य विरोधनः दुष्ट्यंतः शकुन
 लोदृष्ट्या इदमाह. मुनिकंत्यायां यन्ममाभिलाषः
 को कार्यमिति प्रकृतेति विप्रलंभस्य वाच्यात्वाभावे
 पि विरुद्धयोः क्वचित्समावेशोस्तीत्याह. पंडित्ति
 दत्रयोराजयदत्तोपपत्तिश्च स एव रोगः पंडिताद
 योराजयदत्ता उपपत्तिश्चिन्तातश्च द्युरिति विप्रलं
 भयोस्साधारणाः सत्यं मनोरमा इति आद्यमवमि
 ति वाध्यत्वेनोक्तम् असिद्धेन तेन भंगुदेशागुणोत्तया
 उपमानता तया तदंगेति ष्टंगांशस्य नैरंतर्यस्येति

105

कां. प्र. अतः शृंगारस्याप्रतीतेरित्यर्थः न तथाभावादिति उह्ला.
 सं. १५ काव्यशोभासद्भावात् भिन्नसंश्रयः पृथगाधारः
 रसांतरेणाविरुद्धरसेन स्वदेहानिति. अनेनैकत्वा
 धा भिद्यतादाश्रयेकं वीररस इति. सकलवाक्यार्थानुया
 यितया सुतरां वीररसस्य व्यवधायकता प्रतीयते इ
 ति भावः. रक्तमनसारुधिराभिलाषयाऽनुरक्तया
 च तद्वलोकते तेति दंतदन्तदर्शनेन साम्याविवक्षा
 शृंगारतुल्यत्वेन शान्तो विवक्षितः वाच्यांश्चिति
 दुःखोद्भवं होमाग्निश्च मोद्भवंच भीजेति भयंश
 त्रुजनि त्वं कुमारी जनो विजितं च करुणाश्रितं शृंग
 तिरन्या रव्यभावे शृंगार इति तद्विरुद्धः आगमनेति

१५

विरुद्धयोरपि क्रिययोः प्रंगारशक्तिकामीवेत्युत्प्रे
 द्वावलेनायातः मुख्यशक्तिः शरागतिविषयरतिरूपः
 गुराशक्तिः अप्रधानभूतो रसः कृतसंस्कारः कृतो
 रसांतररेण प्रंगारादिना कृतमात्मसंस्कारो यस्य
 सः प्रतिपादितरूपस्योतिवत्तुरागादेः रसांतररेण प्रं
 गारादिना इतिसप्तमउद्भासः ७ श्रीगुरुवैतनमः
 शोर्थादयशक्तिसमवायिनः प्रूरशक्ति यथाशोर्थादि
 व्यंजके आकारशोर्थाभ्युपचरितं मधुरावरण्यइत्यर्थः
 अविभ्रान्तशक्तिम्रदाप्रतीतिबंध्यावामनादयः
 ति वरणिमित्रेण रसपर्यवसायिनां माधुर्यादीनां रस
 वाश्रयोतवरणिमात्रमित्यर्थः कंठाद्वंगेति एतेना

का. प्र. गाश्चिताग्रलंकाराश्रंगिनिसमवेतागुराः ज्ञातुचिदि उक्ता.
 सं. १-६ति पदं व्याकुर्वन्नाह. क्वचित्त्विति वाचकमुखेनेति ८
 विप्रलंभरसस्यांगित उपकारोवाचकमुखेन माध
 वविरहितामालत्याह मतोरागश्चि वाच्यमुख्येनेति
 अत्रवाच्यार्थः तन्मुखेनविप्रलंभरसस्यमालोपमा
 लक्षणागार्थलंकारोपकारकत्वमित्यर्थः विप्रलंभ
 रसस्यशब्दालंकारोनुपकारकोयथा चित्तेनगी
 ति चित्तेनिरवात्ताभवति न्यूनीभवतिसागुरोषुश
 य्यांयांविपरिवर्ततेविकसन्तिदिङ्गुरेषुवचनेव
 र्त्ततेप्रवर्ततेकाव्यबंधेध्यानेननुत्सन्तिचिरंत्तरुशी
 प्रगल्भावाचकमेवेति अत्रानुप्राप्तेकवेरिभिनिवेश

द्रुसस्याप्रतीतौ वाचकमेवाथ करोति विप्रलंभस्यार्थ
लंकारानुपकारकत्वं यथा मित्रेति सन्नामित्येवसा
दित्ता विसलत्तेति विसलताहिकामोद्दीप्रत्युतमरा
कारां न पुनर्जीविनिरोधकाराणामिति प्रकृततस्य
विप्रलंभस्याननुगुणानुपकारका एव एवेति योसा
भिरुक्तः समवायेति तंतुपटन्यायेन संयोगेति कुंड
वदरन्यायेन अलंकारा अपि शोय्यौ दिगुणावत्सवेता
इति यत्केचिद्वदन्ति तन्नैत्याह उज्जयति अभिधा
तमसदिति भासविवररो उद्भटाभिधानं गंडुरिके
ति गंडुरिका मेथी प्रयोजनसमुद्दिष्टेयैका गंडुरिका
यस्मिन् मार्गे लगाति इतरा अपि तमेव पंथानं प्रयोज

का. प्र. नमपिचायैवानुसरति वामनादिभिरुक्तं प्रकारं ह उह्य.
 सं. १७ वयति यदप्युक्तमिति डोजः प्रभृतिव्यति अत्रका
 व्ये उक्तिमात्रमेव न वैचित्र्यं ततः डोजः प्रभृतिषु गुरो
 सुसत्त्वपितकाव्यव्यवहारः अस्यारदेति स्वर्गप्राप्ति
 लक्षणे कासो सत्यपि कारणास्याभावादि शेषोक्तिः
 द्वितीयाप्येतद्व्यतिरेकः स्रधात्यन्तकारिणाधारसः
 स्योपमेयस्याधिक्यात् गुरानिरपेक्षाविति वैदर्भी
 निदिष्टसमस्तगुरानिरपेक्षौ अव्यत्वं माधुर्यमिति
 भामहमृतं हूयति भामहनिह्युक्तम् अव्यताति
 समस्याप्यशब्दमधुरमिष्यते दाप्तमेति दाप्तस्वरूपा
 ज्वलद्रूपायाचित्तस्य विस्तृतिर्विस्तारस्तस्य हेतुः तः

अत्राप्यशब्दोदित्यशरीरं
 तत्तत्प. ७

स्वेत्योजसः एवं शृंगारकरुणाविप्रभ^{ले}शांतविषयं ।
 माधुर्यं वीराद्भुतरोद्वीभत्सविषयमोजः सर्वविष
 यः प्रसादइतिभावः नेयामितिमाधुर्यदीनांयास्मि
 त्सतिवदामिनृत्यं तीव्रतद्विकटत्वं भंग्येति आ
 ल्लादकत्वप्रकारेण शृंगारस्य समासवती संघट^२
 ता व्यंजकान्तभवतीति भंग्येत्यर्थः मार्गमिदंति
 येन मार्गविगमस्येण द्वयमध्यमरूपेण गरीतिः विशे
 येणोपक्रमस्तस्य निर्वहत्तत्त्वाच्चिदोषः यद्व्याप्य
 स्वरगमार्गं त्यक्त्वा उद्धृतमार्गं श्रितः मस्योमा
 र्गनिर्वहहेतुदोषस्तस्यात् दीप्तस्तेति दीप्तस्मम्य
 विभावानुभावव्याभिचारिभाजोरसाः तेषां भावो ।

二七

निप्रश्नरूपम् अभिनयेति अभिनेयार्थहिनादि
 कादौ उद्भूतरचनाद्योनेष्वन्ते प्रोढच्छेदेति अत्र
 युक्तामध्यमएवप्रबंधाभिनेपरः कुंभकैर्योग
 त्तमांगतदारावाचास्यभीषरात्वेनोद्भूतत्वाद्वा
 व्यपेक्षयारचनदीनामुद्भूतत्वमित्यर्थः एते
 इतिरचनादयः निपतगुरोतिमधुर्योजः अथ सा
 र्व्यास्त्रयएवकोरोगावादनदंडः व्याख्यापिकामि
 ति निकटवधप्रधानारव्यापिकासंभाररचनाप्रा
 यान्नकप्येत्यनयोर्मदः इति काव्यप्रकाशसंके
 तेऽप्रश्नमउद्भासः ८ यदुक्तमित्युक्तेननारीरागा
 स्त्रीयां न नारीरागमित्यन्यप्रयोजनत्वामातामनु

107
 का. प्र. कूलाराणां स्त्रीराणां च हितं करोति हितं कृतं तनीति च उद्गा.
 सं. १८ अत्र वलानां वनितानां दुर्वलानां च वलाभावनप्रसि
 द्धात्मा दुर्वलवलीरव्यस्यदेत्यस्याभावेन विनाशेन
 प्रसिद्धं इदं मत्तमभिमतं दासरागाङ्कुरान्त्येष्यती
 तिकाकषण्यत्येवेत्यत्रार्थप्रतिवचने त्रिगुणो
 निसत्त्वादिरूपास्वरवैसाद्यप्रयेति स्वरसाम्ये वैचि
 त्वाभावात् प्रकृष्टशक्तिद्वारांतरितः ततो रुगोति
 अत्र कारिहरेर्दृष्ट्यादेः रुधिरप्रधीरुद्ध इत्यादे
 र्नेकव्यंजनस्य सहस्रसाम्यम् कामदामकामि
 तीत्यंत्रुतः कामित्यनेकस्य विशेषतत्त्वाद्युत्पन्न
 शमः माधुर्येति मूर्ध्नि वर्गात्यगेत्यत्रोक्तेः शेषैरि

१८

त्पानतिमधुरैः अतितिपरुषैरित्यर्थः तामेवेतिकोम
 लांवेदभीति अतंगरंगेति गौडीयामूर्द्धासिद्धतेतिपां
 च्याल्यो अपसारयेति अन्येतिवामतादयः द्वद
 हनश्चि अत्रविध्यनुवादयोः परिवृत्तिः स्रधाकरश्च
 ति अत्रैकस्रधाकारशब्दोवदतोयम्येनोपात्तः
 द्वितीयोभवत्क्रियांयेभ्यपात्तः कर्तृत्वेनेतितात्प
 र्यमिदः वृत्ताविति नत्रवृत्तौ तस्मिन्नेवससमासे
 अन्यत्रवावृत्तौभिन्नेसमासे वृत्त्यवृत्तौरित्येकंता
 मकृतसमासमपरकृतेसमासं तयोस्साम्येताम्न
 इतिजान्तावेकवचनं अत्रसितकरेत्येकस्मिन्स
 मासे विभाकराकरोतिभिन्नेसमासे यैरुषकम

110

का. प्र. लेतिसमासे कमलासापीत्यसमासे नाम्नसाम्यं उदा.
 सं. ११. मीद्वौसमौजातो तत्तल्यंयमकांतस्यतल्येकशति।
 कः समरेतिसंग्रामे तल्यरसः द्वितीयादाविति आ
 दितात्तृतीयचतुर्थपादग्रहः तृतीयोति आदिता
 चतुर्थपादग्रहः समस्तपादजंयमकंप्रदर्शपादे
 कदेशजं प्रदर्शयितुमाह द्विधाविभक्तेपादइत्या
 दि यदापादानांद्वौद्वौभागौक्रियन्ते तदाप्रथमा
 भागः पादयमकन्यायेनयम्यतइतिनवविधिः
 किंविनाएतविनाइतिस्त्रिविधः अर्धावृत्तिश्चेति
 दशाएवंप्रतिभागंदशविधत्वेविंशतिर्भेदाः तस्य
 मुच्चयशति तयोस्समुच्चयः तत्रसन्दशयमकोद

हरणाम् सन्नारीति अत्रप्रथमोद्वितीयस्तरती
यश्चतुर्थसतीसाध्वीनरीर्विभति योषयतिपा
उमातांयातिस्ववद्धानिधःसन्नाअरीभाप्रशत्रुग
तायत्रतप्याभूतोरागीयस्याविनेतिविनाऽयंएतः
अपराचनयतास्वस्यानंप्रापयताअसुरवादिना
प्राणामद्वकोरावितादिगतपुरुषः यमेतांतेके
नकुनयताहानिंकुसुरवान्यतिभदयतियत्तस्तेनम
हाजनः उत्तमोजनः लोकः अदीयतअरवंडयत्त
मानसात्तचित्तात् अरदुत्तमहान् उत्सवान् अ
जंतिक्षिपंनियेदुर्जनास्तीनुदति तिराकरोतियो
यत्तमानातामुद्युक्तानांसादमवसादंगतिददाति

का. प्र. यदितिदानक्रियाविशेषरगम् अयंमहाजतीयं उद्भास
 सं. १११ मेनटंतयतरमानसादुरवंडपतेतिमिवंधः सत्वे।
 ति सत्वमहाप्ररुचः आरंशानुसमूहं भवान् भ
 रतः अवश्य अवशोवर्तमानः अवलंबलरहि
 तं चित्तनारवंदीर्घाक्रंदं सर्वदासर्वकालेरां
 संग्रामं आनेषीत प्रापयामास अवानलश
 मयित्तत्वरितंगधून् अस्थीनित्तम्यत्युपदित्तो
 त्य त्यस्तित्तः अत्रांसतस्यचाद्यात्तोस्सावित्तिनिवे
 धादीर्घीभावः अमभास्तन्नरसाः अवश्यंसर्व
 प्या अविलंबित्तमाश्रितम् तारवत्वगवसनयेन
 तप्याभूतमारं सर्वेषांदारोयोमनस्तमिश्रति
 सत्वेनये

दावानलेनदावाग्नित्तासमास्थितम् यस्यवेधाःप्रजा
पतिः तवेत्तियांमानवेपुरुषेदयाकृपांयस्यानतः
प्रसातःअयस्यभावहस्यविधेदीनान् नयस्या
न्यायंगगच्छत्ययांशिवमोहितंयस्याः शिवेहरे अ
नुकृतांस्मरेणकामेनामितामपरिच्छिन्नाध्याया
मित्तोसस्त्वन्ति वागीश्वरि चित्तसमृद्धिस्थितंम
यिप्रसादसरागच्छसुहृतिशयितकुरुदोत्रशरीर
मेवकुरुदोत्रतत्रस्मस्वत्पारव्येनिदिस्सारजगा
मसददपेणकामेतचस्सारसाः लक्ष्मणारव्यपत्ति
युक्ता शम्काडं नवानिभ्रनांसिशकटानियस्या
विभ्राणाधारयन्तीवीराणात्रायाः शब्दोविद्यतेय

112
 का. प्र. स्यात्तस्याभूतान्प्रपिन्त यद्विशब्दयुक्ताशस्त्र उल्लप्सा।
 सं. ११२ क्रतुविशेषः नवानूतनाभ्रमसमांदाज्यापरिभूतः ८
 मानिनीजनस्यमनोयाभिस्तथाभूतायास्सुमन
 सपुष्पाशिगतासांसौगंध्यलदंभीजगत्कर्तृभ्र
 तवारित्तावारिदाएवविह्वोयन्नस्फुटितानिविक
 सिन्नानितान्नाशिगलोहितानिविस्तीर्णानिम्नाप्रव
 नानियन्न अन्यदितियथा विविधधववनात्ता
 गगर्धयतानाविविन्नधधववज्जगगनामा नामज्ज
 जनाना शशेफुरुललानाताननं धुंधुनानामम
 हिहिततनानाननस्वस्वनात्ता विविधानिधवा
 तावतानियस्यान्नागात् हस्तिनोयोगट्यंतियेन्नद्रा

महोत्तेनाताप्रकाराः वयः पदिरागोव्याडादयः तैर्व्या
भंगगनयस्यां अतमतेन वतर्तमातामजुंतो जना व
अविद्यमानातराः यत्रशशातां रु रूपां मृगभेदा सां=
तां ललामं क्रीडनं यत्रतो आ वयोः अं वधुशत्रु धून
यंतीमम ह्यास्माद्रितं ततोतिअन्यतनः अमुरवो
यः स्वः स्वनः सएवातः प्राशोयस्याइतिहुरिगा
हलधरम् प्रतिसमुद्रनिकटा भूवरायतेविधावि
ति विधुर्विधिश्चेत्युकारेकारयोः स्त्रेयः एषुका
तांवालातायेआतस्त्रिवरास्तेषां पात्रं एषूतिका
तस्त्रिवरस्यसुवरास्यपात्रारिभाजनानिचयत्रभ
विउयितोभूवितः अलंकृतश्च विरसत्कैरीर्तिसं

११३
 का. प्र. वंधिभिः पांसुभिर्गहनं विलसन्तीभिश्च करेण का उल्हा.
 सं. ११३ मिः तीर्त्ता ईस्त्रित प्राप्नोये इति च महा निधि रिति ८
 च वचनं श्लेषोपीति अत्र न पुंसका स्त्री लिंगयो
 र्द्विवचने क वचनयोश्च श्लेषः तनुर्महा विधि
 नेत्रे च महा निधी इति वचनं श्लेषोपि महद् उत्स
 वदे सरे संस्थात यत्र तं अवरक्ष समा संगं आ
 गमा हरणं आम्नाय स्वीकारे हर निवारय व
 ऊ प्रभूतं प्रसरणाय स्यतं चित्तस्य मोहसंज्ञान
 मवसर काले उमगोरि सहसा गटित्येव आ
 न्यार्थः प्राकृत भाव्यारूपः मम देहि सधर्म उ
 मेव प्रथमा प्रांगमागमात् संसायान् हरनः

हरवद्यु शंभुपत्तिशरणांतं चित्तमोहः अपसर
 त्सहसा बलेनवदन्तीति धारयिष्यति कचयि
 ष्यति च बहवश्चो रूपं कृदिति कृतंति करोति
 च. सहस्रमिति क्रियाविशेषणमस्यास्यादिति
 च. नंदितेति स्तुतलप्रत्ययो भंगिनेष्टेयः नं
 द्यन्तीति नंदितानां नंदितोगराविशेषणमस्यास्यादिति
 नारि तत्त्वता प्रत्यययोः हेतुत्वं सर्वस्य सर्वस्य
 भवः संसारः तयो प्रकारकयोः सास्मुरव्यं श
 रीरवर्तनमायासि अगाच्छसि अपरोर्यः हर
 अपहर भवं संपद्यस्व नायातिवारय आयासि
 खेदकारिवर्तनतनुविस्तारय सन्निद्धौर्मदाभा

॥ ५
 का. प्र. वादिति भंगाभावादुभंगश्चेयः नन्वयंभद्रान्म उल्ला.
 सं. ११४ न्यायेन ध्वनेर्विषयो नलश्चेयोऽलंकारश्चेत्यत ए
 आह अत्रप्रकरणादिति प्रकरणादिनाम्ना
 मिधाया अनियमेन नश्चेयो नलध्वनिः गोत्रश
 व्यः कुलपर्वतयोः यक्षा. वर्याः पत्तत्रारिणा
 चक्षराऽन्तस्वः शतंकोटीर्ददाति शतकोटि
 नावज्जेराद्यतिस्वद्वयंतिचविबुधाः पंडिताः
 देवाश्च अलंकारसर्वस्वकारादीनां मतं दूषा
 यितमाहः ननुस्वरिक्तादिगुणोत्थादि इहेत्य
 लंकारमार्गे अलंकारमंतरातिभोत्यतिहेतिरि
 त्यनेन सर्वालंकारापवादोयं श्लेषश्चेति मतं दूषयि

तमाह तस्याहीत्यादि कस्यत्वादीतिशब्दोऽ
 षाःगाढत्वादिशब्दगुणाः प्रासादिप्रशोऽ
 ले= अकाराःतद्भावेति तयोःशब्दाप्ययोर्भाविभास्वं अनु
 तौकरोताभ्या विराजितापार्वनीभास्वनःस्वर्य
 स्यकरोर्विराजितासंध्या अस्यापंडुरापयत्फलमो
 दलहारांतत्रलब्धानाममुद्वराणामोहत्तदापा
 र्वतीसंध्यानुस्वापस्यनिद्रायायत्फलंठरितंतत्रल
 ब्धोनभवतीत्याचापलब्धस्तेत्रहितप्रदानचपंचपल
 वातामेत्यादानुपमाप्रतिभोत्पत्तिहेतुत्वाद्वाधकः
 शेषएवतीपमाश्लेषस्यसर्वालंकारापवादत्वा
 दितिकेषाचिन्मतहृषयितुमाह तच्चायमिति ९
 व

११५
 का. व्र. तत्त्वमते श्लेषप्रतिभोत्पत्तिहेतुः श्लेषस्यवाधिकोऽह्ला.
 सं. १५ यमेवादेवत्वमेवपातात्वमित्यादौ श्लेषस्यसा। ८
 श। वकाद्यस्यवक्ष्यमाणाः त्वान्तसर्वलिकारापवादः
 श्लेषः गुरासाम्येति मनोज्ञत्वमिति क्रिया
 साम्येकचत्तीतिस्फुटंतिश्चित्तंइहापीतिशब्द
 लंकारमध्येपिप्रयमितिस्वयंचेत्यादिकः न
 केवलमुपमालंकारैरौवालंकारांतरैरणपि श्ले
 षोवाध्यतेइतिप्रतिपादयितुमाह. नचेति
 गलह्लावरायविंडुकास्त्रविंडुरिति विरोधःपरिहार
 रत्त्वपूठइडुः यथाभासनंस्तुविश्रुतिः प्ररोह
 अत्रवंशशब्दे श्लेषः मुक्तगमारापूरुषरूपाणा

स्यांशस्यांशत्वंकथमिति चेदंशस्य वंशत्वात् अतः
 एकदेशविवर्तिरूपकैराश्लेषोवाध्यते स्वल्पम्हो
 कश्चिन्नापि श्लेषोवाव्यक्तिरेकस्योपकारकः अनुरा
 गवतीत्यत्राप्रस्तुतार्थस्यगम्यमानत्वेतद्वयोर्वाच्य
 त्वाभावात्तन्मेषः अत्रार्थान्तरस्यप्रतिभातमात्रस्य
 धार्मप्ररोहभावादिरोसोतन्मेषः अत्रागच्छत्याश्वसंध्य
 याः कामुकश्चदिवसमुखेसरत्तिसइतिव्याख्येयं त्रै=

तत्पादातिन्यायेनाग्रेदिवसगच्छतिपश्चात्सं
 ध्येवेतिपातारदिता पर्याप्तश्लादिशः अ
 स्याचामरस्यमरत् अमराणांमरतांवायूनांच
 अश्लइंडुःअविंडुः तद्वत्तुंडरीवंशः कुतस
 रु

का. प्र. एव वंशो विराजः श्लोकः कीर्तिश्च अनुरागो लौ. उद्गा.
 सं. ११६ हित्यं प्रभिभुंगश्च पुरोगे अग्नं च सरति म्रुचलं प
 र्कतं निश्चलं च अहीरांगा सर्पा रणा मितं स्वा मितं ही.
 नं च विषमा त्रिरूपा अस्थिरा च अच्युतः कृष्णाग
 ति हीनश्च भारारि हरः रामो हलधरः श्मश्रु खो.
 गरापतिः आसायस दृष्टो न वे मो न अतिः रामो रंगा व वा=
 रव नितानां सीमा पर्यंत भूः आदिजा स सर्वे व्यामाद्या
 अनेन श्लोकेन खड्ग बंधः प्रस्थापितो यथा सरले
 ति बाहुला रंभ हार लानां च पलानां मालि इव लानां
 भ्रमर सैन्या मामारवः शब्दा यत्र वरलाभिर्हृसीभि
 र्वडुला अभेदा. उद्यक्ता करदंड लानि र्यत भूषा

ब्रम्भवद्वलेतश्च क्लृपदेन निर्मलात्त्वहून्वालाती १
 निवद्वलायासाशस्तप्रक्रांताः एवमुरुजवंधः १
 तस्याहियाद्वत्तुष्टयेनपान्तिचत्तुष्टयेकृते ३
 यमादिपादोभ्यः प्रथमाचक्षराणिचत्वारि चत्तु
 भ्यः ५५! व्यादिपादोपंचमषष्टसप्तमाष्टिमा निगृहीत्वा १
 प्रथमपादः द्वितीयात्प्रथमं प्रथमाद्वितीयत्तती
 यौ द्वितीयत्ततीयाभ्यां चत्तुर्थं चत्तुर्थ्याद्वितीय
 त्ततीयौ त्ततीयात्पादात्प्रथमं वरौ च गृहीत्वा
 द्वितीयः पादः द्वितीयादष्टमं प्रथमात्सप्तमा
 षष्टौ द्वितीयत्ततीयाभ्यां पंचमो चत्तुर्थ्यात्षष्ट
 सप्तमो त्ततीयादष्टमं च गृहीत्वा त्ततीयः पादः

का. प्र. चतुर्थादिभ्यः प्रथमादीनिप्रथमादिभ्यः पं उल्हा.
 सं. ११७ चमादीनिचग्रहीत्वा चतुर्थः पादः भासतेति ट
 हेप्रतिभासः प्रज्ञानिशब्दोक्त्ये वादेरसेन
 आभातासमतादीना हताश्रयिभवाश्रयो
 भायया भावितात्मा एकाग्रोक्तहृदयावाद्
 वदेवैर्विजिगीषुभिः पंडितैराभादीनिर्व्यस्याः व
 तेत्याश्रयेनियान्नः एवोक्तुलः पक्षः तप्याहि.
 प्रथममक्षरमत्रकारिणिकास्थानेनतोक्षरद्वये
 नेकदलानिस्सराक्षरमेरावावत्तेवंभागेनद्विती
 यप्रवेशक्रमेरायावत्कारिणिकाक्षरं ततस्ताव
 तेवत्तृतीयं प्रवेशक्रमेरायावत्कारिणिकाक्षरं ततः

वतैवत्तृतीयं निस्सरण क्रमेशान्नतस्तवतेवा
 द्वाव्यं प्रवेश क्रमेशायावन्त्कारिकाद्वारं ग्वं
 दिग्दलानि प्रवेशानिर्गमाभ्यां विदिग्दलानि तु
 प्रवेशेनैव शतिपद्मबंधः हेसारस्सासार उत्क
 ष्टस्याभिलाषस्य वेगवद्ध्यम्नायतादौ विस्त्री
 रानियनस्मत्तस्य स्वभावः अवाच्यप्रपत्ता
 तस्यामन्नक्षरान्नतदं वृद्धिं नानिददाति यस्तु
 दृशः तत्र त्वद्वत्तनूकारणो तव रक्षतसतः सारसा
 भूः रत्तासास्तुनास्तिनाशोपक्षयोर्यस्यातसु
 दयैद्वत्तत्रायन्त्यविगमोयेस्तीनस्पतिवि
 नाश इति या अरक्षतनामशोभनाभूः अवतु

118

का. प्र. रक्षत ईदृशः स्त्वेति तदशब्दे व्यतिरेकेऽत्र न केव उल्ला.
 सं. ११८ तमधोधः क्रमेणास्थितानां पदानां प्राप्तिर्लो. १ ८
 म्येनापि स्थितियावदर्थमस्यापि तत्र हि प्रथ
 मपादाद्यशारिणचत्वारि चतुर्थ्यन्तर्नीयद्विती
 यप्रथमपादांत्यदशारिणचप्रथमः पादः प्रथ
 मादिपादद्वितीयादशारिणचचत्वारिचतुर्थ्या
 दिपादसप्तमादशारिणचद्वितीयः पादः एवंत
 तीयषष्ठादौरेः तृतीयः पादः चतुर्थ्यपंचमे
 षष्ठ्यः पा

